

በጌታ እጅ የተመራ

ሁለቱ የዕንባቆም ሰሌዳዎች

Jeff Pippenger
2012-10-16

ሁለቱ የሐበቁቅ ጽላቶች 4 ከ95

ለእኔ በግምት በአንድ ሰዓት አቀራረብ ውስጥ ስምንት ገጽ ማስታወሻዎችን ማለፍ እጅግ አስቸጋሪ ነው። እናም እንደምታስተውሉት 20 ገጾች አሉን፤ ስለዚህ እነዚህን ማስታወሻዎች ማንበብ እንደማልፈልግ ለማሳወቅ ብቻ ነው። ከእነዚህ ውስጥ አንዳንድ ንባቦችን ለማንበብ አስባለሁ፤ ይህም በLiveStream ላይ ለሚከታተሉ እና ማስታወሻዎቹን ማውረድ ለሚችሉ ሰዎች ነው፤ እንዲሁም በኋላ ይህን በDVD ላይ ለሚመለከቱት ራሳቸው በመዝገብ ውስጥ እንዲኖራቸው ነው፤ እነዚህ ጽሑፎች አስቀድሞ ለእነርሱ የማይገኙ ከሆኑ። እየተመለከትነው ያለነው የዕንባቆም ሁለት ጽላቶች ነው፤ እናም በዚህ ደረጃ እያደረግነው ያለው ሁሉ ኤሌን ኋይት በዚህ 1843 ቻርት ላይ ከተወከሉት እውነቶች ጋር በስምምነት እንደነበረች ለማሳየት ብቻ ነው።

ሶስቱን የመጀመሪያ አቀራረቦች ትናንት በመደምደማችን፣ ኤሌን ዋይት በEarly Writings ገጽ 236 ላይ የ2520 የዘመን ትንቢትን ትክክለኛ መሆኑን በግልጽና በተለይ መልኩ እንደምትደግፍ ያሳዩ ነበር።

ስለ 1844 ዓ.ም. በመጋቢት ወር የደረሰውን የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ ስትናገር፣ ከዚያ ተስፋ መቁረጥ በኋላ ሚሊራውያኑ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናታቸውን ቀጠሉ፣ እናም 2520ን፣ 2300ን፣ እና 1335ን ለ1843 እንዲተነቡ ያደረጋቸው ያው ማስረጃ በዚያን ጊዜ 1844 ውስጥ ተገንዝቦ እነዚህ ትንቢታዊ ዘመናት በ1844 እንዳበቁ ለማረጋገጥ እንደተጠቀሙ ትናገራለች። እኛም እርሷ ልትናገር የምትችለው ብቸኛው ትንቢታዊ ዘመናት እነዚህ ሁለቱ [በ1843 ሰንጠረዥ ላይ ያሉትን 2520 እና 2300 በመጥቀስ] እንጂ 1335ው እንዳልሆነ ተወያይተናል። 1335ው በዓ.ም. ዘመን ውስጥ ተጀምሮ በ1843 አብቅቷል። ስለዚህ፣ እርሷ በ2520 እና በ2300 ዓመት ትንቢት አስተያየት ላይ ድጋፍዋን እያኖረች ነው።

ከዚያም በዚያ የጊዜ ዘመን ውስጥ ሦስት የጊዜ ትንቢቶች በ1844 እንደተፈጸሙ ማረጋገጥ ሲጀምሩ፣ ሚሊራውያንን ከቤተ ክርስቲያን ያስወጣቸውን ስደት ያስነሳው ይህ እንደነበረ ቀጥላ ተናገረች። ስለዚህ፣ በዚህ በዓለም መጨረሻ ወቅት 2520 በ1844 እንደተፈጸመ የሚያሳይ መረጃ ስለሚያቀርቡ ወንዶችና ሴቶች በአድቤንቲስት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መከራ መቀበላቸው አጋጣሚ አይደለም።

በጌታ እጅ የተመራ

ስለዚህ አሁን ወደ ሌላ ርዕስ እንሸጋገራለን፤ ይህም እዚህ ያለው ነው [በ1843 ሰንጠረዥ ላይ AD508ን በመጠቆም]። እነዚህን ሰንጠረዦች ካለያችኋቸው ታገኛላችሁ፤ እህት ዋይት ስለዚህ የ1843 ሰንጠረዥ፣ “ጌታ በዚህ ሰንጠረዥ ውስጥ መርቶ እንደነበር አየሁ” ትላለች፤ እንዲሁም ስለዚህ የ1850 ሰንጠረዥ ደግሞ እግዚአብሔር በዚህ ሰንጠረዥ ሕትመት ውስጥ እንደነበረ ትናገራለች። ስለዚህ፣ እርሷ እግዚአብሔር በእነዚህ ሁለቱም ሰንጠረዦች አዘገጃጀት ውስጥ እንደተሳተፈ ነግሮናል፤ እና እነርሱ እንዴት እንደተዋቀሩ በሰው ዓለማዊ የተደረገ ነበር። ሚሊራውያኑ ይህን ሆኑ ብለው አደረጉት፣ ነገር ግን ይህ በእግዚአብሔር እቅድ ነበር።

ከዚህ በላይ፣ ከክ.ዓ. 677 ጀምሮ እስከ እነርሱ ያመኑት እ.ኤ.አ. 1843 ድረስ፣ 2520ን የሚገልጽ ይህ ዓምድ [በ1843 ሰንጠረዥ ላይ ከግራ በኩል ሁለተኛውን ዓምድ በመጠቆም] ነው፤ እርሱም በክ.ዓ. 677 የሚጀምር ሲሆን እነርሱ ደግሞ በእ.ኤ.አ. 1843 እንደሚያበቃ ያስቡ ነበር።

እነርሱም ይህን ግልጽ ምሳሌያዊ ማብራሪያ በ1850 ሰንጠረዥ ላይ፣ ከዚህ [ከግራ በኩል ሰስተኛውን ዓምድ ሲያመለክት] ከ677 ዓ.ዓ እስከ እዚህ፣ እ.ኤ.አ. 1844 ድረስ አኑረውታል። ይህ በሁለቱም ሰንጠረዦች ላይ ያለው የ2520 ዓምድ ነው።

እና በእነዚህ ዓምዶች መካከል በትክክል መሃል ላይ፣ በሁለቱም ሁኔታዎች፣ መስቀሉ አለ።

እና በመስቀሉ በታች በቀጥታ የዕለታዊው ማጣቀሻ አለ። የዕለታዊውም ምልክት፣ አረማዊነት፣ የአረማዊ ሃይማኖት ሥር መሠረት ራስን ከፍ ማድረግ ነው፤ እናም በዚህ ውስጥ የጌታን እጅ ማየት የምትችሉበት ይህ ነው፤ በሁለቱም እነዚህ ሰንጠረዦች ላይ የሰው እጅ የተሳተፈ መሆኑን ማለት ግን አይደለም።

ለእናንተና ለእኔ፣ ወይም ለማንኛውም ሰው፣ ራስን ከፍ ማድረጋችን ከእኛ እንዲወገድ፣ በእነዚህ በሁለቱም ሰንጠረዦች የተንጸባረቀውን የመስቀሉን እግር ሥር መምጣት ያስፈልገናል። ያ ትምህርት ተገልጿል።

እና እርግጥ 2520 የሚያመለክቱትን አምዶች እና በመካከላቸው ያለውን መስቀል ስንናገር፣ ክርስቶስ ዳንኤል 9 ፍጻሜ መሠረት ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ቃል ኪዳኑን ለማጽናት በመጣ ጊዜ፣ ያ አንድ ሳምንት ከ2520 ቀናት ጋር እኩል እንደሆነ፣ በዚያም ሳምንት መካከል እርሱ እንደ ተሰቀለ እናውቃለን። ስለዚህ በእያንዳንዱ ከእነዚህ ገበታዎች ላይ ባሉት አምዶች መካከል መስቀሉን እናያለን፤ እነዚህም ክርስቶስ ከብዙዎች ጋር ቃል ኪዳኑን ያጸናበትን 2520 ቀናት ይጠቁማሉ።

እንግዲህ አሁን በየቀኑን እና ኤሊን ኋይት ስለ እርሱ የሰጠችውን ድጋፍ እንመለከታለን።

መስከረም 23 ጌታ የሕዝቡን ቀሪዎች ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ አሳየኝ፤ በዚህም የመሰብሰብ ዘመን ጥረቶች በእጥፍ ሊጨምሩ እንደሚገባ አሳየኝ። በመበተኑ ዘመን እስራኤል ተመታች ተቀደደችም፤ አሁን ግን በመሰብሰቡ ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ያስረታውማል። በመበተኑ ዘመን እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች እጅግ ጥቂት ውጤት ነበራቸው፤ ትንሽ ወይም ምንም ሳይሆን ነበር የፈጸሙት። ነገር ግን በመሰብሰቡ ዘመን፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን ባነሣበት ጊዜ፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰበላቸውን ውጤት ያመጣሉ። ሁሉም በሥራው አንድነት ሊኖራቸው እና ቅንዓተኞች ሊሆኑ ይገባል። አሁን በመሰብሰቡ ዘመን የሚመሩን ምሳሌዎች ለማግኘት ማንም ወደ መበተኑ መመለሱ ስህተት እንደሆነ አይሆንም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ ካደረገልን የበለጠ አሁን ምንም ባያደርግልን ኖሮ፣ እስራኤል ፈጽሞ ባልተሰበሰበች ነበር። የ1843 ሰሌዳ በጌታ እጅ እንደተመራ አይቻለሁ፤ ሊለወጥም እንደሚገባ አይቻለሁ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደፈለገው እንደነበሩ አይቻለሁ፤ እጁም ከቁጥሮቹ አንዳንዶቹ ውስጥ ያለውን ስህተት እንዲህ እንዲሆን ተሸፍኖበት እንደነበር አይሆንም፤ እጁ እስኪነሣ ድረስም ማንም ሊያየው አልቻለም።

ከዚያም ስለ “ዘወትር” (ዳንኤል 8:12) እንደሚመለከት አይሆንም፤ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ ክፍል እንዳልሆነ፣ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት እንደሰጣቸው አይሆንም። ከ1844 በፊት ኅብረት በነበረ ጊዜ፣ ማለት ይቻላል ሁሉም ሰዎች ስለ “ዘወትር” ትክክለኛው አመለካከት አንድ ሆነው ነበር፤ ነገር ግን ከ1844 ወዲህ በመጣው ግራ መጋባት ውስጥ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፤ ጨለማና ውዥንብርም ተከትለዋል። ከ1844 ጀምሮ ጊዜ የፈተና መለኪያ አልነበረም፣ ዳግመኛም ፈጽሞ የፈተና መለኪያ አይሆንም።

ጌታ የሦስተኛው መልአክ መልእክት መሄድ እንዳለበትና ለተበተኑት የጌታ ልጆች መታወጅ እንዳለበት አሳይቶኛል፤ ነገር ግን በዘመን ላይ ሊሰቀል አይገባውም። ከዘመን ስብከት የሚነሣ የሐሰት መነቃቃት አንዳንዶችን እየያዘ እንዳለ አይሆንም፤ ነገር ግን የሦስተኛው መልአክ መልእክት ከዘመን ሊሆን ከሚችለው ማናቸውም ኃይል ይልቅ ጠንካራ ነው። ይህ መልእክት በራሱ መሠረት ላይ ሊቆም እንደሚችልና ሊያበረታውም ዘንድ ዘመን እንደሚያስፈልገው አይሆንም፤ እንዲሁም በታላቅ ኃይል እንደሚሄድ፣ ሥራውንም እንደሚፈጽም፣ በጽድቅም እንደሚቀጠር አይሆንም።

ከዚያም ወደ እነዚያ ሰዎች ተመለከትሁ፤ እነርሱም ወደ አሮጌቱ ኢየሩሳሌም መሄድ ግዴታቸው እንደሆነ በመመኘት በታላቅ ስሕተት ውስጥ ነበሩ። እንዲሁም ጌታ ከመምጣቱ በፊት በዚያ የሚያደርጉት ሥራ እንዳለ ያስቡ ነበር። እንዲህ ያለ አመለካከት በሦስተኛው መልአክ መልእክት ሥር ካለው ከአሁኑ የጌታ ሥራ አእምሮንና ፍላጎትን ለማራቅ የተስማማ ነው። ምክንያቱም ገና ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ እንዳለባቸው የሚያስቡ ሰዎች አእምሮአቸው በዚያ ላይ ይሆናል። እነርሱንና ሌሎችንም ወደዚያ ለማድረስ ከአሁኑ እውነት ሥራ የሚገባውን የገንዘባቸውን ድጋፍ ይከለክላሉ። እንዲህ ያለ ተልእኮ ምንም እውነተኛ መልካም ፍሬ እንደማያመጣ አየሁ፤ ከዚህም በላይ እጅግ ጥቂቶች የሆኑትን አይሁድ እንኳ በክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአት እንዲያምኑ ለማድረግ ብዙ ጊዜ እንደሚፈጅ፣ ይልቁንም በሁለተኛው ምጽአቱ እንዲያምኑ ከዚያ ይልቅ እጅግ እንደሚከብድ አየሁ። ሰይጣን በዚህ ጉዳይ አንዳንዶችን እጅግ እንዳሳታቸው አየሁ፤ በዚህች ምድር በዙሪያቸው ያሉ ነፍሳትም በእነርሱ ሊረዱ እንደሚችሉና የእግዚአብሔርን ትእዛዛት እንዲጠብቁ ሊመሩ እንደሚችሉ አየሁ፤ ነገር ግን እነዚያን እንዲጠፉ ትተዋቸው ነበር። እንዲሁም አሮጌቱ ኢየሩሳሌም ፈጽሞ እንደማትገነባ አየሁ፤ ሰይጣንም በመሰብሰቢያው ዘመን በአሁኑ ጊዜ የጌታን ልጆች አእምሮ ወደ እነዚህ ነገሮች ለመመራት ሁሉን ጥረቱን እያደረገ እንዳለ፣ ይህም ሙሉ ፍላጎታቸውን ወደ አሁኑ የጌታ ሥራ እንዳያፈስሱ እና ለጌታ ቀን አስፈላጊውን ዝግጅት እንዲዘነጉ ለማድረግ እንደሆነ አየሁ። ቀደምት ጽሑፎች፣ 74-76።

በዚህ ላይ ልናሳያቸው የምንፈልጋቸው ጥቂት ነገሮች አሉ፤ ከEarly Writings ገጽ 74 የተወሰደ አንድ ክፍል አለን። ይህን ከዚህ በፊት ተመልክተናል። በዚህ አቀራረብ ውስጥ የምንመለከታቸው ከእነዚህ ነገሮች ብዙዎቹን ከዚህ በፊት ተመልክተናል፤ ነገር ግን አብዛኞቻችን በEarly Writings ውስጥ ያለው ይህ ክፍል የእድገት ሂደት እንዳለፈ አናስተውልም። በEarly Writings መጽሐፍ ውስጥ እንዳለ መልኩ፣ ሰዎች በEarly Writings ውስጥ ያለውን በመጠቀም እውነቱን በተሳሳተ መንገድ ይወክላሉ። ነገር ግን ወደ መጀመሪያዎቹ ምንጭ ሰነዶች ብትመለሱ፣ እውነቱን በተሳሳተ መንገድ የሚወክሉበት አመክንዮ ይወገዳል።

ስለዚህ፣ በዚህ ጉዳይ ላይ ብዙ ሊነገር የሚችል ነገር አለ። ነገር ግን እዚህ ከ«ዕለታዊው» ጋር ስለምንሠራ፣ ሁለት ነጥቦችን ብቻ እለያለሁ። ነገር ግን ከEarly Writings በዚህ ክፍል ውስጥ፣ ለመጀመሪያዎቹ ሁለት ሐሳቦች በተለይ ልብ እንድትሉ እፈልጋለሁ፤ መስከረም 23።

መልካም። ከሴፕቴምበር 23 ጋር ያልተለመዱት ከሆነ፣ 1850 እዚያ ማስቀመጥ ትችላላችሁ፤ ሴፕቴምበር 23፣ 1850። ይህ ዲዛይን በትክክል ለመረዳት ተፅእኖ አለው።

የመጀመሪያው አንቀጽ መጨረሻ እነዚህን ባለፉት ጥቂት ቀናት አስቀድመን የተመለከትናቸውን ቃላት ይገልጻል፤ “የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደ ተመራ አይቻለው፣ እንዲሁም ሊቀየር እንዳይገባው፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገው እንደ ነበሩ፤ እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ ነበረች ስህተትንም ሸሸገች፣ ስለዚህ እጁ እስኪነሣ ድረስ ማንም ሊያየው አልቻለም።”

ሁለተኛው አንቀጽ እንዲህ ይላል፡- “ከ—‘ዘወትር’ ጋር በተያያዘ አየሁ (ዳንኤል 8:12) . . . .” አሁን፣ ይህን በትክክታችሁ ውስጥ ብቻ እንድታስቀምጡ እፈልጋለሁ—ይህንን ያለ ጥርጥር በኋላ እንመለከተዋለን፣ ጌታ ቢፈቅድ—‘ዘወትር’ በ1843 ቻርት ላይ ሲወከል፣ እዚህ በዚህ ስፍራ፣ “ዘወትርን ማስወገድ” ይላል፤ “ዳንኤል 12:11 እና 12” ይላል። በ1850 ቻርት ላይ፣ ከ‘ዘወትር’ ጋር ሲመለከት፣ “አረማዊ ግዛት ወይም ዘወትር በተወገደ ጊዜ፣ ዳንኤል 11:31” ይላል። ስለዚህ፣ በእነዚህ ሁለት ቻርቶች ላይ ከዳንኤል 11:31 እና ዳንኤል 12:11 እየለየ ያሉት አጽንኦት የ‘ዘወትር’ መወገድ ነው። እሺ?

በዳንኤል 11:31 እና በዳንኤል 12:11 ውስጥ፣ “ያስወግዱ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ሱር ሲሆን፣ ትርጉሙም “ማስወገድ” ነው፤ እርሱም “ማስወገድ” ማለት ነው።

ነገር ግን፣ በዳንኤል 8 ላይ፣ በቁጥር 11፣ ዕለታዊው ተወሰደ ብሎ በሚነገርበት ስፍራ፣ የተጠቀሰው የዕብራይስጥ ቃል የተለየ ነው። እርሱም "rum" ሲሆን፣ ትርጉሙም "ከፍ ማድረግና ክብር ማበዛት" ማለት ነው።

እንግዲህ ዊልያም ሚሊር የተጠቀመው የCruden's Concordance ነበር፤ እናም የCruden's Concordance ስለ ዕብራይስጥ ወይም ስለ ግሪክ ምንም ዓይነት ጥልቅ ግንዛቤ አይሰጥምም። ስለዚህ ጌታ ሚሊራውያንን እየመራ ነበር፤ ምክንያቱም በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ "ዘወትሩ" የተጠቀሰባቸው ሦስቱ ስፍራዎች ማለትም ዳንኤል ምዕራፍ 8፣ ዳንኤል ምዕራፍ 11፣ እና ዳንኤል ምዕራፍ 12 መካከል፣ በምዕራፍ 11 እና 12 "ተወሰደ" ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ትርጉሙ "ማስወገድ" ማለት ነው። እናም በእነዚህ ቻርቶች ላይ እነርሱ እያጽኑት ያሉት ይህንኑ ነው፤ ማለትም ጣዖት አምልኮ በተወገደ ጊዜ የ1290 እና የ1335 ትንቢቶች ይጀምራሉ።

ነገር ግን፣ በዳንኤል 8 ውስጥ ዘወትሩ በሚወሰድበት ጊዜ፣ ስለ መወገድ አይናገርም፤ ነገር ግን የአረማዊነት ሃይማኖት ከፍ ከፍ መደረጉንና መክበሩን ይናገራል። ስለዚህ ሚሊራውያን ትክክል ነበሩ። እነርሱም ስለ ዘወትሩ መወሰድ የሚናገሩትን በዳንኤል ውስጥ ያሉትን ሁለት ምዕራፎች ጠቅሰዋል።

ነገር ግን በዚህ በEarly Writings ውስጥ እና ወደ መጀመሪያዎቹ ምንጭ ሰነዶች ስንመለስ፣ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ መጀመሪያ ይህ የዳንኤል 8፣12 ማጣቀሻ እንዳልነበረ ታያለችሁ። በ1882 ዓ.ም. Early Writings በታተመ ጊዜ ኤላን ዋይት ይህን በዚያ እንዲካተት እንደነገረቻቸው አላውቅም፤ ወይም ከአርታኪዎቹ አንዱ እንዳስገባውም አላውቅም። ይህ ስለ እዚህ ያለው መወሰድ የማይናገር ስለሆነ እኔን አያስጨንቀኝም።

በሁለተኛው አንቀጽ ውስጥ እንዲህ ይላል፡- "ከዚያም እኔ ከ'ዕለታዊው' (ዳንኤል 8:12) ጋር በተያያዘ አየሁ፤ 'መሥዋዕት' የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፉ ክፍል እንዳልሆነ፣ እናም የፍርድ ሰዓትን ጩኸት ለሰጡት ጌታ የእርሱን ትክክለኛ ግንዛቤ እንደ ሰጣቸው።"

ከአንዳንድ ዓመታት በፊት በጀርመን፣ ከጀርመን ከሚገኙ አንዳንድ ታዋቂ ፓስተሮችና ከአንዳንድ የሴሚናሪ መምህራን ጋር ስብሰባ ነበረን፤ እኔም በዚያ ማቅረብ አደረግሁ፣ እነርሱም በዚህ መልእክት ላይ ድንጋዮቻቸውን ወረወሩ።

ከጣሊያንም የመጣ አንድ ፓስተር በዚያ ነበረ፣ እርሱም ስለዚህ ቁጥር የሚቀርቡትን ከሞኝነት ክርክሮች አንዱን ገለጠ። ያለውም ይህ ነበር—ስለ "ዘወትሩ" ብዙ የሞኝነት ክርክሮች አሉ፣ ስለዚህ ይህ የሞኝነት ክርክር ብዙ ጊዜ ሲጠቀሙበት ታገኙታለችሁ። እኛም በዚህ በመዝገቡ ውስጥ እናኖረዋለን። እንዲህ ይላል፤ "ከዚያም ስለ—ዘወትሩ' (ዳንኤል 8:12) እንዲህ አየሁ፤ 'መሥዋዕት' የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ ነው፣ ከጽሑፉም አይገባም፤ ጌታም የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት ሰጠ።" የሞኝነት ክርክሩ እነሆ፤ ኤላን ዋይት በዚህ ስፍራ ስለ "ዘወትሩ" ድጋፍ አትሰጥም፤ ይልቁንም "መሥዋዕት" የሚለው ቃል በሰው ጥበብ ተጨምሮ ነው እና ከጽሑፉ አይገባም የሚለውን የአባቶች መረዳት እየደገፈች ነው ይላሉ። እሺ? ስለዚህ፣ ይህ ጣሊያናዊ ፓስተር ይህን ክርክር እያቀረበ ነው።

እኔም፣ "እንግዲህ ቀጣዩን ዓረፍተ ነገር አስረዱኝ፣ ፓስተር" አልሁ።

ቀጣዩ ነገር እንዲህ ይላል፡- "ኅብረት በነበረ ጊዜ፣ ከ1844 በፊት፣ ከሞላ ጎደል ሁሉም ስለ 'ዘወትሩ' ትክክለኛው አመለካከት በአንድነት ነበሩ፤ . . ." ይህ ሰው በራሱ ጥበብ የጨመረው sacrifice የሚለው ቃል ስለ ትክክለኛ አመለካከት አይደለም። እዚህ ኤላን ዋይት—እና ይህ ከባድ ነው፣ ይህ ዛሬ በአድቪንቲዥም ውስጥ መስማትን የሚከለክሉና ማየትን የሚከለክሉ ለእነዚህ ሰዎች ከባድ ነው። ይህ አንቀጽ፣ ምናልባት በትንቢት መንፈስ ውስጥ ካለ ማንኛውም ሌላ አንቀጽ ይልቅ ብዙ ተመራማሪ ሃይማኖታዊ ሰዎች መዳናቸውን ያጡበት ነው። እየጋነንሁ አይደለም፤ ያ ምናልባት ትክክል ነው ብዬ አስባለሁ።

በሃያኛው ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ዘመን ስለ "የዕለቱ" የሐሰት አመለካከት ወደ አድቪንቲዥም ሲገባ በጉዳዩ ላይ በሁለቱም ወገኖች ሆነው የሚዋጉ ሁሉ ስለዚህ አንቀጽ እንደሚዋጉ ያውቁ ነበር። እስጢፋኖስ ሀስኬል "የዕለቱ" ጣዖት አምልኮ ነው የሚለውን የአቅኚዎቹን አመለካከት ለመከላከል በቆመ ጊዜ ምን አደረገ? ይህን የ1843 ሰንጠረዥ እንደገና አሳተሙ። ይህንም አንቀጽ ከታች አኖረን። ስለዚህ ይህ አንቀጽ የክርክሩ ትኩረት ነው። እናም ብዙ ብዙ ሰዎች በዚህ ላይ በራሳቸው ሰይፍ ወድቀው የሞቱበት ስፍራ ይህ ነው።

ስለዚህ፣ ቢያንስ እዚህ እንድታዩት የምፈልገው ደረጃ ላይ፣ በቅርቡ እንደ ዋይት ሆርስ ሚኒስትሪስ የስቲቭ ዎልበርግ ያሉ ሰዎች ይህን መልእክት ሲቃወሙ አሉ። ከክርክሮቹም አንዱ፣ "ደይሊ"ን በተመለከተ ኤሊን ዋይት መቼም አቋም አልነበራትም፤ ስለዚህ እኔም አቋም ሊኖረኝ አያስፈልግም" የሚል ነው። ይህም ፈጽሞ የሞኝነት አቋም ነበር። ነገር ግን፣ ኤሊን ዋይት በዚህ ጉዳይ ላይ አቋም አልነበራትም የሚለውን እድል ለእርሱ ብንፈቅድለት እንኳ፣ በዚህ ጥቅስ ምን ትላለች? እርሷ አቅኚዎቹ ስለ እርሱ ትክክለኛውን አመለካከት እንዳላቸው ትናገራለች። ምን እንደ ሆነ እርሷ ባታውቅ እንኳ፣ እዚህ ትክክለኛ አመለካከት እንዳለ እየተናገረች ነው። ይህም የተሳሳተ አመለካከት እንዳለ፣ ምናልባትም ብዙ የተሳሳቱ አመለካከቶች እንዳሉ ማለት ነው።

እንደ ቫንስ ፈረል ያሉ ሰዎች አሉ። ቫንስ ፈረል፣ ሰዎች በቫንስ ፈረል የትንቢት ትርጓሜዎች ላይ እምነት አላቸው፣ እኔም ለምን እንደሆነ አላውቅም። ቫንስ ፈረል ብቻውን አይደለም፤ ነገር ግን "ደይሊ" ሁለቱንም አረማዊነትን እና የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት እንደሚወክል ከሚናገሩት ሰዎች አንዱ ነው። እሺ? እርሱ ይህ ምልክት ሰይጣንንና ክርስቶስን እንደሚወክል እያለ ነው።

በዚያ ዓይነት አመክንዮ ምን ዓይነት ማስተዋል እየተጠቀመ ነው?

እሺ፣ እኅት ዋይት፣ እዚህ ያለው "Daily" ምንን ቢወክልም፣ እርስዋ ትክክለኛ አመለካከት እንዳለ ትናገራለች። ስለዚህ፣ ቢያንስ በዚህ መሠረታዊ ነጥብ ላይ መስማማት እንችላለን፣ አይደለምን?

ከዚያም ስለ "ዘወትሩ" (ዳንኤል 8፡12) እንዲህ ተመለከትሁ፤ "መሥዋዕት" የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ አካል እንዳልሆነ፣ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓቱን ጩኸት ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን እይታ እንደሰጣቸው። አንድነት ከመፍረሱ በፊት፣ ከ1844 በፊት፣ ማለት ይቻላል ሁሉም ሰዎች ስለ "ዘወትሩ" ትክክለኛው እይታ ላይ ተባብረው ነበር፤ ነገር ግን ከ1844 ወዲህ በተፈጠረው ውዥንብር ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል።"

ይህንን ነው ለኢጣልያዊው ፓስተር የነገርሁት። እንዲህ አልሁ፤ "እሺ። ከ1844 በኋላ 'መሥዋዕት' ስለሚለው ቃል የተለያዩ አመለካከቶች ተቀብለው እንደነበሩ የሚያሳዩ ማናቸውም ታሪካዊ ማጠቃለያዎች ልትሰጡኝ ትችላላህ?"

እናም በዚህ ወቅት ከዚያ ነገር በከፊል እንደ ተመለሰ ሆነ።

ከ1844 ጀምሮ ስለ "ዕለታዊው" ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፤ እነርሱስ ምን አመጡ? ጨለማና ውዥንብር።

"ጨለማና ግራ መጋባት" የሚለውን አስምሩ፤ ምክንያቱም እህት ዋይት ስለ ዕለታዊው በተጨማሪ ስትናገር ስለ ጨለማና ግራ መጋባት ትናገራለች፤ እኛም ዛሬ ጠዋት ከእነዚህ አንዳንዶቹን እናሳያችኋለን።

ዕለታዊውን በተሳሳተ መንገድ መረዳት ጨለማና ግራ መጋባትን ያመጣል።

"ጊዜ ከ1844 ዓ.ም. ጀምሮ ፈተና አልነበረም፣ ከእንግዲህም ወዲያ ደግሞ ፈተና አይሆንም።"

ስለዚህ፣ እዚህ ከተጠቀሰው ዕለታዊው ጋር በተያያዘ የሚቀርበው ክርክር ይህ ነው። ዛሬ ያለው ክርክር ይህ ነው፤ ይህም በኤሊን ኋይት ልጅ የተዋወቀው ክርክር ነው። በሌሎችም ተዋውቆ ነበር፤ ነገር ግን ይህን

በአድቪንቲዥም ታሪካዊ መዝገብ ውስጥ ያስገባው እርሱ ነበር። ይህም ማለት፣ ይህን ክፍል በምታነቡበት ጊዜ፣ ልትረዱት የሚገባችሁ የአውራ ጊዜ መወሰን አውድ መሆኑ ነው።

—“ሌሎች እይታዎች ተቀብለዋል።”—ዕለታዊውን በተመለከተ—“እና ጨለማና ውዥንብር ተከትለዋል። ጊዜ ከ1844 ጀምሮ መፈተኛ ሆኖ አልነበረም፣ ከዚያም በኋላ ዳግመኛ ፈጽሞ መፈተኛ አይሆንም።”

ጌታ የሦስተኛው መልአክ መልእክት መሄድና ለተበተኑት የጌታ ልጆች መታወጅ እንዳለበት አሳይቶኛል፤ ነገር ግን በዘመን ላይ ሊሰቀል አይገባውም።

እኛ የጊዜ መወሰን አውዱን ማየት እንዳለብን ዊሊ ዋይት ለምን እያለ እንደሆነ ታያላችሁን?

በ“የዕለቱ” ላይ የነበሩ የተሳሳቱ አመለካከቶች ያመጡትን ግራ መጋባት ይናገራል፤ ጊዜ ፈተና አልሆነም፤ ከዚያም ስለ ጊዜ መወሰን የሚናገር አንቀጽ አለ።

እኚ፣ መረዳት ያለባችሁ ይህ ነው፤ ይህ ስለ ጊዜ መወሰን የሚናገረው አንቀጽ በዋናው ምንጭ ሰነድ ውስጥ አልነበረም፤ እንዲሁም፣ “ስለ ጊዜ የተሰጠው መግለጫ ፈተና አልሆነም” የሚለው ንግግር ያለው ዓረፍተ ነገር ተለውጦአል። ይህ የEllen White የመጀመሪያ ሐሳብን በትክክል አያቀርብም። እርሷ ስለ ጊዜ መወሰን የተመለከተ ምንም ነገርን ከ Daily ጋር አላገናኘችም። ዛሬ ጠዋት ልንመለከተው የምንፈልገው ይህንኑ ነው።

ስለዚህ፣ እንዳልሁት፣ እነዚህን ገጾች ሁሉ ልናነብ አንሄድም። እኔ የምለውን ነገር ትፈትኑ ዘንድ በእጃችሁ እንዲኖሩአችሁ ብቻ አረጋግጣለሁ፤ ምክንያቱም፣ እንደ ሰው፣ እኔ የማሳሳታችሁ እድል አለ።

አርተር ዋይት—«የጊዜ መወሰን አውድ»

የአሮጌው አመለካከት ደጋፊዎች የዚህ ንግግር [Early Writings, 74–75.] አነጋገር ሚሊር የያዘውን ስለ “daily” አመለካከት እንዲሁም በኋላ በኡራያ ስሚዝ ደግሞ የተደገመውን ሰማይ እንደ ደገፈው ይጠቁማል ብለው ይከራከሩ ነበር።

አርተር ዋይት፣ የዊሊ ዋይት ልጅ፣ ስለ ኤለን ዋይት ታሪክ በጻፈው ስድስት ጥራዝ ስብስብ ውስጥ፣ አባቱ ስለ “Daily” ትክክለኛውን እይታ የሚቃወም አቋም እንደ ወሰደ ሲናገር፣ በEGW ጥራዝ 6 ገጽ 252 ላይ እንዲህ ይላል፣

“የአሮጌው አመለካከት ደጋፊዎች”—ዕለታዊው ጣዖት አምልኮን ይወክላል ብለው የሚያምኑ—“የዚህ መግለጫ አነጋገር [Early Writings, 74–75.] ሚሊር የያዘውን ስለ ዕለታዊው አመለካከት፣ እና በኋላም በዩራያ ስሚዝ ደግሞ የተደገመውን፣ የሰማይ ማጽደቅ እንደሰጠው ያቆዩ ነበር።”

አርተር ዋይት እውነተኛና ትክክለኛ የታሪክ ጸሐፊ ሊሆን በተገባ ኖሮ፣ በዚያ ምን እንደሚል ታውቃላችሁ? በዚያ ውስጥ አንድ ቃል ብቻ ያስገባ ነበር፤ ነገር ግን አርተር ዋይት በዚህ ስፍራ ተሳስቶአል። እርሱ እንዲህ ብሎ መናገር ነበረበት፡- “የአሮጌው አመለካከት ደጋፊዎች [በትክክል] የዚህ መግለጫ አነጋገር መሆኑን አስረግጠው ነበር፤ —የዚህ መግለጫ አነጋገር [Early Writings, 74-75.] ሚሊር የያዘውን ስለ ‘daily’ ያለውን አመለካከት እና በኋላም በኡራያ ስሚዝ የተደገመውን አመለካከት በሰማይ የተሰጠ ድጋፍ እንዳኖረው አመለከተ።”

ነገር ግን እርሱ በዚያ ውስጥ በትክክል አያስቀምጠውም። እርሱ እየተናገረ ያለው እነርሱ የሚያጸኑትን ብቻ ነው፤ ልክ እንደ ስሕተት ያለበትን አቋም ይዘው እንደነበር የሚቻል ይመስል። ነገር ግን እንዲህ አልነበረም፤ ትክክለኛው አቋም ከእነርሱ ጋር ነበር።

—«የአዲሱ አመለካከት ደጋፊዎች»—አባቱ ዊሊ፣ A. G. Daniells፣ W. W. Prescott፣ እና እኔ አሁን ወደዚያ አልገባም—«የአዲሱ አመለካከት ደጋፊዎች መግለጫው በአውዱ ውስጥ—በዘመን መወሰን አውድ ውስጥ—መወሰድ እንዳለበት ያዙ ነበር።»

በEarly Writings ገጽ 74 ላይ ያለውን ክርክራቸውን አሁን ነግረናችኋል።

—አዲሱን አመለካከት የሚደግፉት ሰዎች፣ መግለጫው በዐውዱ ውስጥ ሊወሰድ እንዳለበት—ይኸውም በጊዜ መወሰን ዐውድ ውስጥ—ያዙ። እኔን ዋይት ደጋግመቻቸው “በዚህ ነጥብ ላይ ብርሃን የለኝም” (Letter 226, 1908) እና “የተጠየቁትን ነጥቦች በግልጽ ሁኔታ ለመግለጽ አልቻልኩም” (Letter 250, 1908) የሚሉ መግለጫዎቻቸው፣ እንዲሁም ጥያቄው በእርሷ ላይ በጽኑ ሲገፋ ቁርጥ ያለ መግለጫ ማድረግ አለመቻሏት፣ ለደረሱበት ድምዳሜ ድጋፍ የሚሰጥ መስሎ ታየ። ደግሞም በእኔን ዋይት አማካይነት የተሰጡት መልእክቶች በታሪክ ግልጽ በሆነ መልኩ ከተመሠረቱ ክስተቶች ጋር እንደማይጋጩ እርግጠኞች ነበሩ። አርተር ዋይት፣ EGW፣ ቅጽ 6፣ 252።

ዋናው ቅጂ—Review and Herald፣ ኅዳር 1፣ 1850

እና በEarly Writings መጽሐፍ ገጽ 74 ላይ፣ መቼ ታተመ? 1882 ነበር፤ Early Writings የተሰኘው መጽሐፍ በ1882 ታተመ።

ነገር ግን እኛ የምንመለከተው በEarly Writings ውስጥ ያለው ክፍል መጀመሪያ የተገኘው በReview and Herald, November 1, 1850 ነው፤ ያም በማስታወሻዎቻችሁ ውስጥ አለ። እርሱም ብዙ አንቀጾችን ይዟል፤ እና እንደ አልኩት ሁሉንም ልናነብ አንሄድም።

በገጽ 2 ላይ አራት አንቀጾችን እናያለን፤ ከዚያም በገጽ 3 ላይ አራት አንቀጾችን።

ውድ ወንድሞችና እህቶች፣ ጌታ በቅርቡ በራእይ ያሳየኝን ነገር አጭር መግለጫ ልሰጣችሁ እመኛለሁ። የኢየሱስን ውበትና መላእክት እርስ በርሳቸው ያላቸውን ፍቅር ተገልጦልኝ ነበር። መልአኩም፡- “ፍቅራቸውን አታዩምን?—እርሱን ተከተሉ” አለ። እንዲሁም የእግዚአብሔር ሕዝብ እርስ በርሳቸው ሊዋደዱ ይገባል። ከወንድም ላይ ከሚወድቅ ነቀፋ ይልቅ በራስህ ላይ ይውደቅ። “ያላችሁን ሽጡ ምጽዋትም ስጡ” የሚለው መልእክት በአንዳንዶች ዘንድ በግልጽ ብርሃኑ እንዳልተሰጠ አየሁ፤ የአዳኛችን ቃላት እውነተኛ ዓላማም በግልጽ እንዳልቀረበ አየሁ። የመሸጥ ዓላማ መሥራትና ራሳቸውን መደገፍ ለሚችሉት ለመስጠት እንዳልሆነ፣ ነገር ግን እውነትን ለማስፋፋት እንደሆነ አየሁ። መሥራት የሚችሉትን በሥራ ፈትነት ሲኖሩ መደገፍና ማስደሰት ኃጢአት ነው። አንዳንዶች ሁሉንም ስብሰባዎች ለመገኘት ትጉሃን ነበሩ፤ እግዚአብሔርን ለማክበር ሳይሆን፣ “ለእንጀራና ለዓሣ” ነበር። እንደነዚህ ያሉት “መልካም የሆነውን” እየሠሩ በእጃቸው በቤታቸው ውስጥ ቢቆዩ እጅግ ይሻላቸው ነበር፤ ይህም የቤተሰቦቻቸውን ፍላጎት ለማሟላትና የአሁኑን ውድ የእውነት ሥራ ለመደገፍ የሚሰጡት ነገር እንዲኖራቸው ነው።

አንዳንዶች፣ እኔ እንዳየሁት፣ በማያምኑ ሰዎች ፊት ሕመምተኞች እንዲፈወሱ በመጸለይ ተሰስተው ነበር። በመካከላችን ውስጥ ማንም ቢታመም፣ በያዕቆብ 5፣14, 15 መሠረት የቤተ ክርስቲያንን ሽማግሌዎች ጠርቶ በእርሱ ላይ እንዲጸልዩ ቢያደርግ፣ የኢየሱስን ምሳሌ ልንከተል ይገባናል። እርሱ ማያምኑትን ከክፍሉ አስወጥቶ ከዚያ በኋላ ሕመምተኛውን ፈወሰ፤ እንዲሁም እኛ በመካከላችን ላሉት ሕመምተኞች ስንጸልይ፣ እምነት ከሌላቸው ሰዎች ካለው ያለማመን ተለይተን ለመሆን ልንፈልግ ይገባናል።

ከዚያም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ብቻቸውን ወደ ላይኛው ክፍል ወስዶ፣ መጀመሪያ እግራቸውን እንደ ታጠቀ፣ ከዚያም የተቆረሰውን እንጀራ እንዲበሉ እንደ ሰጣቸው፣ ይህም የተሰበረውን ሥጋውን ለመወከል፣ እንዲሁም የወይኑን ጠጅ የፈሰሰውን ደሙን ለመወከል እንደ ሰጣቸው ወደ ያ ጊዜ እንድመለስ ተመራሁ። በእነዚህም ነገሮች ሁሉ በማስተዋል መሄድና የኢየሱስን ምሳሌ መከተል

እንዳለባቸው፣ እነዚህንም ሥርዓቶች ሲፈጽሙ ከማያምኑ ሰዎች በተቻለ መጠን የተለዩ መሆን እንዳለባቸው አየሁ።

ከዚያም ኢየሱስ መቅደሱን ከተወ በኋላ ሰባቱ የመጨረሻ መቅደፍቶች እንደሚፈሱ ተገለጠልኝ። መልአኩም እንዲህ አለ—የክፍቶችን ጥፋት ወይም ሞት የሚያመጣው የእግዚአብሔርና የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን ነው። በእግዚአብሔር ድምፅ ቅዱሳን ባንዲራ እንዳላቸው ሠራዊት ኃያላንና አስፈሪዎች ይሆናሉ፤ ነገር ግን በዚያን ጊዜ የተጻፈውን ፍርድ አያስፈጽሙም። የፍርድም ማስፈጸም በ1000 ዓመቱ ፍጻሜ ይሆናል።

ከቅዱሳን ወደ የማይሞት ሁኔታ ከተለወጡ በኋላ፣ በአንድነትም ከተነጠቁ በኋላ፣ በገናዎቻቸውንና አክሊሎቻቸውን ወዘተ ከተቀበሉ በኋላ፣ ወደ ቅድስቲቱ ከተማ ከገቡ በኋላ፣ ኢየሱስና ቅዱሳን ለፍርድ ተቀመጡ። መጻሕፍቱ ተከፈቱ፤ የሕይወት መጽሐፍና የሞት መጽሐፍ፤ የሕይወት መጽሐፍ የቅዱሳንን መልካም ሥራዎች ይዟል፤ የሞት መጽሐፍም የክፍቶችን ክፍ ሥራዎች ይዟል። እነዚህ መጻሕፍት ከሕጉ መጽሐፍ፣ ማለትም ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ተመሳስለው ተመረመሩ፤ እንደዚያም መሠረት ተፈረደባቸው። ቅዱሳን በኢየሱስ ጋር በአንድነት በክፍ ሙታን ላይ ፍርዳቸውን ያሳልፋሉ። እነሆ! አለ መልአኩ፤ ቅዱሳን ከኢየሱስ ጋር በአንድነት ለፍርድ ይቀመጣሉ፣ ከክፍቶችም እያንዳንዱን በሥጋ ሳሉ እንደ ሠሩት ሥራ መጠን ይለካሉለት፤ እነርሱም በፍርድ አፈጻጸም ጊዜ ሊቀበሉት የሚገባቸው በስማቸው አጠገብ ተመዝግቦ ይቀመጣል። ይህም፣ አየሁ፣ ቅዱሳን ከኢየሱስ ጋር ቅድስቲቱ ከተማ ወደ ምድር ከምትወርድ በፊት፣ በ1000 ዓመቱ ውስጥ፣ በቅድስቲቱ ከተማ የሚሠሩት ሥራ ነበር። ከዚያም በ1000 ዓመቱ ፍጻሜ፣ ኢየሱስና መላእክት፣ ከእርሱም ጋር ያሉ ቅዱሳን ሁሉ ቅድስቲቱን ከተማ ተው ይወጣሉ፤ ከእነርሱም ጋር ወደ ምድር ሲወርድ፣ የክፍቶች ሙታን ይነሣሉ፤ ከዚያም ያን የወጉት ሰዎች እንኳ ተነሥተው፣ በሙሉ ክብሩ፣ መላእክትና ቅዱሳንም ከእርሱ ጋር እንዳሉ ከሩቅ ያይታል፣ ከእርሱም የተነሣ ያለቅሳሉ። በእጆቹና በእግሮቹ ያሉትን የምስማር ምልክቶች፣ በጎኑም ጦር የወጉበትን ስፍራ ያያሉ። የምስማርና የጦሩ ምልክቶች በዚያን ጊዜ ክብሩ ይሆናሉ። በ1000 ዓመቱ ፍጻሜ ኢየሱስ በደብረ ዘይት ላይ የሚቆምበት ጊዜ ነው፤ ተራራውም ይሰነጠቃል፣ እጅግም ታላቅ ሜዳ ይሆናል፤ በዚያንም ጊዜ የሚሸሹት አሁን የተነሡት ክፍቶች ናቸው። ከዚያም ቅድስቲቱ ከተማ ወርዳ በዚያ ሜዳ ላይ ትቀመጣለች።

ከዚያ ሰይጣን የተነሡትን ክፍቶች በመንፈሱ ሞላቸው። በከተማይቱ ውስጥ ያለው ሠራዊት ትንሽ እንደሆነ፣ የእርሱም ሠራዊት ብዙ እንደሆነ፣ ቅዱሳንንም ሊያሸንፉና ከተማይቱን ሊወስዱ እንደሚችሉ እያመሰገናቸው ነበር። ሰይጣን ሠራዊቱን ሲያሰባስብ ሳለ፣ ቅዱሳን በከተማይቱ ውስጥ ነበሩ፤ የእግዚአብሔርን ገነት ውበትና ክብር ይመለከቱ ነበር። ኢየሱስ በፊታቸው ነበር፣ እየመራቸውም ነበር። ድንገት ያ ውብ አዳኝ ከመካከላችን ተሰወረ፤ ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ የእርሱን ውብ ድምፅ ሰማን፣ እንዲህ ሲል፡- “እናንተ የአባቱ ቡሩካን፣ ከዓለም መሠረት ጀምሮ ለእናንተ የተዘጋጀውን መንግሥት ውረሱ።” እኛም በኢየሱስ ዙሪያ ተሰበሰብን፤ እርሱም የከተማይቱን በሮች በዘጋ ጊዜ ላይ፣ እርግማኑ በክፍቶች ላይ ተነገረ። በሮቹም ተዘጉ። ከዚያም ቅዱሳን ክንፎቻቸውን ተጠቅመው ወደ ከተማይቱ ቅጥር ጫፍ ወጡ። ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ነበረ፤ ዘውዱም የሚያንጸባርቅና ክቡር ይመስል ነበር። እርሱም ዘውድ በውስጡ ዘውድ ያለበት ነበር፣ በቍጥርም ሰባት ነበሩ። የቅዱሳን ዘውዶች ከእጅግ ንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ፣ በከዋክብትም የተሸለሙ ነበሩ። ፊታቸው በክብር ያበራ ነበር፣ ምክንያቱም በኢየሱስ ፍጹም አምሳል ነበሩና፤ እነርሱም በአንድነት ሁሉ ተነሥተው ወደ ከተማይቱ ጫፍ ሲንቀሳቀሱ፣ ያን ትዕይንት በማየት እኔ በደስታ ተዋጥቻለሁ።

ከዚያም ኃጥኣን ያጡትን አይ፤ እሳትም ከእግዚአብሔር ወጥቶ በእነርሱ ላይ ተነፍሶ አጠፋቸው። ይህም የፍርድ አፈጻጸም ነበረ። ኃጥኣንም በዚያን ጊዜ ቅዱሳን ከኢየሱስ ጋር በአንድነት በእነርሱ ላይ በሺህ ዓመቱ ውስጥ እንደ መጠኑላቸው ተቀበሉ። ኃጥኣንን ያጠፋው ከእግዚአብሔር የወጣው ያው እሳት

ምድርን ሁሉ አነጻ። የተሰባበሩትና የተቆራረጡት ተራሮች በነዳጅ ትኩሳት ቀለጡ፤ እንዲሁም አየር ሁሉ፣ ገለባም ሁሉ ተቃጠለ። ከዚያም ርስታችን በፊታችን ተከፈተ፤ የከበረችና ውብ ነበረች፤ እኛም አዲስ የተደረገችውን ምድር ሁሉ ወረስን። ሁላችንም በታላቅ ድምፅ፡- ክብር! ሃሌሉያ! ብለን ጮኽን።

እኔ ደግሞ እረኞቹ ሊተማሙባቸው የሚገባቸው ምክንያቶች ያሉባቸውን፣ በሁሉም መልእክቶች ውስጥ የነበሩትን፣ በአሁኑም እውነት ሁሉ ጽኑዎች የሆኑትን ሰዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ የተደገፈ መስሎአቸው ማንኛውንም አዲስ አስፈላጊ ነጥብ ከማስተባበራቸው በፊት ሊመክሩአቸው እንዳለባቸው አየሁ። ከዚያም እረኞቹ ፍጹም አንድነት ይኖራቸዋል፣ የእረኞቹም አንድነት በቤተ ክርስቲያን ዘንድ ይሰማል። እንዲሁ ያለ አካሄድ ደስ የማያሰኙ መከፋፈሎችን እንደሚከላከል አየሁ፤ ከዚያም ውዱ መንጋ እንዲከፈል፣ በጎቼም እረኛ ሳይኖራቸው እንዲበተኑ ምንም አደጋ አይኖርም።”

ከዚያም ይህ በእናንተ ዘንድ በሳጥን ውስጥ ባስቀመጥሁላችሁ ተጨማሪ አምስት አንቀጾች ይደመደማል፤ ምክንያቱም እነዚህ ከመጣጥፉ የተወሰዱ አምስቱ አንቀጾች በመጨረሻ Early Writings ውስጥ የሚገቡት እነርሱ ስለሆኑ ነው። ስለዚህ እነዚህ የመጨረሻዎቹ አምስት አንቀጾች በሳጥን ተከብበዋል።

በሴፕቴምበር 23 ቀን፣ ጌታ ሕዝቡን የቀሩትን ለመመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንዘረጋ አሳየኝ፤ በዚህም የመሰብሰብ ጊዜ ጥረቶች በእጥፍ ሊጨምሩ እንደሚገባ አሳየኝ። በመበተን ጊዜ እስራኤል ተመታ ተቀደደም፤ አሁን ግን በመሰብሰብ ጊዜ እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ያቆስልም። በመበተኑ ዘመን እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች እጅግ ጥቂት ተፅእኖ ነበራቸው፤ ጥቂት ብቻ ወይም ምንም አላከናወኑም፤ ነገር ግን በመሰብሰብ ጊዜ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን ሲያኖር፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰበላቸውን ውጤት ያመጣሉ። ሁሉም በሥራው አንድ ልብ ሊሆኑና ትጉሃን ሊሆኑ ይገባል። በመሰብሰብ ዘመን አሁን እኛን ሊመሩ ዘንድ ከመበተኑ ምሳሌዎችን ማቅረብ ለማንኛውም ሰው እፍረት እንደሆነ አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ከዚያን ጊዜ ያደረገውን ብቻ አሁን ለእኛ ቢያደርግ፣ እስራኤል ፈጽሞ አትሰበሰብም ነበር። እውነቱ በወረቀት ላይ እንዲታተም እንደሚያስፈልግ፣ እንዲሁም እንዲሰበክ ደግሞ እኩል አስፈላጊ ነው።

ጌታ የ1843 ገበታ በእጁ እንደተመራ አሳየኝ፤ ከእርሱም ማንኛውም ክፍል ሊለወጥ እንዳይገባ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደረገገው እንደሆኑ። እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ እንዳለ እና ስህተትን እንደሸፈነ አሳየኝ፤ ስለዚህም እጁ እስኪነሣ ድረስ ማንም ሊያየው አልቻለም።

ከዚያም ከ—Daily’ ጋር በተያያዘ አየሁ፤ —sacrifice’ የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ አካል እንዳልሆነ፤ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት እንደ ሰጣቸው። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ሁሉም ማለት ይቻላል በ—Daily’ ላይ በትክክለኛው አመለካከት አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በዚያ ግራ መጋባት ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና ግራ መጋባትም ተከትሏል።

ጌታ ጊዜ ከ1844 ጀምሮ ፈተና እንዳልሆነ አሳየኝ፣ እንዲሁም ጊዜ ዳግመኛ ፈተና ከቶ እንደማይሆን አሳየኝ።

ከዚያም ጌታ ሳይመጣ በፊት ቅዱሳን ገና ወደ አሮጌቱ ኢየሩሳሌም መሄድ አለባቸው ወዘተ. በሚለው ታላቅ ስህተት ውስጥ ያሉ አንዳንዶች ተጠቁመውልኝ ነበር። እንዲህ ያለ አመለካከት አእምሮንና ፍላጎትን ከአሁኑ የእግዚአብሔር ሥራ ማለትም ከሦስተኛው መልእክ መልእክት በታች ካለው ሥራ ለማራቅ የተዘጋጀ ነው፤ ምክንያቱም እኛ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ ካለብን፣ አእምሮአችን በተፈጥሮ ወደዚያ ይሄዳል፤ ሀብታችንም ቅዱሳንን ወደ ኢየሩሳሌም ለማድረስ ከሌሎች ጥቅሞች ይታገዳል። ለአንዳንድ ያለፉት ብዙ ዓመታት ውስጥ የነበሩባቸውን ስህተቶች ስለልተናዘዙና ስለልተዉ ወደዚህ ታላቅ ስህተት እንዲገቡ እንደ ተተዉ አየሁ።” Review and Herald, November 1, 1850.

ታያቸዋለህን? ስለ ምን እንደምናገር ታውቃለህን?

እሺ። ወደ እነዚህ አምስት የመጨረሻ አንቀጾች ከገባን፣ በዋናው ጽሑፍ ውስጥ ከEarly Writings, ገጽ 74 ላይ ከምታገኙት የተለዩ አንዳንድ ነገሮችን ታያላችሁ።

ከተሰብሳቢዎች፡- ስለዚህ፣ በዚያ ሳጥን ውስጥ ያሉት እነዚህ ዋናዎቹ ናቸው ብለው እያሉ ነው?

እነዚህ በሳጥኑ ውስጥ ያሉት፣ በዚህ መጀመሪያው ጽሑፍ ውስጥ ያሉ የመጨረሻዎቹ አምስት አንቀጾች ናቸው፤ ይህም ሳጥን እነርሱን ከብብክል። እነዚህ አምስት አንቀጾች በመጨረሻ Early Writings ገጽ 74 ላይ የሚገኙት ናቸው።

ነገር ግን፣ ይህ መቼ ታተመ? ይህ መቼ ተጻፈ? በኖቬምበር 1850።

ስለዚህ፣ ከእነዚህ አምስት አንቀጾች ውስጥ የሚለወጡትን ነገሮች በደማቅ ፊደል አሳይቻለሁ። በዚህ ላይ አንድ ለውጥ-ቅርጽ ሊኖር ነው፤ ምክንያቱም በእጅግ ቅርብ ጊዜ፣ በ1851፣ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White የተባለው መጽሐፍ ሊታተም ነው፣ እነዚህንም አንቀጾች ወስደው በA Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ውስጥ ሊያስገቡአቸው ነው። ከዚህም [በReview and Herald፣ ኖቬምበር 1850 የወጣ ጽሑፍ] እስከ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ድረስ በእነዚህ አምስት አንቀጾች ላይ የተደረጉ አንዳንድ አነስተኛ የአርትኦት ለውጦች አሉ። ከዚያም ከ1851 ዓ.ም. A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White እስከ 1882 ዓ.ም. Early Writings ድረስ ተጨማሪ የአርትኦት ለውጦች አሉ፤ እነዚህም የአርትኦት ለውጦች ናቸው Early Writings ገጽ 74ን ውስብስብ ያደረጉት።

ስለዚህ፣ በዋናው የእጅ ጽሑፍ መጨረሻ ላይ በሚገኙት በእነዚህ አምስት አንቀጾች ውስጥ፣ በመጀመሪያው አንቀጽ ውስጥ፣ "September 23d, the Lord showed me . . .," የሚለው ይቀየራል።

በሚቀጥሉት አንቀጾች፡- "ከዚያም አየሁ . . ."; "ከዚያም አየሁ . . ."; "ጌታ አሳየኝ . . ."; እና "ከዚያም ትኩረቴ ወደ . . . ተመራ" የሚሉት ነገሮች ጥቂት አነስተኛ ማስተካከያዎችን ያገኛሉ።

በአሥራ ሦስት አንቀጾች ውስጥ የተገለጹ አሥር ዋናዎቹ እውነቶች

ነገር ግን፣ በመጀመሪያው ጽሑፍ ውስጥ ካሉት ከእነዚህ አሥራ ሦስት አንቀጾች እንድታዩ የምፈልገው፣ እርሷ አሥር ዋና ነገሮችን አሳይታለች።

አሁን እነዚህን ነገሮች በደማቅ ፊደል ለምን እንደጻፍኋቸው አስታውሳለሁ። ይህ እነዚያ ሊለወጡ ስለሚሄዱ አይደለም። እኔ ለእናንተ አንድ ነገር እያጎለሁ ነው፤ ማየት ከፈለጋችሁ፣ በእነዚህ አሥራ ሦስት አንቀጾች ውስጥ ይህ ተገልጦላት ነበር . . . ፣ ይህ ተገልጦላት ነበር . . . ፣ ይህ ተገልጦላት ነበር . . . ፣ ይህ ተገልጦላት ነበር። እናም አንድ ነገር በተገለጠላት ጊዜ፣ ስለ እርሱ ከነገረችን በኋላ፣ ከአሁን በፊት ከተገለጠላት ነገር ጋር የግድ የተያያዘ ያልሆነ ሌላ ነገር ደግሞ ይገለጥላታል፤ "ይህ ተገልጦልኝ ነበር . . . ፣ ይህ ተገልጦልኝ ነበር . . . ፣ ይህ ተገልጦልኝ ነበር . . ."

እኔን ማረጋገጥ ትችላላችሁ፤ ለራሳችሁም ማንበብ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን በእነዚህ አሥራ ሦስት አንቀጾች ውስጥ እርስዎ አሥር ዋና እውነቶች ተገልጠውላት ነበር።

የተገለጠላት ነገር ይህ ነው። ስለ እግዚአብሔር ፍቅር፣ ስለ መባ፣ ስለ ለታሚዎች የሚቀርብ ጸሎት፣ ስለ ቁርባን አገልግሎት፣ ከሺህ ዓመቱ ጋር የተያያዙ ስለ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች፣ ስለ አዲስ ብርሃን፣ ከ1844 በኋላ ስለ መሰብሰቡ፣ ስለ ሕትመት ሥራ፣ ስለ 1843 ቻርት፣ ስለ "ዕለታዊው"፣ ስለ "ጊዜ" እንደ

ፈተና፣ እና ስለ ወደ ኢየሩሳሌም ጉዞዎች ተገለጠላት። እና በጥንቃቄ ካነበብኩት፣ ይህ የሐሳብ ፍሰት አይደለም። ይልቁንም፣ “ይህ ተገለጠልኝ” የሚል ነው፤ እርስዎም የተገለጠላትን ትመዘግባለች፤ እንዲሁም፣ የተገለጠላት ነገር በግድ ከሌላው ጋር የተያያዘ ሳይሆን ሊሆን ይችላል። ይህን ማየት አለብህ፤ ምክንያቱም እነዚህን አንቀጾች በአንድ ላይ ማጣመር ሲጀምሩ፣ እርስዎ በእርግጥ ያልተናገረችውን ነገር እየተናገረች እንደሆነ የሚያስመስል ሐሳብ መፍጠር ይጀምራሉ።

Review and Herald, ኖቬምበር 1, 1850

እሺ። ከኖቬምበር 1850 የምንመለከታቸው ከእነዚያ አምስቱ አንቀጾች ውስጥ የመጀመሪያውን አንቀጽ ተመልከቱ።

“መስከረም 23፣ ጌታ የሕዝቡን ቀሪዎች ለማስመለስ እጁን ሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ አሳየኝ፤ በዚህም የመሰብሰብ ዘመን ጥረቶች በእጥፍ ሊበረቱ እንዳለባቸው አሳየኝ። በመበተን ዘመን እስራኤል ተመታች ተቀደደችም፤ አሁን ግን በመሰብሰብ ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ያስራቸውማል። በመበተኑ ጊዜ እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች ብዙ ተጽእኖ አልነበራቸውም፤ ትንሽ ነገር ብቻ ወይም ምንም አላከናወኑም፤ ነገር ግን በመሰብሰብ ጊዜ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰበላቸውን ፍሬ ያፈራሉ። ሁሉም በሥራው አንድ ልብ ሆነው ትጉዎች መሆን አለባቸው። አሁን በዚህ የመሰብሰብ ጊዜ እኛን ለመምራት ከመበተኑ ምሳሌዎችን ማመጣት ለማንኛውም ሰው እፍረት እንደሆነ አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ ካደረገልን የበለጠ አሁን ለእኛ ካላደረገ፣ እስራኤል ፈጽሞ በጭራሽ አትሰበሰብም ነበር። እውነት እንደሚሰበክ ሁሉ በወረቀት ላይ ደግሞ እንዲታተም እኩል አስፈላጊ ነው።” —

የዚያ አንቀጽ የመጨረሻው ነገር እንዲህ ይላል፡- “እውነት በስብከት እንደሚታወጅ ሁሉ በጽሑፍ ወረቀት ውስጥም እንዲታተም እንዲሁ አስፈላጊ ነው።” እሺ። ይህ ሐሳብ ሊተው ነው።

እኛ እየተመለከትናቸው ካሉት አምስቱ አንቀጾች መካከል ሁለተኛው አንቀጽ፣ “ጌታ አሳየኝ” የሚልበትን፣ እንደምታዩት እኔ ከስሩ መስመር አስገብቻለሁ።

—«ጌታ የ1843 ሰንጠረዥ በእጁ እንደ ተመራ አሳየኝ፣ ከእርሱም ማንኛውም ክፍል ሊለወጥ እንደማይገባ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገው እንደሆኑ። እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ስህተት ላይ እንደ ነበረና እርሱን እንደ ሰወረው፣ እጁ እስኪነሳ ድረስ ማንም ሊያየው እንዳልቻለ።»

በገጹ አናት ያሉትን እነዚህን አራት አንቀጾች ውስጥ እኔ ማንኛውንም ነገር ከስር ያሰመርሁበት ምክንያት፣ እነዚያ በ1851 በA Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ውስጥ እንደገና በሚታተምበት ጊዜ የአርትዖት ለውጦች ስለሚደረጉባቸው ነው።

እሺ። «ጌታ አሳየኝ» የሚለው ይለወጣል፤ «በእጁ» የሚለው ይለወጣል፤ «ከእርሱ ምንም ክፍል እንዳይለወጥ» የሚለውም ይለወጣል።

ከዚያም በገጹ ላይ በሚቀጥለው በደማቅ ፊደል የቀረበው አንቀጽ [አራተኛው አንቀጽ] እንዲህ ይላል፣

—«ጌታ ከ1844 ጀምሮ ጊዜ ፈተና እንዳልሆነ፣ ወደፊትም እንደገና ፈተና ፈጽሞ እንደማይሆን አሳየኝ።»—

«ጌታ አሳየኝ፤» የሚለው ይህ ሊለወጥ ነው። በሚቀጥለው ዓመት በA Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ውስጥ የሚያደርጉት ያንን አንድ ዓረፍተ ነገር ያለውን አንቀጽ ወስደው ከቀደመው አንቀጽ ጋር ማጣመር ነው። ወደ አንድ አንቀጽ ይለውጡታል።

ነገር ግን ደግሞ፣ አንድ ቃል ወይም ቃላት በደማቅ ፊደል ከተጻፉ፣ ሌሎችም የቅርጽ-ጽሑፍ ለውጦች ይኖራሉ፤ ምን ማለቴ እንደሆነም አንድ ምሳሌ እሰጣችኋለሁ።

በሦስተኛውም አንቀጽ ውስጥ እንዲህ ይላል፡-

—«ከዚያም ስለ “ዘወትር” ነገር አየሁ፤ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ ክፍል አይደለም ብዬ አየሁ፤ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት ሰጥቶአቸው ነበር። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ማለት ይቻላል ሁሉም በ“ዘወትር” ላይ ትክክለኛውን አመለካከት በአንድነት ይዘው ነበር፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በውዥንብር ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና ውዥንብርም ተከትሎአል።”»

ከዚያም በገጹ ላይ በቀጣዩ በደማቅ ፊደል በተጻፈው አንቀጽ [አራተኛው አንቀጽ] እንዲህ ይላል፣

“ጌታ ጊዜ ከ1844 ጀምሮ ፈተና እንዳልሆነ፣ እናም ጊዜ ዳግመኛ ከቶ ፈተና እንደማይሆን አሳዩኝ።” —

«ጌታ አሳዩኝ» ያ ሊለውጥ ነው።

በሚቀጥለው ዓመት፣ በEllen G. White የተጻፈው A Sketch of the Christian Experience and Views ውስጥ፣ ያን አንድ-ነገር አንቀጽ ወስደው ከዚያ በፊት ካለው አንቀጽ ጋር ያዋህዱታል። ወደ አንድ አንቀጽ ይለውጡታል።

እነርሱም “ጌታ አሳዩኝ” የሚለውን ወደ “እኔም ደግሞ ተገለጠልኝ” ሊለውጡት ነው። እሺ? እነዚያን ሁለት አንቀጾች አንድ አንቀጽ ያደርጓቸዋል፣ በ1851ም “እኔም ደግሞ ተገለጠልኝ” ብለው ይለውጡታል።

—«ከዚያም ጌታ ከማይመጣ በፊት ቅዱሳን ወደ አሮጌው ኢየሩሳሌም ወዘተ እንዲሄዱ ገና እንዳለባቸው በታላቅ ስሕተት ውስጥ ያሉ አንዳንዶች ተጠቁመውልኝ ነበር። እንዲህ ያለ አመለካከት አእምሮንና ፍላጎትን ከእግዚአብሔር አሁን ካለው ሥራ ማለትም በሦስተኛው መልአክ መልእክት ሥር ካለው ሥራ ለማራቅ የተመቻቸ ነው፤ ምክንያቱም ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ ካለብን፣ እንግዲህ አእምሮአችን በተፈጥሮ በዚያ ላይ ይሆናል፣ እናም ቅዱሳንን ወደ ኢየሩሳሌም ለማድረስ ሲባል ሀብታችን ከሌሎች አጠቃቀሞች ይከለክላል። ለብዙ ዓመታት ውስጥ የነበሩባቸውን ስሕተቶች ስላልተናዘዙና ስላልተወከሉ ወደዚህ ታላቅ ስሕተት እንዲገቡ እንደተተዉ አየሁ።» Review and Herald, November 1, 1850.

ነገር ግን ወደ Early Writings ስትደርሱ፣ የሚያደርጉትን ታውቃላችሁን? “I was also shown” የሚለውን ያስወግዳሉ፤ በEarly Writings ውስጥ ባለው በዚህ አንድ አንቀጽ ውስጥ እንዲህ ይላል፡- “ከ1844 በፊት ኅብረት በነበረ ጊዜ፣ ስለ —Daily’ ትክክለኛው አመለካከት ማለት ይቻላል ሁሉም አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በመደናገር ውስጥ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና መደናገርም ተከትለዋል።” “I was also shown” የሚለውን አስወግደውታል፣ እና የሚቀጥለው ዓረፍተ ነገር፣ “time had not been a test since 1844” የሚል ነው። ድንገት ጊዜ ፈተና እንዳልነበረ የሚናገረው ይህ ሐሳብ እርሷ በተለይ ከተገለጸላት ነገሮች አንዱ መሆኑን አታውቁም። ይህ ሐሳብ ስለ Daily ያገኘችው ብርሃን፣ ውሸተኛው አመለካከት መደናገርን እንደሚያመጣ ከሚገልጸው ክፍል አካል ነበር ብላችሁ ታምናላችሁ።

ይህ የመጀመሪያው አይደለም። የመጀመሪያው በእናንተ ዘንድ አለ። መርምሩት።

ቀጣዩ ደረጃ (ሁለተኛ ደረጃ)—1851 የኤላን ጂ. ዋይት የክርስቲያን ልምምድና እይታ አጭር መግለጫ

ከዚህ በታች ደግሞ በ1851 የታተመው የኤላን ጂ. ዋይት የክርስቲያን ልምምድና እይታ አጭር መግለጫ አለ፤ እንዲሁም የተፈጠሩት ለውጦች ዝርዝር መከፋፈሎች አሉ፤ እናም እጅግ እጅግ ጉልህ የሆነ ለውጥ አለ።

መስከረም 23 ቀን፣ ጌታ ሕዝቡን የቀረውን ማስመለስ ዘንድ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደዘረጋ አሳዩኝ፤ በዚህም የመሰብሰብ ዘመን ጥረቶች እጥፍ ሊደረጉ እንደሚገባ አሳዩኝ። በመጠኑን ዘመን እስራኤል ተመትቶ ተቀደደ፤ ነገር ግን አሁን በመሰብሰብ ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ይጠግናልም። በመጠኑን ዘመን እውነትን ለማሰራጨት የተደረጉ ጥረቶች እጅግ ትንሽ ተጽእኖ ነበራቸው፤ ትንሽ ወይም ምንም አላከናወኑም፤ ነገር ግን በመሰብሰብ ዘመን፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ እውነትን ለማሰራጨት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰባቸውን ውጤት ያመጣሉ። ሁሉም በሥራው ውስጥ አንድ ሆነው ቅንዓተኞች ሊሆኑ ይገባል። አሁን በዚህ የመሰብሰብ ዘመን እኛን ለመምራት ማንኛውም ሰው ከመጠኑን ዘመን ምሳሌዎችን መውሰዱ ስሕተት እንደሆነ አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ያን ጊዜ ካደረገልን በላይ አሁን ምንም ካላደረገልን፣ እስራኤል ፈጽሞ ባልተሰበሰበ ነበር። [Removed: እውነት በወረቀት ላይ እንዲታተም ያስፈልጋል፣ እንደሚሰበክም እንዲሁ ያስፈልጋል።] [Paragraphs Combined] የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደተመራ አይቻለም፣ [formerly—"the Lord showed me"] [formerly—"by His hand"] እናም ሊለወጥ እንደማይገባ፤ [formerly—"no part of it should be altered"] ቁጥሮቹም እርሱ እንደፈለገው እንደነበሩ። እጁም በላይ እንደነበረ፣ በአንዳንድ ቁጥሮች ውስጥ ያለን ስሕተት እንደሸፈነ፣ ስለዚህም እጁ እስኪወገድ ድረስ ማንም ሊያየው እንዳልቻለ አየሁ።

"ከዚያም ስለ "ዘወትሩ" አየሁ፤ "መሥዋዕት" የሚለው ቃል በሰው ጥበብ እንደ ተጨመረ፣ እናም የጽሑፉ ክፍል እንዳልሆነ አየሁ፤ ጌታም የፍርድ ሰዓትን ጨኸት ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት እንደ ሰጣቸው አየሁ። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ሁሉ ማለት ይቻላል በ"ዘወትሩ" ላይ ባለው ትክክለኛ አመለካከት ተዋህደው ነበር፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በግራ መጋባት ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና ግራ መጋባትም ተከትለዋል። [አንቀጾች ተዋህደዋል] ደግሞም አይቻለም [ቀድሞ—"ጌታ አሳዩኝ"] ከ1844 ጀምሮ ጊዜ ፈተና እንዳልሆነ፣ ዳግመኛም ጊዜ ፈተና ፈጽሞ እንደማይሆን።]" A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 61–62.

ጊዜ ከሦስተኛው መልአክ መልእክት ጋር ያልተያያዘ

ኤለን ዋይት በመጨረሻ በEarly Writings ውስጥ ከተካተተው ራእይ የተለየ ራእይ ነበራት። ብዙ ራእዮች ነበሯት፤ ነገር ግን የተነገራት አንድ ራእይ ነበራት፤ አንድ አንቀጽ ተነገራት፣ እርሷም ጽፋ አስቀመጠችው።

ጌታ የሦስተኛው መልአክ መልእክት መሄድ እንዳለበት፣ ለተበተኑትም የጌታ ልጆች መታወጅ እንዳለበት፣ እንዲሁም በጊዜ ላይ ሊሰቀል እንደሚገባ አሳዩኝ፤ ምክንያቱም ጊዜ ከእንግዲህ በኋላ ዳግመኛ ፈተና ፈጽሞ አይሆንምና። አንዳንዶች ጊዜን በመስበክ የሚነሡ ሐሰተኛ መነቃቃት እያገኙ እንደነበር አየሁ፤ የሦስተኛው መልአክ መልእክት ጊዜ ሊሆን ከሚችለው ሁሉ ይልቅ የበለጠ ብርቱ እንደሆነ አየሁ። ይህ መልእክት በራሱ መሠረት ላይ መቆም እንደሚችል፣ ለማበርታትም ጊዜ እንደማያስፈልገው፣ በኃይልም ብዙ እንደሚሄድ፣ ሥራውንም እንደሚፈጽም፣ በጽድቅም እንደሚቋረጥ አየሁ።" A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 48.

እርሷ በዚያ ስለ ምን እየተናገረች ነው? የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ከጊዜ ጋር እንደ ገና ፈጽሞ ልናገናኝ እንደሚገባን ነው፤ እንዲሁ አይደለምን?

አሜን? ከእኔ ጋር ናችሁ?

ይህን የምታገኙት ወዴት ነው? የሚገኘውስ የት ነው?

ከተሰብሰቢው:- (ምላሽ የለም።)

ከታዳሚው:- የክርስቲያናዊ ልምድና አመለካከቶች አጭር መግለጫ።

የክርስቲያናዊ ልምድና የኤሊን ጂ. ዋይት እይታዎች አጭር ገለጻ፣ ገጽ 48፣ ገጽ 48።

እሺ። እኛ እየተወያየንበት ያለውን ከReview and Herald, November 1850 የተወሰደ ክፍል የት እናገኛለን? ይህ በA Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ውስጥ የት ይገኛል? እንግዲህ፣ በማስታወሻዎቻችሁ ውስጥ ወደ ኋላ ብትመለሱ፣ ይህ በA Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ገጽ 61 እና ገጽ 62 ላይ ይገኛል።

በEllen G. White የተዘጋጀው A Sketch of the Christian Experience and Views በተሰኘው መጽሐፍ 48ኛ ገጽ ላይ የተመዘገበ ራእይ አለህ፤ ከዚያም በኋላ በመጨረሻ Early Writings በተሰኘው መጽሐፍ 61 እና 62 ገጾች ላይ የሚገኝ ራእይ አለህ። እነዚህ በ13 ወይም 14 ገጾች የተለያዩ ናቸው፤ እንዲህ አይደለምን?

እና ወደ *Early Writings* ሲመጣ እነርሱ ምን ሊያደርጉ ነው? ይህን አንቀጽ ከገጽ 48 ወስደው ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ ፈተና አይደለም ከምትለው መግለጫዎ በቀጥታ በኋላ ሊያስገቡት ነው። ሁለት ራእዮችን አንድ ላይ ሊያደርጉ ነው።

እኔ የምለውን እየተከተላችሁ ነው?

በታዳሚው መካከል ያለ ሰው፡- አዎ።

ትርጉሜን እየተከተላችሁ ነውን?

ግለሰብ በአድማጮች መካከል የተነገረለት፡ (ማረጋገጫ።)

እሺ፣ ምክንያቱም እኔ ያነሰ ማረጋገጫ እያየሁበት ያለው አንተ ነህ።

እርምጃው የመጨረሻው (ሦስተኛ እርምጃ)—1882 ቀደምት ጽሑፎች

እሺ። አሁን ወደ ማስታወሻዎቻችሁ ገጽ 6 ተመልሻለሁ፤ እና አሁን ደግሞ Early Writings አላችሁ።

መስከረም 23፣ . . . የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደተመራ አይቻለሁ፣ እንዲሁም ሊለወጥ እንደማይገባ አይቻለሁ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደፈለገ እንደነበሩ አይቻለሁ፤ እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ እንዳለ እና ስህተትን እንደሸፈነ ነበር፣ እጁ እስኪነሣ ድረስ ማንም ሊያየው እንዳይችል።

ከዚያም ስለ “ዘወትሩ” (ዳንኤል 8:12) ተመልክቼ አየሁ፤ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ ክፍል እንዳልሆነ፣ እንዲሁም የፍርድ ሰዓትን ጩኸት ለሰጡት ጌታ ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት እንደ ሰጣቸው አየሁ። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ከሞላ ሳይሆን ሁሉም ስለ “ዘወትሩ” ትክክለኛው አመለካከት አንድ ልብ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ በነበረው ግራ መጋባት ውስጥ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና ግራ መጋባትም ተከትለዋል። ጊዜ ከ1844 ወዲህ ፈተና አልሆነም፣ ዳግመኛው ፈጽሞ ፈተና አይሆንም።

ጌታ የሦስተኛው መልአክ መልእክት መሄድ እንዳለበትና ለተበተኑት የጌታ ልጆች መታወጅ እንዳለበት አሳይቶኛል፤ ነገር ግን በጊዜ ላይ ሊሰቀል አይገባውም። አንዳንዶች ጊዜን በመስበክ የሚነሣ የሐሰት መነቃቃት እያገኙ እንደነበር አየሁ፤ ነገር ግን የሦስተኛው መልአክ መልእክት ጊዜ ሊሆን ከሚችለው ሁሉ ይልቅ የበረታ ነው። ይህ መልእክት በራሱ መሠረት ላይ ሊቆም እንደሚችልና ለማጽናትም ጊዜ እንደማያስፈልገው አየሁ፤ እርሱም በታላቅ ኃይል እንደሚሄድ፣ ሥራውንም እንደሚፈጽም፣ በጽድቅም እንደሚቀጠር አየሁ።

ከዚያም ወደ አሮጌው ኢየሩሳሌም መሄድ ግዴታቸው እንደሆነ በማመን በታላቅ ስህተት ላይ ያሉ አንዳንዶች እንዳሉ ተጠቁሜ ነበር . . .” Early Writings, 74-76.

እና ይህ በደማቅ ፊደል የተጻፈው ምክንያት፣ እዚህ ያለው አንቀጽ እርሱ ነው፣ እንዲህ የሚል፡- “. . . ከ1844 በፊት ኅብረት በነበረ ጊዜ፣ ማለት ይቻላል ሁሉም በ’ዕለታዊው’ ትክክለኛ አመለካከት ላይ ተባብረው ነበር፤ ነገር ግን ከ1844 ወዲህ በመጣው ግራ መጋባት ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና ግራ መጋባትም ተከትሎአል። ጊዜ ከ1844 ጀምሮ ፈተና አልነበረም፣ ዳግመኛም ፈጽሞ ፈተና አይሆንም።” እርስዎ ማስታወስ ያስፈልግዎታል በመጀመሪያዎ የዚህን ራዕይ መዝገብ በጻፈችበት ጊዜ፣ “ጊዜ ከ1844 ጀምሮ ፈተና እንዳልሆነ ተገልጦልኝ ነበር” ብላ ነበር፤ እናም ይህ በሌላ አንቀጽ ውስጥ ነበር። ስለ ‘ዕለታዊው’ የተገለጠላት ነገር እና ጊዜ ፈተና ስለመሆኑ የተገለጠላት ነገር መካከል ልዩነት እንዳለ በግልጽ አድርጋ አረጋግጧል ነበር፤ እናም ስለ ሦስተኛው መልእክት መልእክት ከጊዜ ጋር ምንም ግንኙነት እንዳይደረግ የሚናገረው የሚቀጥለው አንቀጽ በመጀመሪያው ራዕይ ውስጥ አልነበረም። ይህ በLife Sketches ገጽ 48 ላይ ነበር፣ ገጾች 61 እና 62 ላይ አልነበረም።

ነገር ግን፣ ወደ 1882 የታተመው ኤርሊ ራይቲንግስ ሲመጡ፣ እነርሱን አንድ ላይ አደረጓቸው፤ ስለዚህም ወደ 1930ዎቹ ሲደርሱ በአድቫንቲዝም ውስጥ ወደ ጥልቅ ጨለማ በምትገቡበት ጊዜ፣ ዊሊ ዋይት ዴይሊን በምታጠኑበት ጊዜ በዘመን አውድ ውስጥ ማጥናት እንዳለባችሁ ይናገራል—“ይቅርታ፣ ዊሊ፣ የአንተ ታላላቅ የትንቢት መንፈስን ትክክለኛ ታሪካዊ መዝገብ የምትሰጡ ሰው መሆን ነበረብህ። የትንቢት መንፈስን የምታሸንፍ ሰው መሆን ነበረብህ። እናም በEarly Writings ገጽ 75 ላይ ባቀረብኩት አቀራረብ፣ የመጀመሪያ ምንጮችን አስተውለህ አልተጠቀምክባቸውም፤ እነዚያም የመጀመሪያ ምንጮች በEarly Writings, 74 ላይ ዴይሊን በዘመን አውድ ውስጥ መታየት አለበት ብለህ ያነሳሁኑ ክርክር ፈጽሞ እውነት እንዳልሆነ ይናገራሉ።”—ይህ እውነት አይደለም! በትንቢት መንፈስ መዝገብ ሊደገፍ አይችልም። በዚያም የታሪክ ዘመን ታሪክ ሊደገፍ አይችልም።

እሺ። ነጥብ 1፣ እህት ዋይት በEarly Writings, 74 ውስጥ ስለ “ዘወትር” ትክክለኛ አመለካከት እንዳለ ትናገራለች። በኋላ በታሪክ የተጨነው ዋና ክርክር ይህ ነው፤ በEarly Writings, 74 ያለውን ክፍል ስታጠኑት በጊዜ መወሰን አውድ ውስጥ ማስቀመጥ እንዳለባችሁ። ይህ ክርክር ሐሰተኛ ነው፤ ትክክለኛ አይደለም!

እንግዲህ አሁን ስለ የዕለቱ ነገር ትክክለኛ አመለካከት እንዳለ ብቻ ባለው አቋም ላይ እንቆያለን። እሺ? ነገር ግን ከዚህ አንቀጽ አንድ ተጨማሪ ሐሳብ እንወስዳለን።

“መስከረም 23 ቀን፣ ጌታ አሳዮኝ . . .” ይላል። መስከረም 23 ቀን፣ መቼ? በ1850፤ “መስከረም 23 ቀን፣ 1850 ዓ.ም.፣ ጌታ አሳዮኝ።”

እርሱ ምን አሳዮት?

እርሱ ለእርስዎ ካሳዮት ነገሮች አንዱ ይህ ነበር፤ ከ1844 ጀምሮ ስለ “ዴይሊን” ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል።

እ.ኤ.አ. ሴፕቴምበር 23፣ 1850 ጌታ አሳዮኝ . . . ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ከሁሉ በአብዛኞቹ ሰዎች ስለ “የዕለታዊው” ትክክለኛ አመለካከት አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በውዥንብር ውስጥ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና ውዥንብርም ተከትሏል። The Review and Herald, November 1850.

መጋቢት 1850 “ዘወትር” የምድራዊው መቅደስ ነው

ስለዚህ፣ በገጽ 6 ግርጌ ላይ ከ1850 መጋቢት ወር Review and Herald የተወሰደ አንድ አንቀጽ አለ፤ እርሱም በዳዊት አርፍልድ የተጻፈ ጽሑፍ ነው።

“እርሱ [ዳንኤል] ደግሞ ያንኑ ጨቋኝ ኃይል — ‘በአለቆች አለቃ ላይ ተነሥቶ’ — ያያል፤ እንዲሁም በሲና የተመሠረቱትን ዘፍ እስኪመጣ ድረስ በየዕለቱ እንዲጠበቁ የተደነገጉትን የዕለት ተዕለት መሥዋዕቶች ሁሉ ሕጋዊነት አበቃ። በዚህ ስፍራ ክርስቶስ፣ እውነተኛው ነገር፣ ወይም ታላቁ ተመሳሳይ-ምሳሌያዊ መሥዋዕት፣ በሮማውያን ወታደሮች ተገደለ። እንግዲህ በሮም — ‘የዕለት ተዕለት መሥዋዕቱ ተወሰደ’ እንዲሁም ‘የቅድስት ስፍራው በታ ተጣለ’ በጢጦስ፣ በሮማዊ ጄኔራል፣ ኢየሩሳሌምን ከተማና ‘መቅደሱን’ የያዘውን የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በአጠፋ ጊዜ። በዚህ ስፍራ የክርስቶስ ትንቢታዊ ንግግር ፍጻሜ መፈጸም ጀመረ። ‘በሰይፍ አፍ ይወድቃሉ፣ ወደ አሕዛብም ሁሉ ተማርከው ይወሰዳሉ፣ ኢየሩሳሌምም የአሕዛብ ዘመን እስኪፈጸም ድረስ በአሕዛብ ትረገጣለች።’ ሉቃስ 21:24።” ዴቪድ አርኖልድ፣ Review and Herald, ማርች 1850፣ ቅጽ 1፣ ቁጥር 8።

በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ዴቪድ አርኖልድ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው “የዕለቱ” በክርስቶስ ከተወለደ በኋላ በ70 ዓ.ም. በአረማዊት ሮም የተወገደውን በኢየሩሳሌም ያለውን የአይሁድ መቅደስ እንደሚወክል ያስተምራል።

መስከረም 1850 የ“ዕለታዊው” ነገር የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ነው

ከዚያም በ1850 ዓ.ም. መስከረም ወር፣ በዚያው ዓመት—እና እንደ አጋጣሚ ሆኖ፣ በ1850 ዓ.ም. የReview and Herald አርታኢ ማን ነው? ስሙ ጄምስ ዋይት ነው።

ስለዚህ ጄምስ ዋይት በ1850 ዓ.ም. መስከረም ወር ላይ ዕለታዊው የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት እንደሚወክል የሚያስተምር በክሮሲየር የተጻፈ ጽሑፍ አሳተመ።

አሁን፣ ያዕቆብ ዋይት ይህን በቀጥታ አያስተምርም፤ ነገር ግን ሰዎች በዚያ ያለውን አንደኛው ወስደው እርሱ የሚያስተምረው ይህ ነው ይላሉ። እና ይህን ለምን እላለሁ? ለዚህ ምክንያት እላለሁ፤ በ1850 ዓ.ም. መስከረም ወር፣ እህት ዋይት ከ1844 ጀምሮ ስለ “ዴይሊ” ሌሎች አመለካከቶች በጨለማ ውስጥ እንደተቀበሉ እና ውዥንብርም እንደተከተለ ትናገራለች።

እነዚህ ሁለት አመለካከቶች [Arnold እና Crosier] ዕለታዊው አረማዊነት ነው የሚለው የአቅኚዎች አመለካከት አይደለም።

በገጽ 7 ላይም ከክሮሲየር ጽሑፍ የተወሰዱት ሁለቱ አንቀጾች አሉ፤ በዚያም “የዕለቱ” ማለት የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት እንደሆነ እየገመተ ነው።

«መቅደሱም ያለበት ስፍራ ወደ ታች ተጣለ፤» ዳንኤል 8:11። ይህ ወደ ታች መጣል በሮማውያን ኃይል ዘመንና በእርሱ መካከል ተፈጻሚ፤ ስለዚህ በዚህ ጥቅስ የተጠቀሰው መቅደስ ምድር ወይም ፍልስጤም አልነበረም፤ ምክንያቱም ፊተኛይቱ ከውድቀት ጊዜ ጀምሮ ከ4,000 ዓመታት በላይ ቀድሞ ወደ ታች ተጥላ ነበር፣ ኋለኛይቱም በምርኮ ዘመን ከዚህ ንባብ ክስተት በፊት ከ700 ዓመታት በላይ ቀድሞ ወደ ታች ተጥላ ነበር፤ ከሁለቱም አንዱም በሮማውያን ኃይል አልተፈጸመም።

“የተጣለው መቅደስ” ሮም ራሷን ያጎላችበት እርሱ የሠራዊቱ አለቃ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ጳውሎስም መቅደሱ በሰማይ እንዳለ ያስተምራል። ደግሞም፣ ዳንኤል 11:30-31፣ —“የኪቲም መርከቦች በእርሱ ላይ ይመጣሉና፤ ስለዚህ ያዝናል፣ ይመለሳልም፣ በቅዱሱ ኪዳን (ክርስትና) ላይ ቍጣ (ለመቅጣት የሚሆን በትር) ይኖረዋል፤ እንዲሁም ያደርጋል፤ እንዲሁም ይመለሳል፣ ቅዱሱን ኪዳን ከሚተውት (ካህናትና ጳጳሳት) ጋር መግባባት ይኖረዋል። ክንዶችም (የፖለቲካና የሃይማኖት) በእርሱ ወገን ይቆማሉ፣ እነርሱም (ሮምና ቅዱሱን ኪዳን የሚተውት) የኃይልን መቅደስ ያረክሳሉ።” ሮምና የክርስትና ሐዋርያት በአንድነት ያረክሱት ይህ ምን ነበር? ይህ ጥምረት በ—“ቅዱሱ ኪዳን” ላይ ተመሠረተ፤ ያረክሱትም የዚያ ኪዳን መቅደስ ነበር፤ ይህንም እንደ እግዚአብሔርን ስም ማረክስ ሁሉ

ሊያደርጉት ይችሉ ነበር፤ ኤርምያስ 34:16፤ ሕዝቅኤል 20፤ ሚልክያስ 1:7። ይህም ስሙን እንደ ማርከስ ወይም እንደ መሳደብ ያለ ነበር። በዚህ አስተዋጽኦ ይህ —“የፖለቲካ-ሃይማኖት” አውሬ መቅደሱን አረከሰ፤ (ራእይ 13:6) እና ከሰማይ ስፍራው ወደ ታች ጣለው፤ (መዝሙር 102:19፤ ኤርምያስ 17:12፤ ዕብራውያን 8:1-2) ሮምን “ቅድስቲቱ ከተማ” ብለው በጠፋበት ጊዜ፤ (ራእይ 21:2) እና ጳጳሱን በዚያ “የጳጳሱ ጌታ አምላክ”፤ “ቅዱስ አባት”፤ “የቤተ ክርስቲያን ራስ” ወዘተ በሚሉ ማዕረጎች ሲያስቀምጡት፤ እና በዚያ፤ በሐሰተኛው “የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ” ውስጥ፤ ኢየሱስ በእውነት በመቅደሱ የሚያደርገውን ነገር እርሱ እንደሚያደርግ ይናገራል፤ 2 ተሰሎንቄ 2:1-8። መቅደሱ በእግር ተረግጦአል (ዳንኤል 8:13)፤ ይህም ልክ እንደ እግዚአብሔር ልጅ ተረግጦ እንደሆነ ነው። (ዕብራውያን 10:29።)” O. R. L. Crosier፤ —“መቅደሱ”፤ Review and Herald፤ መስከረም፤ 1850።

ሎጂክ የጄምስ ዋይት

ጄምስ ዋይት ከዚህ የተሻለ እውቀት ካለው ይህን ጽሑፍ ለምን ያሳተመው? ምክንያቱም በእርስዎ ማስታወሻዎች ውስጥ “The Logic of James White” ስለሆነ ነው።

ከታላቁ ተስፋ መቁረጥ በኋላ የታተመው የመጀመሪያው ጽሑፍ A Word to the Little Flock ተብሎ ይጠራል፤ በዚያም ህትመት ውስጥ ጸሐፊዎች የነበሩት ሦስቱ ሰዎች ጄምስ ዋይት፣ ኤሊን ዋይት እና ጆሴፍ ቤትስ ነበሩ። ከጥቅምት 22፣ 1844 በኋላ በዚያ መንገድ ላይ ይከተሉ በነበሩት እነዚህ ሰዎች የታተመው የመጀመሪያ ነገር ይህ ጽሑፍ ነበር፤ በዚህም ጽሑፍ ውስጥ እህት ዋይት የክሮኪየርን አመለካከት ትደግፋለች፤ ነገር ግን ስለ “ዕለታዊው” ያለውን አመለካከቱን ሳይሆን፤ ክርስቶስ ከቅድስት ስፍራ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ስፍራ ስለ መንቀሳቀሱ ያለውን አመለካከቱን ነው።

ልብ በሉ፤ ይህ ሲስተር ዋይት ናት። ለዚህ ነው ጄምስ ዋይት የክሮኪየርን ጽሑፍ ለማተም ፈቃደኛ የሚሆነው፤ እንዲህ ይላል።

እኔ በ2300 ቀናት መጨረሻ ሊነጻ ያለው መቅደስ፤ ክርስቶስ አገልጋይ የሆነበት የአዲሲቱ ኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ መሆኑን አምናለሁ።” — ይህ ኤሊን ዋይት ናት — “ከአንድ ዓመት በላይ ከዚህ በፊት፤ ጌታ በራእይ አሳየኝ ወንድም ክሮኪየር ስለ መቅደሱ መንጻት፤ ወዘተ፤ እውነተኛው ብርሃን እንዳለው፤ እንዲሁም በ1846 ዓ.ም. ፌብሩወሪ 7 ቀን በDay-Star, Extra ውስጥ የሰጠንን አመለካከት ወንድም ክ. በጽሑፍ እንዲያወጣው የእርሱ ፈቃድ መሆኑንም አሳየኝ። ይህን ተጨማሪ እትም ለቅዱሳን ሁሉ እንድመክር ከጌታ ሙሉ ሥልጣን እንዳለኝ ይሰማኛል።

“እነዚህ መስመሮች ለእርስዎና ሊያነቧቸው ለሚችሉ ሁሉ ውድ ልጆች በረከት እንዲሆኑ እጸልያለሁ።” A Word to the Little Flock, ግንቦት 12, 1847.

ስለዚህ ሰዎች እስከ ዛሬም እንኳ፤ በአድቪንቲዝም ውስጥ ካሉ አንዳንድ ዘመናዊ ታሪክ ጸሐፊዎች፤ “እዚያን ተመልከቱ። ኤሊን ዋይት በክሮስቶስ ጽሑፍ ላይ ሙሉ ድጋፍዋን እየሰጠች ነው፤ ስለዚህም ክሮስቶስ ስለ ‘ዕለታዊው’ የተናገረው፤ እርሱም የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ነው ያለው፤ እውነት መሆን አለበት” ይላሉ። ይህን ሲሉ ግን ታሪክን እያሳሳቱ ነው፤ ምክንያቱም የክሮስቶስ ጽሑፍ ስምንት ክፍሎች ነበሩት፤ ከመጀመሪያውም ጀምሮ አድቪንቲስቶች ከእነዚያ አራቱ ክፍሎች ፈጽሞ ጨለማ መሆናቸውን ተረድተው ነበር፤ እነርሱም በአድቪንቲዝም ውስጥ ከዚያ በኋላ ፈጽሞ፤ ፈጽሞ፤ ፈጽሞ ዳግመኛ አልታተሙም።

ለምሳሌ፤ በዚያ ጽሑፍ ውስጥ ከአቋሞቹ አንዱ ኢየሱስ ሲመለስ የሺህ ዓመት ሰላም እንደሚኖር የሚል ነበር። አድቪንቲስቶች ይህን አያምኑም፤ ፈጽሞም አለመኑትም። ያ ግንዛቤ ዊልያም ሚሊር የጣለው ግንዛቤ ነው፤ ይህም በእውነት ዊልያም ሚሊርን እውነትን ለመረዳት ትክክለኛው መንገድ ላይ ያኖረዋል። ያ ትምህርት ከሚለራዊ ግንዛቤ ጋር በቀጥታ የሚቃረኑ ትምህርቶች አንዱ ነው።

ስለዚህ፣ ክሮሲየር ይህን ስምንት ክፍል ያለው ጽሑፍ ሲያቀርብ፣ ከመጀመሪያው ጊዜ ጀምሮ ከእነዚህ ክፍሎች አራቱ እንደገና ለማተም የማይቻሉ መሆናቸውን ያውቃሉ።

ነገር ግን ጄምስ ዋይት፣ ክሮሲየር “ዘወትሩ” ማለት የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት መሆኑን የሚያስመለክትበትን ክፍል ያትማል፤ ሆኖም እርሱ እነዚያን አራት ክፍሎች ብቻ ነው እንደገና የሚያትመው። ሌሎቹን አራት እንደገና ሊያትም አይደለም። ነገር ግን ጄምስ ዋይት የክሮሲየርን እነዚያ አራት ክፍሎች እንደገና ለማትመም በሁለት እትሞች ማተም ያስፈልገዋል። በመስከረም 1850 ሁለት ጊዜ ማተም ነበረበት።

በ1850 ዓ.ም. መስከረም የወጣው የእርሱ Review and Herald በቂ ቦታ ስላልነበረው፣ ክርስቶስ ከቅዱሱ ስፍራ ወደ ቅዱስ ቅዱሳን ስለ ተንቀሳቀሰው የCrosier መጣጥፍ ሙሉ በሙሉ እንዲገባ በ1850 ዓ.ም. መስከረም ሁለት የReview and Herald እትሞችን አሳተመ።

አሁን፣ ከጄራርድ ዳምስቴክት ላይ እንደሚገልጽልዎ ያስተውላሉ፤ እርሱ አድቪንቲስቶች ሁልጊዜ በክሮሲየር ጽሑፎች ውስጥ የተሳሳቱ ክፍሎች እንዳሉ እና እነዚያም እንደገና ሊታተሙ እንደማይችሉ ያውቁ እንደነበር የታሪካዊ ግምገማ እየሰጠ ነው።

“እርስዎ [ኤሌን ሃርሞን] እንዲህ አለች፡— ጌታ ከአንድ ዓመት በላይ አስቀድሞ በራዲዎ አሳየኝ፤ ወንድም ክሮሲየር ስለ መቅደሱ መንጻት ወዘተ እውነተኛውን ብርሃን እንዳለው፤ እንዲሁም ወንድም ክ. በየካቲት 7፣ 1846 በታተመው የDay Star Extra ውስጥ ለእኛ ያቀረበውን አመለካከት በጽሑፍ እንዲያወጣ ይህ የእርሱ ፈቃድ እንደነበረ አሳየኝ። ያንን Extra ለእያንዳንዱ ቅዱስ እንድመክር ከጌታ ሙሉ ሥልጣን እንዳለኝ በጥልቅ እሰማለሁ’ (ደብዳቤ። E. G. White to Curtis, Word to the Little Flock, 12)። ሰባተኛ-ቀን አድቪንቲስቶች በአብዛኛው ይህን መግለጫ እንዲህ ሲል ተርጓሚው አድርገውታል፤ የክሮሲየር አቀራረቦች ከስህተት ፈጽሞ የጻፉ አልነበሩም፤ ነገር ግን ዋናው የታይፖሎጂ ክርክሩ ትክክል ነበር። የጽሑፉ እንደገና ህትመቶች ትክክል አይደሉም ብለው የተሰማቸውን ክፍሎች አስወግደው ነበር።” P. Gerard Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

ፍጹም ሰነዱን ከቶ እንደገና ማተም አልተቻለም

አሁን ደግሞ፣ በሚቀጥለው ገጽ ላይ ደብዳቤ. ኤ. ስፓይሰር ስለ ተመሳሳይ ነገር ምስክርነት ሲሰጥ ታገኛለችሁ፤ የክሮሲየር ጽሑፎች ስህተት እንዳሉባቸው ሁልጊዜ ያውቁ ነበር፤ እነዚያንም አራቱን ክፍሎች ዳግመኛ ፈጽሞ አልታተሙም።

እውነቱን ለመናገር፣ ወጣቱ ክሮሲየር በሰንበት እውነት ብርሃን ውስጥ የተመለሰው ለእጅግ አጭር ጊዜ ብቻ ነበር። በኋላ ግን ራሱ ለመመስረት የረዳውን የመቅደስ ትምህርት ካደ። የቀደሙት ወንድሞቻችን በመጀመሪያ ጽሑፎቻቸው ውስጥ ስለ መቅደሱ የሰጠውን ትንታኔ ብዙ ጊዜ እንደገና አሳትመውታል፤ ነገር ግን ሙሉ ሰነዱን ከቶ እንደገና ማተም አልቻሉም። በዚያ ሰነድ ውስጥ ከመቅደሱ ትንታኔ ጋር ስለሚመጣው ዘመን አንዳንድ ሐሳቦችን ጨምሮ ነበር፤ ይህም ጊዜያዊ የሺህ ዓመት መንግሥት፣ ከዳግም ምጽአት ጋር በዚህ ምድር ላይ የሚታይ ክቡር ዘመን ነበር። እነዚህን ነገሮች ወንድሞቻችን ሁልጊዜ ይተውላቸው ነበር። እነዚህ ስለሚመጣው ዘመን የሚነገሩ ትምህርቶች በዚያን ዘመን ሁሉ ስፍራ ተስፋፍተው ነበር። ይህ ትምህርት ከግልጽ የአድቪንት መልእክት ጋር ፈጽሞ አይስማማም ነበር፤ እናም ያለ ጥርጥር ይህ የስህተት እርሻ ወጣቶቹን ከሰንበትና ከመቅደስ እውነቶች እንዲርቁ ለመምራት ረድቶ ይሆናል። ብዙም ሳይቆይ ለቀደመው እንቅስቃሴያችን መራራ ተቃውሞ ወደ ማድረግ ተለወጠ።” W. A. Spicer, Review and Herald, December 14, 1939

ዋናው ነገር ይህ ነው፤ ዛሬ ከእነዚያ ሰዎች መካከል ሲስተር ዋይት በA Word to the Little Flock ውስጥ ለክሮሲየር ጽሑፍ የሰጠችውን ድጋፍ የሚወስዱ አሉ፤ እንደ ሃይዲ ሄይክስ ያሉ ሰዎች፤ ዴይሊው የክርስቶስ

የመቅደስ አገልግሎት ነው ስለሚል ያ የእርሱ ሞኝነት የተሞላበት መጽሐፍ ያለው ሃይዲ ሄይክስ። ይህ ከክርክሮች አንዱ ነው።

እንዲህ የሚያደርጉ ሰዎች ታሪካዊ እውነታዎችን ችላ እያሉ ነው። የክሮሲየርን ጽሑፎች ሁሉ እንደገና ማተም በፍጹም አልቻሉም። እናም በA Word to the Little Flock ውስጥ የኤሊን ዋይት የሰጠችው ድጋፍ ለክሮሲየር አቋም ሁሉን በአጠቃላይ የሚሸፍን ድጋፍ ነው ብሎ መናገር፤ አድቪንቲስቶች አንድ ሺህ ዓመት የሰላም ዘመን እንደሚኖር ያምናሉ ብሎ መናገርን እኩል ነው። ይህ ሞኝነት የተሞላበት ክርክር ነው።

እነዚህ ታሪክን የሚያዘባ ማቅረብ ነው፤ ይህም ሰዎችን ለማታለልና ግራ መጋባትን እና ጨለማን ለማምጣት የሚደረግ ነው።

ስለዚህ፣ ሁለት ታሪክ ጸሐፊዎች አሉ፤ ስፓይሰር ሞቶአል፣ ዳምስቴግት ግን አሁንም በሕይወት አለ፤ ነገር ግን ይህን እውነት ስፓይሰርም ሆነ ዳምስቴግት፣ ከሁለቱም አንዱ እንኳ እኔ የማቀርበውን አይስማማብኝም። እሺ፣ አይስማሙም። ስለዚህ፣ እኔ የምነግራችሁን ነገር በተመለከተ በአንድ ሐሳብ የተስማሙ ሁለት ተቃራኒ ታሪክ ጸሐፊዎች አሉ። ኤሊን ዋይት የክሮሲየርን ጽሑፍ ማጽደቅ በውስጡ ያለው ሁሉ ፍጹም ነበር ማለት እንደሆነ ለመውሰድ ፈጽሞ ምንም ማስረጃ የለም።

የአድቪንት ሪቪው—ቅጽ 1፣ አበርን ኒው ዮርክ፣ ቁጥር 3

አድቪንት ሪቪው—ቅጽ 1፣ አበርን፣ ኒው ዮርክ፣ ቁጥር 4

የአድቪንት ሪቪው—ቅጽ 1፣ አበርን፣ ኒው ዮርክ፣ ልዩ ቁጥር

ጄምስ ኋይት በ1850 ዓ.ም. መስከረም ወር የክሮስየርን ጽሑፍ በThe Review and Herald ለማተም በጀመረ ጊዜ፣ ይህ ቅጽ 1፣ ቁጥር 3 ነበር።

ነገር ግን ይህን ሁሉ በቅጽ 1፣ ቁጥር 3 ውስጥ ማካተት አልቻለም፤ ስለዚህ ጽሑፉን በThe Review and Herald ቅጽ 1፣ ቁጥር 4 ላይ አጠናቀቀው። ይህንን መቼ አደረገ? በ1850 ዓ.ም. መስከረም ወር።

እንግዲህ፣ በ1850 ዓ.ም. መስከረም ምን ተከሰተ? እህት ዋይት እንዲህ የሚል ራዕይ ነበራት፡- “መስከረም 23፣ 1850 ጌታ አሳዮኝ . . . ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ከሁሉ የሚበዙት ስለ ‘ዴይሊ’ ያለውን ትክክለኛ እይታ በአንድነት ይዘው ነበር፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በመደናገር ውስጥ፣ ሌሎች እይታዎች ተቀብለዋል፣ ጨለማና መደናገርም ተከትሏል። The Review and Herald, November 1850.”

ባልዋ ማን ነበር? እርሱ የThe Review and Herald አርታዲ ነበር።

ስለዚህ ሚስቱ፣ “ያዕቆብ፣ ጌታ አሁን የነገረኝን ታውቃለህን? የቀን ቀኑ ማለት ጣዖት አምልኮ መሆኑን የሚያስተምረውን የአባቶች ግንዛቤ የሚቃረኑ ስለ ዴይሊ አመለካከቶችን ማስገባት አይገባንም ተብዬ ተነግሮኛል፤ ምክንያቱም ጨለማና ግራ መጋባት እያመጣ ነው” ባለችው ጊዜ፣ እርሱ ምን አደረገ?

እንግዲህ፣ ጄምስ ዋይት ምን አደረገ? በ1850 ዓ.ም. መስከረም ወር ውስጥ ሌላ ሪቪው እና ሄራልድ አሳተሙ፤ በአንድ ወር ውስጥ ሦስት ጊዜ። ይህም ጥራዝ 1፣ ልዩ እትም ተብሎ ይጠራል።

እርሱስ ምን አደረገ? የክሮሲየርን ጽሑፍ እንደገና አሳተሙ፣ እናም ክሮሲየር ስለ “ዘወትር” የተናገረውን አስወገደ!

ወንድሞችና እህቶች፣ ይህ ያዕቆብና ኤሊን ዋይት ስለ ዕለታዊው የክሮሲየር አመለካከት ስህተት እንደነበረ እና ጨለማንና ግራ መጋባትን እንዳመጣ እንደተረዱ የሚያሳይ ታሪካዊ ማስረጃ ነው።

እና ስለ “የዕለቱ” ክሮኪየር ያለው አመለካከት ምን ነበር? እርሱ ያንን የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት መሆኑ ነበር ብሎ ይቆጥረው ነበር።

ስለዚህ፣ በEarly Writings፣ 74 ላይ፣ “መስከረም 23 ቀን፣ ጌታ ሚሊራውያን ስለ ‘ዘወትር’ ያላቸው እይታ ትክክል እንደነበረ አሳዩኝ” ብለ ስትናገር፣ ታሪካዊ ማስረጃው ሚሊራውያን የተረዱት—

አሁን፣ ወንድሞችና እህቶች፣ ወንድሞችና እህቶች፣ ይህን እውነታ እንዳትሰሩ፤ ይህ ምንድን ነው? መስከረም 1850 እህት ዋይት ከ1844 ጀምሮ ስለ “ዕለታዊው” ሌሎች አመለካከቶች እንደ ተቀበሉ ታሳያላች፤ ግንቦት 1850 አርኖልድ “ዕለታዊውን” እንደ አይሁድ መቅደስ ያቀርባል፤ መስከረም 1850 የክሮኪየር ጽሑፍ ክፍል 1 ከ 2 ይታተማል፣ “ዕለታዊውን” እንደ የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ያቀረበውን ማብራሪያውን ጨምሮ፤ መስከረም 1850 የክሮኪየር ጽሑፍ ክፍል 2 ከ 2 ይታተማል፤ መስከረም 1850 የክሮኪየር ጽሑፍ እንደገና ይታተማል፣ ነገር ግን ስለ “ዕለታዊው” ያለው አመለካከቱ ተወግዶአል? ምን እየተከናወነ ነው?

እኛ ይህ የ1850 ሰሌዳ በተዘጋጀበት በዚያው ዓመት እናያለን፤ ይህ ሰሌዳ ስለ “ዕለታዊው” ምን ይላል? “የአረማውያን ግዛት፣ ወይም ዕለታዊው የተወገደ። ዳን. 11፣31 508።”

ኤሌን ዋይት የፍርድ ሰዓቱን ጩኸት ያወጡ ሰዎች ስለ “ዴይሊ” የነበራቸው አቋም ምን እንደነበር ታውቅ ነበር። እርስዎ ትክክለኛው እይታ እንደነበራቸው በምትናገርበት ጊዜ፣ ትክክለኛው እይታ ይህ እንደነበር ታውቅ ነበር፤ ይህም የተወሰደውን አረማዊ ግዛት እንደሚወክል ማለት ነው፤ “ዴይሊ” አረማዊነትን ይወክል ነበር።

እና በዚህ ዓመት፣ 1850፣ ታሪካዊው መዝገብ እርሷም ሆነ ባሏ ዴይሊ ክርስቶስን በመቅደሱ ውስጥ የሚያከናውነውን አገልግሎት ይወክላል የሚለውን ትምህርት እንደ ነቃፉ ያረጋግጣል፤ ይህም የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን የመጽሐፍ ቅዱስ ምርምር ተቋም የሚደግፈው ትምህርት ነው። እንደ ሃርትላንድ እና ስቴፕስ ቱ ላይፍ ያሉ በራሳቸው የሚደገፉ አገልግሎቶች የሚደግፉትም ትምህርት ይህ ነው። ጨለማንና ግራ መጋባትን የሚያመጣውም ይህ ትምህርት ነው።

አሁን ይህን ስለ 1850 ቻርቱ አስተውሉ። ይህ በ1850 ዓ.ም. ኅዳር ወር ነው። ይህም እርሷ ያን ራእይ ያገኘችበት ያው ወር ነው፤ ያንንም ራእይ መዝግባለች፣ እርሱም በ1851 በእድገት ሂደት ውስጥ አልፎ በ1882 በEarly Writing ውስጥ ይገኛል፤ በዚህ ወር፣ በዚህ ወር፣ በ1850 ኅዳር ወር። እንዲህ ይላል፤

«ሰኞ ወደ ዶርቼስተር ተመለስን፤ በዚያው ውድ ወንድማችን ኒኮልስና ቤተሰቡ ይኖራሉ።»

በዚህ እዚህ ላይ [የ1850 ሰንጠረዥን ላይ ወደ ላይኛው ቀኝ ጥግ እያመለከተ], “በኦቲስ ኒኮልስ፣ ዶርቼስተር፣ ማሳቼሴትስ የታተመ።” እሺ? እርሷ ስለዚህ እየተናገረች ነው፣ አይደለምን? ታይታላችሁን? ይህን ሰንጠረዥ?

—«በዚያ ሌሊት እግዚአብሔር እጅግ የሚያስደንቅ ራእይ ሰጠኝ፤ ከእርሱም አብዛኛውን በወረቀቱ ላይ ታያላችሁ። እግዚአብሔር ሰንጠረዥ ማውጣት እንዳስፈለገ አሳዩኝ። ይህ እንደሚያስፈልግ አየሁ፤ እውነትም በሰንጠረዥ ላይ በግልጽ ሲቀርብ እጅግ ብዙ ነገር እንደሚፈጽም እና ነፍሳትንም ወደ እውነት እውቀት እንዲመጡ እንደሚያደርግ አየሁ።» Manuscript Releases, number 15, 210 November, 1850.

እርስዎ በዶርቼስተር በኒኮልስ ቤት ራእይ አየች—ይህ ሁሉ በዚህ ሰንጠረዥ ላይ አለ—እንዲህ ብላ፡- «አንድ ሰንጠረዥ ልታዘጋጁ ይገባችኋል።»

እርስዎስ ስለ ገበታው ምን ትላለች? እርስዎስ እንዴት ትገልጻለች?

ወደ እንባቆም 2 ሂዱ፤ “ሰሌዳ ማውጣት እንዳለብኝ አየሁ፤” እና ምን ያደርግ ነበር? ይህ ያስፈለገው “እውነቱ በሰሌዳዎች ላይ ግልጽ እንዲደረግ” ስለሆነ ነበር። እንባቆም 2፣2፣ “እግዚአብሔርም መልሶ እንዲህ አለኝ፤

ራእይን ጻፍ፡ በሰሌዳዎችም ላይ ግልጽ አድርገህ ዳፈው፡ . . . .” ይላል። እርስዎ በማሳቸሴትስ ዶርቸስተር የታተመው ይህ የ1850 የኦገስት 23 ቀን ሰሌዳ የእንባቆም ትንቢት ፍጻሜ እንደሆነ እየተናገረች ነው፤ ልክ በThe Great Controversy ውስጥ የ1843 ሰሌዳ የእንባቆም ትንቢት ፍጻሜ ነው ብላ እንደምትናገረው ሁሉ።

እሺ፣ ይህን ታያላችሁን? ይህን ራእይ መቼ እንዳገኘች ታያላችሁን? ይህ ነገር በመካሄድ ላይ ባለበት በዚያው ጊዜ፡- “September 23d, the Lord showed me . . . . that the teaching of the Daily as Christ's Sanctuary ministry brings darkness and confusion,” ባለችበት ጊዜ፣ ባሏም ወዲያውኑ ጽሑፉን እንደገና አሳትሞ እነዚያን ሁለት አንቀጾች አስወገደ። ከዚያ በኋላ እስከ 1931 ድረስ ዊሊ ዋይት ዳግመኛ እስኪያሳትመው ድረስ በአድቪንቲዥም ውስጥ ፈጽሞ እንደገና አልታተመም፤ እርሱም እንደገና ባሳተመው ጊዜ፣ በራሱ ባሳተመው በዚያው ትራክት ውስጥ የሐሰት ምስክርነት ነበረ። ይህም ሊረጋገጥ ይችላል።

አሁን እዚህ ለእናንተ አንድ ነገር ማንበብ እፈልጋለሁ፤ ስለዚህ ተመሳሳይ የጊዜ ዘመን የሚናገር ረዘም ያለ ጥቅስ ነው። ይህ ከ1850 ዓ.ም. ኖቬምበር 27 የተወሰደ ነው።

ለአንድ ጊዜ መጻፍህን ቸል ብዬ ቆይቻለሁ። አሁን ግን ምክንያቶቼን እገልጻለሁ። በመጀመሪያ፣ እኅት አራቤላ የጻፈችልኝን ደግና በደስታ የተቀበልሁትን ደብዳቤ ከተቀበልሁ በኋላ ለብዙ ሳምንታት ለመጻፍ ጊዜ አልነበረኝም፤ አለዚያ ግን በሁለት ሳምንት ውስጥ እንዲመለስላት ያቀረበችውን ጥያቄ በፍጹም አሟላለሁ ነበር። ደብዳቤውን እጅግ ወደድሁት። ሁላችንም በደብዳቤው ተገልጦን ነበር፤ መዘግየቱም ይህን ደብዳቤ እንደ አነበብክ ወዲያው ከመመለስ እንዳይከለክልህ ተስፋ እናደርጋለን፤ በሚቀጥለውም ጊዜ እኔ እንዲህ ረዥም ጊዜ አልጠብቅም።

የደዕቆብና የእኔ ጤና አሁን በጣም ደኅና ነው። መኖሪያችን በፓሪስ ነው፤ በወንድም አንድራውስ ቤት፣ ከፖስታ ቤትና ከማተሚያ ቤት ጥቂት እርምጃ ርቀት ውስጥ። እዚህ ለአጭር ጊዜ እንቆያለን። ይህ ቤተሰብ እጅግ ደግ ነው፤ ሆኖም እጅግ ድሀ ነው። ያላቸው መጠን ሁሉ እዚህ በነፃ ይሰጣል። እዚህ ሳለን በእነርሱ ላይ ምንም ወጪ መጫን ትክክል እንዳልሆነ እናስባለን። ሁላችሁንም እና ውድ እህት ጎርጎሮን እጅግ ማየት እፈልጋለሁ።

በቶፕሻም ያደረግነው ስብሰባ እጅግ ታላቅ ፍላጎት የተሞላበት ነበር። ሃያ ስምንት ሰዎች ተገኝተው ነበር፤ ሁሉም በስብሰባው ተሳትፈዋል።

እሁድ ቀን የእግዚአብሔር ኃይል እንደ ኃይል የሚነፍስ ነፋስ በእኛ ላይ መጣ። ሁሉም በእግራቸው ቆሙ እና በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን አመሰግኑ፤ ይህም እንደ እግዚአብሔር ቤት መሠረት በተቀመጠ ጊዜ እንደ ነበረው ነበር። የልቅሶ ድምፅ ከእልልታ ድምፅ ሊለይ አልቻለም። የድል ጊዜ ነበር፤ ሁሉም ተበረቱ እና ታደሱ። ከዚህ በፊት እንደዚህ ያለ ኃይላኛ ጊዜ አይቼ አላውቅም።

“ቀጣዩ ጉባኤያችን በፊርሃሽን ነበረ። ወንድም ቤትስና ባለቤቱ ተገኝተው ነበር። ጉባኤው እጅግ መልካም ነበር። ወደ ወንድም ኒኮልስ ቤት በተመለስን ጊዜ ጌታ ራእይ ሰጠኝ፤ እውነትም በሰንጠረዦች ላይ ግልጽ ሊደረግ እንዳለበት አሳየኝ፤ ይህም በሦስቱ መላእክት መልእክቶች፣ ከእነዚህም ሁለቱ ቀደም ያሉት በሰንጠረዦች ላይ ግልጽ ተደርገው ሳሉ፣ ብዙዎች ለእውነት ውሳኔ እንዲያደርጉ ያስከትላል።” —

ይህ እዚህ በታች በኩል ነው፣ [በ1850 ቻርቱ የታችኛውን ግራ ጥግ እያመለከተ]። እሺ? እርሷ የምትናገረው በዚህ ቻርት ላይ ነው።

—“እኔ ደግሞ ወረቀቱ እንዲታተም እንደ መልእክተኞቹ መሄድ እኩል አስፈላጊ መሆኑን አየሁ፤ ምክንያቱም መልእክተኞቹ ከእነርሱ ጋር የሚያመጡት፣ አሁን ያለውን እውነት የያዘ ወረቀት ያስፈልጋቸዋል፤ እርሱንም

ለሚሰሙ ሰዎች እጅ እንዲሰጡት፣ ከዚያም እውነቱ ከአእምሮ እንዳይጠፋ፤ ወረቀቱም መልእክተኞቹ መሄድ ወደማይችሉበት ቦታ እንዲሄድ ነው። በወረቀቱ ውስጥ የሚታዩ ሌሎች ነገሮችንም አየሁ።”

ሁላችሁም እንዴት ትኖራላችሁ? ሁላችሁም ለዘላለማዊ ሕይወት ትጋችኋላችሁን? እናንተን እጅግ እጅግ እንድመለከት እመኛለሁ፤ ከብዙ ሳይቆይም እንደምመለከታችሁ አስባለሁ። አሁን የመዘጋጃ ጊዜ ነው፤ እናም ሁላችንም ለዘላለም የሚሆን የተረጋገጠ ሥራ እንሠራ ዘንድ ተስፋ አደርጋለሁ። ጊዜው እጅግ አጭር እንደሚመስል ነው፤ የምናደርገውንም በፍጥነት ማድረግ አለብን።

ኖቬምበር 20 ቀን፣ ከአንድ ሳምንት በፊት፣ ወንድም ሄንሪ ኒኮልስ እና እኔ ወደ ቶፕሽም ሄድን። ሐሙስ [ኖቬ. 21] የምሳ ጠረጴዛውን ከለቀቅን ጥቂት በኋላ፣ ከወንድም ፎይ ልጆች አንዱ ገብቶ እናታቸው ራሷን እንዳላወቀች ተናገረ። ወንዙን ተሻግረን አንድ ማይል በፍጥነት ሄድን፣ እናም ውድ እህታችንን ፎይ በሞት አፋፍ ላይ አገኘናት። እርስዋ እኔን እንዳታውቀኝ ባገኘሁ ጊዜ ጭንቀቱ እጅግ ታላቅ ነበር። ከሦስት እስከ አራት ሰዓት መካከል ድረስ በታላቅ ሥቃይ ቆይታ ከዚያም የመጨረሻ እስትንፋሷን ሰጠች። ባሏንና ሦስት ልጆችን በመጥፋቷ እንዲያለቅሱ ትታ ሄዳለች።

አርብ ጠዋት [ኖቬምበር 22]፣ ወንድም ሄንሪ ለቀብሩ ለመሄድ ጄምስ እንዲላጩው ወደ ፓሪስ መጣ። እጅግ ክቡርና ልብን የሚነካ ጊዜ አሳለፍን። ጌታ አልተወንም፣ መንፈሱም በእኛ ላይ እንዲያርፍ ፈቀደ። የእህት ፎይ የመጨረሻ ቀኖች በእርግጥ ከሁሉ የበለጠ መንፈሳዊና ምርጥ ቀኖቿ ነበሩ። ወንድም ፎይ በዚህ ይጽናዳል፤ እርስዋ ክርስቲያን ሆና ሞተች። እርሱ በደንብ ጽኑ ሆኖ ቆሞአል። እግዚአብሔር መከራውን እንዲታገሥ ጸጋ ይሰጠዋል። አ፣ በሁሉም የፈተናና የመከራ ሁኔታዎች ውስጥ የሚያጸና በእግዚአብሔር ያለ ተስፋ መኖሩ እንዴት መልካም ነው! ለተስፋ፣ ለመልካም ተስፋ፣ እግዚአብሔርን አመስግኑ። ከእናንተ ማንኛውም ሰው ስለ ተስፋችሁ ምን ትሰጣላችሁ?

በእምነት ጽኑ። በእግዚአብሔር ብርቱዎች ሁኑ በዘላለማዊ ክንዱም ተደገፉ። እርሱ ከቶ አያሳፍራችሁም፤ ነገር ግን በእያንዳንዱ መከራ ውስጥ ይሸከማችኋል። በእውነት ውስጥ የበለጠ የበለጠ እንድትበረቱ ተስፋ አደርጋለሁ። አትዛሉ፤ ነገር ግን መንግሥቱን ለመድረስ መንገዳችሁን ግፉ።”

እነሆ። እኔ እንድታዩት የምፈልገው ይህንን ነው።

— «ከአንድ ሳምንት በፊት፣ ባለፈው ሰንበት፣ እጅግ የሚያስደንቅ ስብሰባ ነበረን። ከዴድ ሪቨር የመጣው ወንድም ሂዊት በዚያ ነበር። እርሱም እንዲህ ያለ መልእክት ይዞ መጣ፤ የኃጥአን ጥፋትና የሙታን እንቅልፍ በተዘጋ በር ውስጥ አንዲት ሴት ኤልሳቤጥ፣ ነቢይት፣ ያስገባችው ርኩሳት ነው ብሎ ነበር፤ እኔም ያቺ ሴት ኤልሳቤጥ ነኝ ብሎ ያምን ነበር። »

እሺ? ወንድም ሂዊት ኤሊን ዋይት ኤልሳቤጥ ናት እና ሦስት ስህተቶችን አስገብታለች በማለት ነው።

—በቀድሞ ዘመን ስለ ነበሩት ከስህተቶቹ አንዳንዶቹ፣ ይህም የ1335 ቀኖች እንዳበቁና ስለ ብዙ ሌሎችም ስህተቶቹ፣ ነገርነው። ይህ ግን እጅግ ትንሽ ተፅእኖ አሳደረ። ጨለማው በስብሰባው ላይ ተሰማ፣ ስብሰባውም ተጎተተ።—

አሁን ይህን እንድታዩ እፈልጋለሁ። ስለዚህ አንቀጽ ልትከተሉት ከቻላችሁ የምፈልገው አንድ ነገር አለኝ።

በአድቤንቲዝም ውስጥ በዓለም መጨረሻ ላይ የጊዜ ትንቢቶችን እንደገና ከሚተግብሩ ሰዎች ጋር ከተነጋገራችሁ ከሆነ፣ እነርሱ የሚጠቀሙባቸው ሦስት ጥቅሶች ብቻ አሏቸው—ብዙ ጥቅሶችን ይጠቀማሉ፣ ነገር ግን የሚመሠረቱባቸው ሦስት ዋና ጥቅሶች አሏቸው። ይህ ከእነዚያ አንዱ ነው፤ ምክንያቱም ወደዚያ ሄደው፣ “ቀደም ሲል ስለ አንዳንድ ስህተቶቹ ነግረነው ነበር” ይላሉ፣ እናም እርሷ “1335 ቀኖቹ ተፈጽመዋል” ስትል፣ ያ ከስህተቶቹ አንዱ እንደነበረ ይናገራሉ። “ቀደም ሲል ስለ አንዳንድ ስህተቶቹ ነግረነው ነበር”

የሚለውን ሰዎች በመጠኑ እንዴት ማጣመም እንደሚቻል ታያለችሁን? “ቀደም ሲል ስለ አንዳንድ ስህተቶች ነግረንው ነበር? እንዲሁም 1335 ቀኖች ተፈጽመዋል ብለን ነግረንው ነበር፤ ነገር ግን ጊዜ ወሳኞች እኛ ስለ አንዳንድ ስህተቶች ነግረንው ነበር እና ከእነዚያ ስህተቶች አንዱ 1335 ቀኖች ተፈጽመዋል ብለህ ማስተማርህ ነው፣ ያም ስህተት ነው ይላሉ።” ስለዚህ፣ በሁለቱም አቅጣጫ ልታጣሙት ትችላላችሁ።

ለመጀመሪያ ጊዜ ከዩጂን ፕሪዊት ጋር ፊት ለፊት የተጋጩሁት በአክላሆማ ነበር፤ እርሱም የሚለው የሚለራውያን ታሪክ በዓለም መጨረሻ እንደገና አይደገምም ብሎ ነበር፤ እኔም ከትንቢት መንፈስ ውስጥ ጥቂት ጥቅሶችን ሰጠሁት።

እርሱም እንዲህ ይላል፡- “ጀፍ፣ ኤለን ዋይት የጥንቃቄ እጥረት ያለባት ጸሐፊ እንደነበረች ታውቃለህ።”

እኔም፣ “ምን ማለትህ ነው?” አልሁ።

እናም ወደዚህ ጥቅስ ሄደ። እርሱ ይላል፣ ይህ ጥቅስ እርስዎ ግዴላ ጸሐፊ መሆኗን ያረጋግጣል፤ ምክንያቱም እርስዎ፣ ጊዜ ወሳኞች ቢፈልጉ ይህን ጥቅስ ማጣመም እንደሚችሉ እኔ እንደማውቅ ታውቃለችና።

አሁን፣ እንደ ዋሺታ ያለ ስፍራ ለተማሪዎቹ ኤለን ዋይት ግዴላ ጸሐፊ እንደሆነች የሚያስተምር ተጽእኖ መኖሩ አንድ ነገር ነው፤ ነገር ግን፣ እዚህ ግዴላ ጸሐፊ ናትን?

—“ጥቂት ቃላት መናገር እንዳለብኝ ተሰማኝ። በኢየሱስ ስም ተነሣሁ፣ በአምስት ደቂቃ ያህልም ጉባኤው ተለወጠ። ሁሉም በአንድ ጊዜ ይህን ተሰማቸው። የእያንዳንዱ ፊት በብርሃን ተሞላ። የእግዚአብሔር መገኘት ስፍራውን ሞላው። ወንድም ሂደት በጉልበቱ ላይ ወድቆ ማልቀስና መጸለይ ጀመረ። በራዲዮ ተወሰድሁና ልጽፈው የማልችለውን ብዙ ነገር አየሁ። ይህም በወንድም ሂደት ላይ ታላቅ ተጽእኖ አሳደረ። ይህ ከእግዚአብሔር እንደሆነ ተናዘዘ። እስከ ትቢያም ድረስ ተዋረደ። ከዚያ ጉባኤ ጀምሮ ዘወትር ሲጽፍ ቆይቷል። አሁንም ከዚያው ጠረጴዛ ላይ ሆኖ ያቀረባቸውን ስህተቶችን ሁሉ እየካደ እየጻፈ ነው። እግዚአብሔር እያነሣው እንደሆነ አምናለሁ። እግዚአብሔርም በእርሱ ቢሠራ፣ መልካም ነገር ለማድረግ የተገባ ነው።

ለውድ እኅት ጎርሃም ብዙ ፍቅር አቅርቦላች። ጽኑ እንድትሆን ንገሯት። እግዚአብሔር ከእርሷ ጋር ነው። እርሱም አይተዋትም። ለእናንተ ሁሉ ብዙ ፍቅር። ልጆቹ እንዳይንቀላፉ፣ ነገር ግን በእውነት ፍላጎት እንዲኖራቸውና ጥሪያቸውንና ምርጫቸውን ጽኑ ለማድረግ ትጉሃን እንዲሆኑ ተስፋ አደርጋለሁ። ጻፉ፣ በእርግጥ ጻፉ፣ እኔ እንዳደረግሁትም አታድርጉ። እወዳችኋለሁ፣ ሁላችሁንም። ጻፉ።” Manuscript Releases, ቅጽ 16, 206–209። ከፓሪስ፣ ሜይን የተጻፈ፣ ኖቬምበር 27, 1850።

ወንድሞችና እህቶች፣ የዚህ ታሪካዊ አውድ ምንድር ነው? ይህን የምትጽፈው የት ነው? ይህን በ1850 ዓመት በወንድም ኒኮልስ ቤት ውስጥ ትጽፋላች።

በዚህ የጊዜ ወቅት ጌታ ምን እያደረገ ነው? አቅኚዎቹ ስለ “ዴይሊ” ያላቸው አመለካከት ትክክለኛ መሆኑን እያሳዩ ነው፣ እርስዎም ከዚያ ጋር እየተነጋገረች ነው። እርስዎ የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ስለ “ዴይሊ” የተሳሳተው አመለካከት ነው ትላላች።

በዚህ ታሪክ፣ በዚህ ታሪክ—በዚህ ታሪክ ብቻ ሳይሆን በዚያ ዓመት ብቻ እንኳ ሳይሆን፣ በዚያ ዓመት ውስጥ በእርሷ ራዲዮ የምትቀበልበት በዚያው ወር—ስለ ዴይሊው ያለውን የአቅኚዎች አቋም በተመለከተ ይህን እውነት ታብራራለች፣ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ያወጡት ሰዎች ስለ ዴይሊው ትክክለኛውን አመለካከት እንዳላቸው ትናገራለች፤ እናም በዚያው አንቀጽ ውስጥ፣ “የ1843 ቻርቱ በጌታ እጅ እንደ ተመራ አየሁ፣ እናም ሊቀየር እንዳይገባው፣ እንዲሁም የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ያወጡት ሰዎች ስለ ዴይሊው ትክክለኛውን አመለካከት እንዳላቸው አየሁ” ትላላች።

እናም በዚህ 1843 ሰንጠረዥ ላይ ስለ "ዕለታዊው" ምን ይላል? እንግዲህ፣ በክ.ዓ. 508 እንደ ተወገደ ይናገራል፤ ከዚያም 1335 ዓመታት በኋላ ወደ 1843 ያደርሳል፣ እና 1335ው በተሻገረ ዘመን ውስጥ እንዳለ ያመለክታል።

እርስዎ ማሰብ ትችላላችሁን፣ በዚያው ወር፣ በዚያውም ዓመት፣ እርስዎ ለዴድ ሪቨር የሆነው ለወንድም ሂደት ይህ ገና ወደፊት እንዳለ ትነግረው ነበርን?

እሺ፣ እነዚህ ጊዜ ወሳኞች፣ እነዚህ ጊዜ ወሳኞች፣ እና እህት ዋይት ጥንቃቄ የጎደለባት ጸሐፊ ናት ብለው የሚያምኑ እነዚህ ሰዎች። ታሪክ ይህን አይደግፍም።

ስለዚህ፣ ከ«ዕለታዊው» ጋር በተያያዘ፣ ኤሊን ኋይት 1335ን እንኳ እንደ ተረዳች እንድታዩ እፈልጋለሁ።

ኤሊን ዋይት የ"ዘወትር" ነገር አረማዊነት መሆኑን ብቻ አልደገፈችም፤ ነገር ግን እርስዎ ይህ የ1335 ዓመት ትንቢት መጀመሪያ እንደሆነ ተረድታ ነበር፣ ይህም በ1843 የተፈጸመ ሲሆን፣ ያንንም አቋም ከዴድ ሪቨር የመጣውን ወንድም ሂደት በተመለከተ በሕዝብ ፊት ተከላክላ ነበር። ይህን ታያላችሁን?

በዚያውም ወር እርስዎ ክርስቶስ በመቅደሱ የሚያከናውነው የአገልግሎት ሥራ እንደ "ዕለታዊ" ብቻ ጨለማና ግራ መጋባትን እንደሚያመጣ ስትናገር፤ ባሏም ለዚያ ራዕይ ምላሽ በመስጠት ያንን ትምህርት ከReview and Herald ያስወግዳል።

እዚህ በእናንተ ማስታወሻዎች ውስጥ፣ "1850 Chart" ተብሎ በተጻፈበት ስፍራ፣ እዚህ የሚል ነው [በ1850 Chart ላይ ከግራ ወደ ቀኝ በሶስተኛው ዓምድ፣ በእ.ኤ.አ. 31 ከመስቀሉ ላይ ካለው ኢየሱስ በኋላ ያለውን ጽሑፍ በማመልከት]። ይህን በማስታወሻዎቻችሁ ውስጥ እንዲኖራችሁ ፈልጌ ነበር።

አርቆ ዳንኤል 11፣31 508

ከዚያም እዚህ በ1843 ሰንጠረዥ ላይ [በኤ.ዲ. 31 በመስቀል ላይ ካለው ከኢየሱስ በታች ባለው መካከለኛ ዓምድን በመጠቆም]፡

የዕለቱ መሥዋዕት መወገድ። ዳን. 12፣11, 12

እሺ፣ እነዚህ እነዚህ ሁለት ሰንጠረዦች ናቸው።

እህት ዋይት እነዚህ ሰዎች ትክክለኛውን አመለካከት እንዳላቸው ተረድታ ነበር፤ እንዲሁም በ1843 የተፈጸመውን የ1335 ዓመት ትንቢት እንዲጀምር ያደረገው ይህ መሆኑን ተረድታ ነበር፤ እንዲሁም በ508 የአረማዊው ግዛት መወገዱን እንደሚወክል ተረድታ ነበር።

ከእነዚህ ሁለት የቻርቶቹ ማጣቀሻዎች በታች በወንድም ኒኮልስ ዘመን የተነገረ ሌላ ጥቅስ አለ፤ በዚያም ሰዎች ሌሎች ቻርቶችን ከመሥራት ይቆጠባሉ ብላ ትገሥጻቸዋለች፣ ምክንያቱም የእነዚያ ሥዕላት ሰይጣናዊ ናቸው፤ ሲል ደግሞ በእነዚህ ሁለት ቻርቶች ላይ ያለው ሥዕል ሰማያዊ ነው ትላለች። እርስዎ እንዲህ ትላለች፡

«የሰንጠረዥ ሥራ መሥራቱ ፈጽሞ ስህተት እንደነበረ አየሁ። ይህም ከወንድም ሮድስ የተነሣ ሲሆን በወንድም ኬዝም ተከትሎ ተፈጽሞ ነበር። መንገዶች በሰንጠረዦች ማዘጋጀትና መላእክትን እና ክቡሩን ኢየሱስ ለመወከል አስቀያሚና የሚያስጠሉ ምስሎችን በመሥራት ላይ ተወጥቷል። እንዲህ ያሉ ነገሮች ለእግዚአብሔር የማያስደስቱ እንደሆኑ አየሁ። ወንድም ኒኮልስ ባሳተመው ሰንጠረዥ ላይ እግዚአብሔር እንዳለ አየሁ።»

በዚህ የ1850 ሰንጠረዥ ሕትመት ውስጥ የነበረው ማን ነበር? እግዚአብሔር!

—«እንዳለ አየሁ»—ምን?—«በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የዚህ ሰንጠረዥ ትንቢት ነበረ፤ እናም ይህ ሰንጠረዥ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተዘጋጀ ከሆነ፣ ለአንዱ በቂ ከሆነ ለሌላውም በቂ ነው፤ አንዱም በትልቅ መጠን የተሣለ አዲስ ሰንጠረዥ ቢያስፈልገው፣ ሁሉም ልክ እንዲሁ ያስፈልጋቸዋል።»

«እረፍት የሌለው፣ ጭንቀት የበዛበት፣ ያልጠገበ፣ አመስጋኝ ያልሆነ ስሜት በወንድም ኬስ ውስጥ እንዳለ አየሁ፤ ይህም ሌላ ሰንጠረዥ እንዲፈልግ አደረገው። እነዚህ በቀለም የተሰሩ ሰንጠረዦች በጉባኤው ላይ ክፉ ተጽእኖ እንዳላቸው አየሁ። በስብሰባውም ውስጥ ቀላል፣ ገለባ ያለ የፊደል መንፈስ እንዲኖር አደረገ።»—

አሁን ግን፣ ይህ እናንተ በጥልቀት እንድታስቡበት የምፈልገው ነው።

—“በእግዚአብሔር የታዘዙት ቻርቶች ማብራሪያ ሳይሰጥም እንኳ በአእምሮ ላይ መልካም ተጽእኖ እንዳሳደሩ አየሁ።”—

“ሰንጠረዦቹን” አየሁ፤ ብዙ ቁጥር ነው፤ “በእግዚአብሔር የተዘጋጁ . . .” በብዙ ቁጥር የተጠቀሱት በእግዚአብሔር የተዘጋጁት ምን ሰንጠረዦች ነበሩ? እነዚህ ሁለት ሰንጠረዦች [the 1843 and 1850 Charts] በእግዚአብሔር የተዘጋጁ ነበሩ።

እነዚህ ሁለት ሰንጠረዦች የሐበቁት 2 ፍጻሜ ናቸው።

—በቻርቶቹ ላይ በተወከሉት የመለክት ምስሎች ውስጥ ቀላልነት፣ ውበት፣ እና ሰማያዊነት ያለ ነገር አለ። አእምሮውም ሳይታወቅ ወደ እግዚአብሔርና ወደ ሰማይ ይመራል። ነገር ግን የተዘጋጁት ሌሎች ቻርቶች አእምሮን ያስጸይፋሉ፣ እናም አእምሮው ከሰማይ ይልቅ በምድር ላይ እንዲቆይ ያደርጋሉ። መለክትን የሚወክሉ ምስሎች ከሰማይ ፍጥረታት ይልቅ እንደ ክፉ መናፍስት ይመስላሉ። በእነዚህ ቻርቶች ላይ ወንድም ኬስ በቀኛና በሳምንታት ውስጥ አእምሮውን እንዳሳለፈ አየሁ፤ በዚያ ጊዜ ግን ከእግዚአብሔር ሰማያዊ ጥበብ ሊፈልግ ይገባው ነበር፣ እንዲሁም በመንፈስ ጸጋዎችና በእውነት እውቀት ሊያድግ ይገባው ነበር።

ለገበታዎችን ለማውጣት በመባከን የተጠፋው ገንዘብ እውነቱን በትራክቶችና በመሳሰሉት ሕትመቶች በወንድሞች ፊት ግልጽ አድርጎ ለማቅረብ ቢውል ኖሮ፣ እጅግ ብዙ መልካም ሥራ በሠራ ነበር እና ነፍሳትንም ባዳነ ነበር ብዬ አየሁ። የገበታ ማዘጋጀት ሥራም እንደ ትኩሳት ተስፋፍቶ መሄዱን አየሁ። Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

1290 እና 1335 ቀናች

ከReview and Herald 1858 ጃንዋሪ 28 የተወሰደ አንድ ጽሑፍ አለኝ። በማስታወሻዎቻችሁ ውስጥ ያስቀመጥኩት ምክንያት፣ በ1858 እንኳ አሁንም “ዘወትሩ” አረማዊነት መሆኑን ሲያስተምሩ እንደነበሩ እንድታዩ ነው። በማጣቀሻው ውስጥ አለ፤ ከ1850 ስምንት ዓመት በኋላም እንኳ አሁንም “ዘወትሩ” አረማዊነት እንደሆነ ይረዱ ነበር።

በአድቪንት ትምህርት የተመሠረተበት ሌላ አስፈላጊ ትንቢታዊ ዘመን፣ ከዳንኤል 12 ያሉት 1335 ቀናት ናቸው፤ ከእነዚህም ጋር 1290 ቀናት እጅግ በቅርብ የተያያዙ ናቸው። እነዚህ ሁለት ዘመናት ለእኛ እንዲህ ተዋውቀዋል፡-

«ከዕለታዊውም (መሥዋዕት) ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ እና ምድረ በዳ የሚያደርግ ርኩሳት ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናት ይሆናሉ። እስከ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት ድረስ ጠብቆ የሚደርስ ብጹዕ ነው። አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተም ታርፋለህ በቀኖቹም ፍጻሜ በዕጣህ ውስጥ ትቆማለህ።» ዳንኤል 12፡11-13።

“ወዲያውኑ የሚነሡት ጥያቄዎች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህ ዘመናት መቁጠር የሚጀምሩባቸው ክስተቶች ምን እንደሆኑ ማወቅ እንችላለንን? እንዲሁም ከተቻለ መቼ እንደ ተፈጸሙ ማወቅ እንችላለንን? በመጀመሪያ እንመርምር፤ ‘ዘወትር’ (መሥዋዕት) እና ‘ምድረ በዳ የሚያደርገው ርኩሶት’ ምንድር ነው? ‘መሥዋዕት’ የሚለው ቃል በጣልቃ ፊደል እንደተጻፈ ይታያል፤ ይህም የተጨመረ ቃል መሆኑን ያመለክታል። ይህ ነገር በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ በሌሎች የመጣባቸው ስፍራዎችም እንዲሁ ይታያል፤ ማለትም፣ ምዕራፍ 11፣31 እና 8፣11-13። በአጭሩ ወደዚህ ኋለኛው ምዕራፍ እንመለስ። በቁጥር 13 ሁለት ምድረ በዳዎች እንደ ቀረቡ ይታያል፤ ዘወትር (ምድረ በዳ) እና የምድረ በዳው መተላለፍ። ይህ እውነታ በJosiah Litch እጅግ ግልጽ ተደርጎ ስለ ተቀመጠ፣ ቃሉን ከመጥቀስ የተሻለ ሌላ ነገር ማድረግ አንችልም፤*”

— ዕለታዊ መሥዋዕት የጽሑፍ አሁን ያለው ንባብ ነው፤ ነገር ግን በመጀመሪያው ጽሑፍ ውስጥ እንደ መሥዋዕት ያለ ነገር አይገኝም። ይህም በሁሉ ዘንድ የታመነ ነው። ይህ በተርጓሚዎች የተጨመረበት ማብራሪያ ወይም ትርጓሜ ነው። እውነተኛው ንባብ እንዲህ ነው፤ “ዕለታዊውና የጥፋት መተላለፍ፤” ዕለታዊውና መተላለፍ በ“እና” ተያይዘው ናቸው፤ ዕለታዊ ጥፋትና የጥፋት መተላለፍ። እነዚህ መቅደሱንና ሠራዊቱን የሚያጠፋ ሁለት አጥፊ ኃይላት ናቸው።

ከዚህ የሚገለጥ ነገር፣ “ዕለታዊው” በቀደመውና ከሁሉ ይልቅ በስፋት ተቀባይነት ባገኘው አመለካከት እንደተመለከተው ወደ አይሁድ አምልኮ ምንም ማጣቀሻ ሊኖረው አይችልም የሚለው ነው፤ ይህም ደግሞ ከዚህ ግምት የበለጠ ግልጽ ይሆናል፤ እነዚህ ዘመናት በቃል ትርጉሞቻቸውም ሆነ በምሳሌያዊ ትርጉሞቻቸው ቢወሰዱ ከዚህ አምልኮ ማስወገድ ማንኛውም ጊዜ ጀምረው ቢቆጠሩ፣ ምንም እንኳን ለመጠቀስ የሚገባ አንድም ክስተት አያመጡም።

እንግዲህ የዕለታዊው እና የርኩሶቱ አስጠፊ ነገር ሁለት የሚያጠፋ ኃይሎች ናቸው፤ ቤተ ክርስቲያንንም ይጨቁኑ ዘንድ የተነሡ ነበሩ፤ እነዚህ ኃይሎች ምን እንደሆኑ መለየት እንችላለንን? በዚህ ነጥብ ላይ የዊልያም ሚሊርን የአመክንዮ ዘዴ ብቻ ብንከተል፣ ከእርሱ ጋር ወደ ተመሳሳይ ድምዳሜ ለመድረስ ብቻ ይበቃናል። እርሱም እንዲህ ይላል፦

«—እኔም እንደገና አነበብሁ፤ [የዘወትር] የሚለው ቃል በዳንኤል ስፍራ ብቻ እንጂ የተገኘበት ሌላ ምሳሌ ማንኛውንም ልገኝ አልቻልኩም። ከዚያም [በቃላት ማውጫ እርዳታ] ከእርሱ ጋር ተያይዘው የቆሙትን ቃላት ወሰድሁ፤ —ይወስዳል፤ —የዘወትሩን ይወስዳል፤ —የዘወትሩ ከተወሰደ ጀምሮ፤ ወዘተ። እያነበብሁም በዚህ ጽሑፍ ላይ ምንም ብርሃን እንደማላገኝ አሰብሁ። በመጨረሻም ወደ 2 ተሰሎንቄ 2:7, 8 ደረስሁ፤ —“ምሥጢረ ዓመፅ አሁንም ይሠራልና፤ ነገር ግን አሁን የሚከለክለው ከመንገድ እስኪወገድ ድረስ ይከለክላል፤ ያን ጊዜም ያ ሕግ-አልባ ይገለጣል።” ወዘተ። ወደዚያ ጽሑፍ በደረስሁ ጊዜ፣ እውነቱ እንዴት ግልጽና ክቡር ሆኖ እንደታየ እንዴ! እዚያው አለ! ያ ነው —የዘወትሩ! እንግዲህ አሁን፣ ጳውሎስ —አሁን የሚከለክለው ወይም የሚያግደው ሲል ምን ማለቱ ነው? በ—የኃጢአት ሰው’ እና በ—ያ ክፍ’ ጳውሎስና ተመልክቶአል። እንግዲህ ጳውሎስና እንዳይገለጥ የሚከለክለው ምንድር ነው? ለምን፣ እርሱ አረማዊነት ነው። እንግዲህ ከሆነ፣ —የዘወትሩ’ ማለት አረማዊነት መሆን አለበት።»

ከዳንኤል 8 እንደምናየው፣ ፍየሉን ወይም የግሪክ መንግሥትን የተከተለው ትንሹ ቀንድ ነው “ዘወትሩን” የሚወስደው፤ እናም ከእስክንድር መንግሥት መከፈል በኋላ እስከ 2300 ቀናቱ ፍጻሜ ላይ መቅደሱ የሚነጻበት ዘመን ድረስ ወደ እይታ የቀረበው ኃይል እርሱ ብቻ ነው። ይህን ትንሽ ቀንድ በተገቢው ስፍራው ከዚህ በፊት ከዳንኤል ሌሎች ራእዮች ውስጥ ካለው አራተኛው መንግሥት ጋር የሚመሳሰል በአንድነት የተወሰደች ሮማ መሆኑን አሳይተናል። አሁንም በሮማዊ ኃይል ውስጥ ከጣዖት አምልኮ ወደ ጳጳሳዊነት ለውጥ በእርግጥ እንደተፈጠረ የታወቀ ነገር ነው። ጣዖት አምልኮ ከአሰር ነገሥታት ዘመን ጀምሮ እስከ ወደ ጳጳሳዊ ሥርዓት የተለወጠበት ጊዜ ድረስ፣ “ዘወትሩ” ወይም ፕሮፌሰር ዋይትንግ እንደሚተረጎመው “ቀጣዩ ጥፋት” ነበረ፤ በእርሱም ሰይጣን በይጣጥ ጉዳይ ላይ ተቃውሞ ለማቆም ቆሞ

ነበር። በካህናቱ፣ በመሠዊያዎቹ እና በመሥዋዕቶቹ ውስጥ ከይሖሳፍ አምልኮ ሌዋዊ ቅርጽ ጋር ተመሳሳይነት ይዞ ነበር፤ ነገር ግን ሌዋዊው አምልኮ ለክርስቲያናዊው የአምልኮ ቅርጽ በታ በሰጠ ጊዜ፣ ሰይጣን ሥራውን በስኬት ለመቃወም የተቃውሞውን ቅርጽ ደግሞ መለወጥ ነበረበት፤ ስለዚህ የጣዖት አምልኮ ቤተ መቅደሶች፣ መሠዊያዎች እና ምስሎች በጳጳሳዊ ሥርዓት ስድቦች ውስጥ ተጠመቁ።

ነገር ግን በትንቢቱ ውስጥ ዘወትሩ የሚቀርበው መሥዋዕት፣ አረማዊነት መቅደስ እንዳለው ተነግሮአል፤ የመቅደሱም ስፍራ ይጣል እንደነበረ ተገልጦአል። መቅደስ እንደ አምልኮውና እንደ ስግደቱ ስፍራ ከጣዖት አምልኮና ከአሕዛብ እምነት ጋር ብዙ ጊዜ እንደሚያያዝ ከሚከተሉት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ግልጽ ነው፤ ኢሳይያስ 16:12፣ አሞጽ 7:9, 13, ማርጂን። ሕዝቅኤል 28:18። ስለ ዳንኤል 8 ዘወትሩ የሚቀርበው መሥዋዕት መቅደስ፣ ከአፖሎስ ሄል* የሚከተለውን እናቀርባለን፡-

“—የአሕዛብ እምነት መቅደስ” ተብሎ ምን ሊጠቀስ ይችላል? አሕዛብነትና የማንኛውም ዓይነት ስሕተት እንደ እውነት ሁሉ መቅደሶቻቸው አሏቸው። እነዚህም ለአገልግሎታቸው የተቀደሱ ቤተ መቅደሶች ወይም መጠጊያ ስፍራዎች ናቸው። እንግዲህ በዚህ ስፍራ ስለ አሕዛብነት ልዩና ዝነኛ የሆነ አንድ ቤተ መቅደስ እየተነገረ እንደሆነ ሊታሰብ ይችላል። ከብዙ ዝነኛ ቤተ መቅደሶቹስ የትኛው ሊሆን ይችላል? ከጥንታዊ ሕንፃ ሥነ ጥበብ እጅግ ውብ ከሆኑ ናሙናዎች አንዱ ፓንቴዎን ተብሎ ይጠራል። ስሙም “የአማልክት ሁሉ ቤተ መቅደስ ወይም መጠጊያ ስፍራ” ማለት ነው። የሚገኝበት ስፍራ ሮም ነው።+ ሮሞውያን ያሸነፉአቸው አሕዛብ ጣዖታት በዚህ ቤተ መቅደስ ውስጥ በየትኛውም ጉድጓድ ወይም ክፍል ውስጥ በክብር ይቀመጡ ነበር፤ በብዙ ሁኔታዎችም በሮሞውያን ራሳቸው የሚመለኩ ነገሮች ሆኑ። ከዚህ ይበልጥ በግልጽ ሁኔታ “የእርሱ መቅደስ” ሊባል የሚችል የአሕዛብነት ቤተ መቅደስ ልናገኝ እንችላለን?”

አሁን የዕለቱ ነገር ጣዖት አምልኮ መሆኑን፣ እና የጥፋት መተላለፍ፣ ወይም —“ማጥፊያ አስጸያፊ ነገር” ጽጽስና መሆኑን፣ እንዲሁም የጣዖት አምልኮ ልዩ መቅደስ ፓንተዮን እንደነበረ፣ እና የሚገኝበት —“ስፍራ” ሮም እንደነበረ ካረጋገጥን በኋላ፣ ከዚህ በላይ እንመርምር።

“1. ጣዖት አምልኮ በሮሞዊው የመንግሥት ሥልጣን ‘ተወግዶ’ ነበርን? በቤተ ክርስቲያንና በዓለም ታሪክ ውስጥ አስፈላጊና በጥልቅ የሚታወቅ እውነታ ስለሆነው የሚከተለው መግለጫ፣ እኛ እንደምናስበው፣ ለትንቢቱ መልስ ይሰጣል። ይህም ወደ ቆስጠንጢኖስ፣ የመጀመሪያው ክርስቲያን ንጉሠ ነገሥት፣ ይጠቅሳል፣ እንዲህም ይላል፡-”

“—የመንግሥታዊ ሥልጣኑ የመጀመሪያ ተግባር በመላው ግዛቱ ውስጥ አዋጅ መላክ ነበር፣ ተገዥዎቹንም ክርስትናን እንዲቀበሉ የሚያሳስብ።”++

«2. ሮም የመቅደሱ ከተማ ወይም ስፍራ ነበረችን? (ፓንተዎን) በመንግሥት ሥልጣን የተጣለች? የሚቀጥለው የተወሰደ ጥቅስ መልስ ይሰጣል፡-»

—የቆስጠንጢኖስ የመጨረሻው ተቃዋሚ ሞት የንጉሠ ግዛቱን ሰላም አጽንቶ ነበር። ሮም እንደ ቀድሞው እንደገና ያለ ክርክር የአሕዛብ ንግሥት ሆና ተቀምጣ ነበር። ነገር ግን፣ በዚያ የክብርና የድምቀት ሰዓት ላይ፣ ወደ ገደል ዳርቻ ከፍ ተደርጋ ነበር። ቀጣዩ እርምጃዋ ወደ ታች የሚወርድና የማይመለስ መሆን ነበረበት። መንግሥቱን ወደ ቆስጠንጢኖስ መዛወሩ እስካሁን ድረስ ታሪክ ጸሐፊውን ያስጨንቃል። ይህ ድርጊት ከጥንታዊውና ከክቡሩ የሮሞውያን አስተሳሰብ የቅድመ ፍርዶች መንገድ ጋር በቀጥታ የሚጋጭ ነበር። ይህ ሥራ ለምሥራቃዊ ልማዶችና አየር ንብረቶች ልማድ መዝናኛ የተሰጠ የቅንጦት እስያዊ ሰው ሥራ አልነበረም፤ ነገር ግን በምዕራብ የተወለደ፣ እና እንደ ሁሉም ሮሞውያን የምሥራቃዊውን ልማዶች የሚገኝ የብረት ድል አድራጊ ሰው ሥራ ነበር፤ ይህም የተሳለ የፖለቲካ ሰው ሥራ ነበር፣ ነገር ግን በእጅግ ግልጽ ደረጃ ፖለቲካዊ ጥበብ የጎደለው ነበር። ነገር ግን ቆስጠንጢኖስ ሮምን፣ ታላቁቱን የቄሳሮች ምሽግና ዙፋን፣ ትቶ በትራቄ ያለ የማይታወቅ ጥግ ሄደ፤ የተቀረውንም የብርቱና የምኞት ሕይወቱን አንድ ቅኝ ግዛት ወደ ንጉሠ

ግዛቱ ዋና ከተማ ከፍ በማድረግ፣ እና ዋና ከተማዬቱን ወደ ቅኝ ግዛት ደካማ ክብሮችና ዝቅ ያለ ኃይል በማዋረድ በሁለት እጥፍ ድካም አሳልፎ አውሏል።*

ይህ ከታሪክ ጸሐፊው ብዕር የተመዘገበ ማስረጃ አስተያየት የሚያስፈልገው በምንም መልኩ እጅግ ግልጽ ነው። ትንቢቱ “የመቅደሱ ስፍራ ተጣለ” ይላል፤ ከላይ እንዳለውም ያሉ የእውነታ መግለጫዎች በኋላ፣ በትንቢት ትርጓሜ ውስጥ እጅግ ጥንቃቄ የሚያደርጉት ሰዎች እንኳ በዚህ ተፈጻሚነቱ ሊረኩ ይገባል።

“የዕለቱ ሥርዓት ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ፣ የሚያጠፋውም አስጸያፊ ነገር ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናት ይሆናሉ። እስከ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት ድረስ የሚጠብቅና የሚደርስ ብፁዕ ነው። በፊታችን ያሉት እውነታዎች እነዚህ ሲሆኑ፣ የዕለቱ ሥርዓት አረማዊነት እንደሆነ፣ የሚያጠፋው አስጸያፊ ነገር ደግሞ የጳጳሳት ሥርዓት እንደሆነ፣ በሮማዊ ሥልጣንም ውስጥ ከፊተኛው ወደ ኋለኛው ለውጥ እንደተደረገ፣ ይህም በመንግሥት ሥልጣን ባለው ሥልጣኔ እንደተፈጸመ፣ እኛ ማድረግ ያለብን ትንቢቱን በሚፈጽም መልኩ ይህ መቼ እንደተፈጸመ የበለጠ መመርመር ብቻ ነው፤ ምክንያቱም ይህን ማረጋገጥ ከቻልን፣ በፊታችን ባለው ጽሑፍ ውስጥ ያሉት ትንቢታዊ ዘመናት መቆጠር የሚጀምሩበትን መነሻ ነጥብ እናገኛለን። ስለዚህ፡”

“3. በትንቢቱ ውስጥ የተጠቀሰው ክስተት መቼ ተፈጸመ? እባክ ይህ እንዲታወስ፤ ጥያቄው ቅዱሳን ለጳጳሳት ሥርዓት እጅ መቼ ተሰጡ የሚለው አይደለም፤ ነገር ግን ከአረማዊነት ወደ ጳጳሳት ሥርዓት የሃይማኖት ለውጥ ለኋለኛው ብሔራዊ ሃይማኖት እንዲሆን ስራውን ለመጀመር በሚያስችለው ሁኔታ እንዲቆም እስከ ምን ድረስ ተፈጽሞ ነበር የሚለው ነው። ይህም፣ እንደ ሌሎች ታላላቅ አብዮቶች ሁሉ፣ በአፍታ የተፈጸመ ሥራ አልነበረም። የመጀመሪያ እንቅስቃሴዎቹ ከዚያ በጣም ቀድሞ ግልጽ ሆነው ታይተው ነበር። ጳውሎስ እንኳ በእርሱ ዘመን የዓመፅ ምስጢር፣ የኃጢአት ሰው፣ “ማጥፋትን የሚያመጣው ርኩሰት” አስቀድሞ በሥራ ላይ መሆኑን ተናግሮአል። እኛም የጌታችንን ቃል በማቴዎስ 24:15 ስለ “ማጥፋት ርኩሰት” የተናገረውን፣ በዳንኤል 9:27 ላይ ግልጽ ማጣቀሻ እንዳለው፣ በዚህ የቅዱስ መጽሐፍ ብርሃን ውስጥ ልንረዳው ይገባናል። ምክንያቱም ኢየሩሳሌም በሮማውያን በፈረሰችበት በ70 ዓመት አረማዊነት ለጳጳሳት ሥርዓት ስፍራ ባይለቅም እንኳ፣ በዚያን ጊዜ የታየው ኃይል፣ በስምና በቅርጽ በተወሰነ መጠን ተለውጦ ቢታይም፣ እንደ ማጥፋት ርኩሰት ቅዱሳንን የሚያሳስብና የልዑልን ቤተ ክርስቲያን የሚያፈርስ ያው ኃይል እንደሆነ እንረዳለን።”

እስከ 496 ዓ.ም. ድረስ የፈረንሳይ ንጉሥ ክሎቪስ ወደ እምነት የተመለሰበት ጊዜ እስከ ደረሰ ድረስ፣ ፈረንሳይኞች የምዕራባዊ ሮም ሌሎች አሕዛብ ጣዖት አምላኪዎች ነበሩ፤ ነገር ግን ከዚያ ክስተት በኋላ ጣዖት አምላኪዎችን ወደ ክርስቶስ ለመመለስ የተደረጉት ጥረቶች በታላቅ ስኬት ተከለሉ። የክሎቪስ መመለስ ለፈረንሳይ ነገሥታት “Most Christian Majesty” እና “Eldest Son of the Church” የሚሉትን ማዕረጎች የማቅረብ ልማድ እንዲጀምር ምክንያት ሆነ ተብሎ ይነገራል።+ በዚያ ጊዜና በ508 ዓ.ም. መካከል፣ በ“alliances,” “capitulations” እና በድል አድራጊ ወረራዎች፣ “the Avborici,” the “Roman garrisons in the west,” ብሪታኒ፣ ቡርጉንዳውያን እና ቪዚጎቶች በቁጥጥር ሥር ተደረጉ።'+ +

— በምዕራባዊው የሮማ ንጉሠ ነገሥት ግዛት ውስጥ ያለው ጣዖት አምልኮ፣ ምንም እንኳ በተለይም እንደ እንግሊዝ ሁኔታ በአረመኔ ጎሳዎች ወረራ የተያዙ አሕዛብ ውስጥ፣ አሁንም ጣዖት አምላኪዎች ሆነው የቀጠሉት እነዚያ ጎሳዎች ጥቃት ምክንያት፣ የክርስቲያናዊ እምነትን እድገት እንዳይዘገይ ጥርጥር የለውም፤ ከዚህ በኋላ ግን፣ የካቶሊክን እምነት ለማጥፋት ፈቃደኝነት ቢኖረው እንኳ፣ ወይም የሮማውን ጳጳሳዊ አለቃ መስፋፋት ለማግደል ኃይል አልነበረውም።

ከዚያ ዘመን ጀምሮ፣ የጳጳሳዊው ርኩሰት ከጣዖት አምልኮ ጋር በተያያዘ መጠን ድል አድራጊ ሆነ። ወደፊት ያጋጠሙት ግጭቶች ከሌሎች ክርስቲያናዊ ክፍሎች ጋር ነበሩ፣ እነዚህም ሁልጊዜ እንደ መናፍቃን ይቆጠሩ

ነበር፤ እንዲሁም ከመሳፍንት ጋር ነበሩ፤ እነርሱም ሁልጊዜ እንደ አመፀኞች ወይም የክርስቶስን ሥጋ እንደሚከፋፍሉ ሰዎች ይቆጠሩ ነበር። የአውሮፓ ታዋቂ ኃይሎች ከጣዖት አምልኮ ጋር ያላቸውን ቁርኝት የተወቱ የእርሱን ርኩሳቶች በሌላ ቅርጽ ለማስቀጠል ብቻ ነበር፤ ምክንያቱም ጣዖት አምልኮ በካቶሊካዊ አስተሳሰብ ክርስቲያናዊ ለመሆን መጠመቅ ብቻ ያስፈልገው ነበርና፤ እናም የሚመራው አገልጋይ ጥቅም ወይም በቀል እንዲህ ሲጠይቅ፣ ንብረታቸውና ዙፋኖቻቸው—ምናልባትም ሕይወታቸው—በመሠዊያው ላይ መቀረብ ያለባቸው ነበሩ። ኤስ.ኤስ.

* ትንቢታዊ ትርጓሜ፣ ቅጽ 1፣ 127።

«የጉድረች ዩኒቨርሳል ሂስት.» እና «የጉተሪ ጂኦግ.»

+ የሞስኮም የክርስቲያን ታሪክ፣ ቅጽ 1፣ 132፣ 133።

በእንግሊዝ ውስጥ፣ የመጀመሪያው ክርስቲያን ንጉሥ የነበረው አርተር፣ በአረማዊነት ፍርስራሽ ላይ ክርስቲያናዊ አምልኮን መሠረተ።* በታሪኩ ውስጥ በክስተቶች የዘመን ቅደም ተከተል የበለጠ ትክክለኛ ነኝ የሚለው ራጥን፣ በ508 ዓ.ም. የብሪታንያ ንጉሥ ሆኖ ተመረጠ ብሎ ይናገራል። መጽሐፍ 2፣ 129።

በዚያን ጊዜ የሮም መንበር ሁኔታ ምን ነበር? — ሲምማኩስ ከ498 ወይም 499 እስከ 514 ድረስ ጳጳስ ነበር። የእርሱ የጳጳስና ዘመን በእነዚህ ልዩ ሁኔታዎችና ክስተቶች ተለይቶ ይታወቃል፡-

1. እርሱ — ወደ ሮም ቤተ ክርስቲያን' በገባ ጊዜ — ከአረማዊነት ወጣ።
2. ወደ ፓፍሳዊ ወንበር መንገዱን ያገኘው ከተወዳዳሪው ጋር እስከ ደም ድረስ በመታገል ነው። ዱ ጥን።
3. ለእርሱ እንደ የቅዱስ ጴጥሮስ ተተኪ በሚሰጠው አምልኮአዊ ክብር።
4. ንጉሠ ነገሥት አናስታሲዎስን በማውገዝ።+

“—ምን ያህል እንደሆነ፣” ይላል ሞስኮም፣ “የአንዳንዶች አመለካከቶች ለሮማውያን ጳጳሳት ጌታዊ ጥያቄዎች የሚደግፉ እንደነበሩ፣ ከኤንፎዲየስ አንድ ንግግር በቀላሉ ሊታሰብ ይችላል፤ እርሱም ጥርጥር የሚያስነሣ ዝና ያለው አንድ ቄስ የነበረውን ሲማኮስን በክፉ ዝና የተለየ እና ከልክ ያለፈ አሽሞካምነት የሚያደርግ ሰው ነበር። ይህ ተጠጋጋ አወዳሽ፣ ከሌሎች ያልተገቡ መግለጫዎች መካከል፣ ጳጳሱ በልዑል ምትክ የእግዚአብሔርን ስፍራ የሚሞላ እንደ ሆነ፣ በእግዚአብሔር ስፍራ ፈራጅ ሆኖ እንደተሾመ ጸንቶ ያቆየ ነበር።”++

በምዕራብ ለካቶሊክ ጉዳይ በተገኘው ኃይል፣ በእነዚህ ስኬቶች፣ እንዲሁም በሮም መንበር ሺካሮችና በሌሎች ወኪሎች አገልግሎት፣ በቆስጠንጢኖስ ከተማ ያለው የጳጳሳዊ ወገን በሮም ላለው ጌታቸው ወክሎ ግልጽ ጠላትነት ለመክፈት የሚያስችለው አቋም ውስጥ “ተቀመጠ።” በ508 ዓ.ም. የአክራሪነትና የእርስ በርስ ጦርነት ነፋስ አውሎ እሳትና ደም እየወሰደ በምሥራቃዊቱ ዋና ከተማ ጎዳናዎች ውስጥ አለፈ።

ጊቦን በ508–514 ዓመታት ስር ስለ ቆስጠንጢኖስ ከተማ ውስጥ የተነሱትን ሁከቶች ሲናገር እንዲህ ይላል፡— “የንጉሠ ነገሥቱ ሐውልቶች ተሰበሩ፣ እርሱም ራሱ በከተማይቱ ዳርቻ ተደብቆ ነበር፤ እስከ ሦስት ቀን ፍጻሜ ድረስ የተገኙዎቹን ምሕረት ለመለመን ድፍረት አላገኘም። [ጳጳስና አሸናፊ ናት።] አናስታሲዎስ ያለ ዘውዱ፣ በለማኝነትም አቋም፣ በሰርከሱ ዙፋን ላይ ታየ። ካቶሊኮች በፊቱ ግልጽ የሆነውን ትሪሳግዮን ደገሙ፤ በአዋጅ ነጋሪ ድምፅ ያወጀውን የንጉሣዊ ልብስ መተው በደስታ ተቀበሉ፤ ሁሉም መንገሥ ስለማይችሉ፣ አስቀድመው በአንድ ገዥ ምርጫ ላይ እንዲሰማሙ የተሰጣቸውን ማስጠንቀቂያ ሰሙ፤ ጌታቸውም ያለ ማመንታት ለአንበሳች የፈረደባቸውን ሁለት ያልተወደዱ አገልጋዮች ደም ተቀበሉ። እነዚህ እሳታማ ነገር ግን ጊዜያዊ አመፀኞች፣ በቪታሊያን ስኬት ተበረታቱ፤ እርሱም ከሁኖችና ከቡልጋርያኖች ሠራዊቱ

ጋር፡ ከእነርሱም አብዛኞቹ ጣዖት አምላኪዎች ሲሆኑ፡ ራሱን የካቶሊክ እምነት ጠበቃ አድርጎ አወጀ። በዚህ ቀናተኛ አመፅ ውስጥ ትራክያን ከሰው አራቆት፡ ቆስጠንጢኖስን ከበበ፡ ስድሳ አምስት ሺህ የሚሆኑ የእርሱን ክርስቲያን ባልንጀሮች አጠፋ፤ በመጨረሻም የኤጲስ ቆጶሳትን መመለስ፡ የጳጳሱን እርካታ፡ እና የካልቄዶን ጉባኤ መቋቋም እስኪያገኝ ድረስ ቀጠለ፤ ይህም ሞትን በቅርብ የሚጠብቀው አናስታሲዎስ በግድ የፈረመው አርቶዶክሳዊ ስምምነት ነበር፤ ከዚያም በኋላ በዩስቲንያኖስ አጎት ይበልጥ በታማኝነት ተፈጸመ። እንዲህ ሆነ የመጀመሪያው ከእነዚያ በሰላም አምላክ ስም እና በደቀ መዛሙርቱ የተካሄዱት ሃይማኖታዊ ጦርነቶች ውጤት።” SS

በሚከተለው ከአፖሎስ ሄል የተወሰደ ጥቅስ፣ በዚህ ነጥብ ላይ ያለውን ምስክርነት እንዘጋለን፡— አሁን የዘመናችንን ገማልያልዎች፣ በ508 በነበረው የአረማዊነት መቅደስ ስፍራ (ከዚያም በኋላ “የቅዱስ ጴጥሮስ ርስት” ተብሎ የተጠራው) ከእኛ ጋር ቦታ እንዲይዙ እንጋብዛለን። ጥቂት ዓመታት ወደ ኋላ እንመለከታለን፤ ከሰሜን የመጡት አረመኔ አረማውያን በስም ብቻ ክርስቲያናዊ በነበረው የምዕራባዊ ሮም መንግሥት ላይ እንደ ጎርፍ ይወርዳሉ—በየስፍራው ድል እየተቀዳጁ፣ እነዚህም ድሎቻቸው በየስፍራው እጅግ በከፋ ጨካኝነት የተለዩ ናቸው። . . . መንግሥቱ ይወድቃል፣ እናም ወደ ቁርጥራጮች ይሰበራል። እነዚህን ቁርጥራጮች የሚገዙ ጌቶችና ገዥዎች አንድ በአንድ አረማዊነታቸውን ትተው የክርስቲያን እምነትን ይመሰክራሉ። በሃይማኖት ጉዳይ አሸናፊዎቹ ለተሸነፉት እጅ እየሰጡ ናቸው። ነገር ግን አረማዊነት አሁንም ድል አድራጊ ነው። ከደጋፊዎቹ መካከል አንድ ጠንካራና የተሳካ አሸናፊ አለ። (ክሎቪስ።) ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ እርሱ ደግሞ ለአዲሱ እምነት ኃይል ይገዛል እና የእርሱ ጠበቃ ይሆናል። እርሱ አሁንም ድል አድራጊ ነው፣ ነገር ግን እንደ ጀግናና እንደ አሸናፊ ወደ ከፍተኛው ጫፍ የሚደርሰው እኛ በቆምንበት ቦታ፣ በእ.ኤ.አ. 508 ነው።

—በዚያው ዓመት ውስጥ ወይም በእርሱ አቅራቢያ፣ የወደቀው ግዛት የመጨረሻው አስፈላጊ ንዑስ ክፍል በአደባባይ፣ እና በድል አድራጊው “ንጉሥ” የንግሥና አክሊል መጫን ክርስቲያናዊ ይደረጋል።

«—ጳጳሳዊው በዚህ እኛ ቆመንበት ዘመን ያለው በቅርቡ የተመለሰ አረማዊ ነው። በመንበሩ ላይ ያስቀመጠው ደማዊ ግጭት በአርያን ንጉሥ ጣልቃ መግባት ተወስኗል። እርሱም ‘—በምድር ላይ የእግዚአብሔርን ስፍራ እንደሚሞላ’ ተደርጎ ይሰገድለታል እና ሰላምታ ይቀበላል። ሴኔቱም እስከዚህ ድረስ በእርሱ ሥልጣን ሥር ነው፤ የሮም መንበር ጥቅም ይህን እንደሚጠይቅ በጥርጣሬ ብቻ እንኳ ንጉሠ ነገሥቱን ከቤተ ክርስቲያን ያስወግዳሉ። . . . በ508 ዓ.ም. ከምሥራቃዊው መንግሥት ዙፋን በታች ፈንጂው ተፈነዳ። ይህ ያስከተለው ውዥንብርና ግጭት ውጤት ሕጋዊ ጌታው መዋረድ ነው። እንግዲህ ጥያቄው ይህ ነው፤ አረማዊነት ለተተኪውና ለተከታዩ ለጳጳሳዊው ርኩሶት ቦታ እስኪለቅ ድረስ መቼ በዚያ መጠን ተጨቆኖ ነበር? ይህ ርኩሶት በስድብና በደም ሥራ ጉዞው ሊጀምር በሚችልበት ስፍራ መቼ ተቀመጠ? ከ508 በቀር በአረማዊነት ፋንታ ‘ተቀምጦ’ ወይም ‘ተቋቋሞ’ ተብሎ ሊታወቅ የሚችል ሌላ ቀን አለን? ያኛ ምስጢራዊት አስማተኛ እስካሁን ሰለባዎቿን ሁሉ በጎይሷ ውስጥ ባታስገባም፣ ስፍራዋን ይዛለች፤ አንዳንዶችም ለመማረኪ እጅ ሰጥተዋል።»

«ሌሎቹም በመጨረሻ ይገዛሉ፤— “ነገሥታትና ሕዝቦችና ብዙ ሰዎችና አሕዛብና ቋንቋዎች” ደግሞ፣ እንኳን “በኢየሱስ ሰማዕታት ደም ሰክረው” ሳሉ፣ “ለእግዚአብሔር አገልግሎት እያደረጉ እንደሆነ እንዲያስቡ” የሚያዘጋጃቸው ማስማት በታች ይገባሉ፤ እንዲሁም ራሳቸውን የሰማይ ብቸኛ ተወዳጆች መሆናቸውን ሲመስላቸው፣ ለሲኦል ኮነኔ ይበልጥ ቀላልና የበለጠ የበለፀገ ምርኮ ይሆናሉ።»*

ቀኑ አለን። “የዘወትር” ተወገደ፣ እና የሚያጠፋ አስጸያፊው በ508 ተቋቋመ። ከዚህ ነጥብ ጀምሮ ሲቄጠሩ 1290 ቀናት ወይም ዓመታት በ1798 ይያበቃሉ፤ በዚያም፣ አስቀድሞ እንደተገለጸው፣ የጳጳሱ የመንግሥታዊ ኃይል በቡዎናፓርት ክንድ ተመትቶ ተወሰደ። 1335 ቀናቱ ከዚያ ክስተት በዚህ ወገን 45 ሙሉ ዓመታት

ያደርሱናል።

“ነገር ግን አንዳንዶች፣ ‘ዘመናቱን በአለፈው ጊዜ እንዴት እንደሚያበቁ ታደርጋላችሁ?’ ሊሉ ይችላሉ። ዳንኤል በዘመኑ መጨረሻ ያርፍና በእጣው እንዲቆም አልተጻፈምን? በእርግጥ ተጽፎአል፤ እኛም ይህን እናምናለን። ነገር ግን ዳንኤል በእጣው መቆም ምን ማለት ነው? ይህ ነጥብ የዘመኑ ማለፍ ማብራሪያ ላይ ስንደርስ፣ እንዲሁም በዘመኑ መጨረሻ በእውነት የተከናወኑትን ክስተቶች ስንመረምር ለግምት ይቀርባል። እስከዚያው ድረስ ግን እዚህ ላይ መርከባችንን እንጥላለን እስከ ሌላ ሳምንት ድረስ።” Review and Herald, January 28, 1858.

የፕሬስቲትና የዳንኤልስ ስህተቶችና አደጋዎች፤ ሊሠሩ የሚገቡ ከተሞች

(ኤ. ጂ. ዳንኤልስ በ1901 የጠቅላላ ጉባኤው ፕሬዚዳንት ሆኖ ተመረጠ። ይህም ይህ ሰነድ በ1910 እንደተጻፈ ያመለክታል፤ በዚያን ጊዜ ወይዘሮ ዋይት ዳንኤልስ ከተሞችን ችላ ማለቱንና በ“ዴይሊ” ዙሪያ በነበረው ክርክር ውስጥ መሳተፉን እጅግ አሳስቦአት ነበር።)

አሁንም በቅርቡ ስቲቭ ዎልበርግ እንዲህ ሲል ነበር፤ ኤሊን ዋይት በ“ዴይሊ” ላይ ምንም አቋም ስላልወሰደች፣ እርሱም በ“ዴይሊ” ላይ አቋም መውሰድ አያስፈልገውም፤ እናም ነቢይቱ ያን አቋም መውሰድ በቂ ከሆነላት፣ ለእርሱም ደግሞ በቂ ነው።

እንግዲህ፣ ኤሊን ዋይት ስለ “ዴይሊ” ያላት አቋም ነበራት። ሚሊራውያን ስለ እርሱ ትክክለኛውን እይታ እንዳላቸው ተናግራለች፣ እርስዎም እርሱ ጣዖት አምልኮ መሆኑን ተረድታ ነበር። ጣዖት አምልኮ በተወገደ ጊዜ 1335 እንደ ጀመረ ተረድታ ነበር፤ ከዚያም ሌሎች ከዚያ ውጭ የሆኑ አመለካከቶች ጨለማና ግራ መጋባት ብቻ እንደሚያመጡ ተረድታ ነበር።

እና ከ1850 ዓመት ታሪክ እንደ ግልጽ ማስረጃ ማሳየት የሚቻለው፣ በእውነት ጨለማና ውዥንብር እንደሚያመጣ ተለይቶ የታየው፣ ዘወትሩ ክርስቶስ በመቅደስ ውስጥ የሚያከናውነውን አገልግሎት ይወክላል የሚለው የCrosier አመለካከት ነው፤ ስለዚህ፣ እርሷ ዘወትሩ ምን እንደ ሆነ ግንዛቤ እንዳላት አስባለሁ፤ ምን እንደ ሆነ ብቻ ሳይሆን ምን እንደሚወክልም ጭምር፣ ምክንያቱም ያንን አቋም ከተዉ ወደ ጨለማና ውዥንብር ትገባላችሁ።

ነገር ግን፣ በ1910 ኤሊን ኋይት ይህን ተመሳሳይ እይታ እንደ ክሮዚየር ሲያራምዱ የነበሩትን የጠቅላላ ጉባኤ ፕሬዚዳንትና W. W. Prescottን ደግሞ ገሠጸች።

እንዲሁም ምንም የታሪክ ጸሐፊ ፕሪስቲትና ዊሊ ዋይት እንዲሁም A. G. ዳንዩልስ ስለ “የዘወትሩ” ጉዳይ ሲያበረታቱ እንደነበር፣ “የዘወትሩ” የሚወክለው የክርስቶስን የቤተ መቅደስ አገልግሎት ነው የሚለውን ሐሳብ እየገፋ እንደነበር ሊከራከር አይችልም። ይህን ሁሉም ያውቃሉ።

ነገር ግን ከ Manuscript Releases ቅጽ 20 ሙሉው ጽሑፍ እዚህ አላችሁ።

ይህ መቼ ተለቀቀ? እንግዲህ፣ በ1988 ተለቀቀ፤ ስለዚህ በ1988 ለአድቪንቲዥም ተማሪዎች እንዲመለከቱት ይገኛል።

ዊሊ ዋይት፣ ፕሬስቲት እና ዳንኤልስ በአድቪንቲዥም ውስጥ ስለ “የዕለቱ” የሐሰት አመለካከትን መቼ አቋቋሙ? ሥራቸውን የፈጸሙት ከ1919 እስከ 1931 ባለው ጊዜ ነው። 1931 ሲደርስ ይህን ጉዳይ እንደ ተዘጋ ቆጥሩት!! አድቪንቲዥም የ“የዕለቱ” ማለት የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት እንደሚወክል ሊያስተምር ይሄዳል፣ ምክንያቱም ከከሃዲ ፕሮቴስታንቲዥም እና ከካቶሊክነት የመጣውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጓሜ ተቀብለዋል። ከዚህ ነጥብ ጀምሮም “የዕለቱ” እንደ ክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ይለያል።

አዎን፣ ይህንን የሚቃወሙ ነገር ግን ከዚህ የበለጠ የሚያውቁ አንዳንድ ድምፆች አሉ፤ ሆኖም ከዚያ ነጥብ ጀምሮ ሁኔታው ፈጽሞ ተለውጦአል።

ከዚያም በ1988 ዓ.ም.፣ ዕለታዊው ጉዳይ በፕሬስኮት፣ በዳንኤልስ፣ እና በዊሊ ዋይት ሲነሣ እና ሲታወክ በነበረበት በዚያው ጊዜ፣ ኤሊን ዋይት ኤስቴት ይህን ከ1910 ዓ.ም. የሆነ መግለጫ ለእኛ አወጣ።

በዚህ የልምዳችን ደረጃ ላይ፣ በጉባኤያችን አስፈላጊ ስብሰባ ላይ እንድንመለከተው እኛን ለተሰጠን ልዩ ብርሃን ከአእምሮችን እንዲርቅ መፍቀድ የለብንም። እናም እዚያ ወንድም ዳንኤልስ ነበር፣ ጠላትም በአእምሮው ላይ እየሠራ ነበር፤

ይህ ማለት ምንድን ነው? ጠላት በአእምሮህ እየሠራ ነው ማለት ምን ማለት ነው? ይህ ማለት መንፈስ ቅዱስ በአእምሮህ እየሠራ አይደለም ማለት ነው።

«...እና አእምሮህን የሽማግሌው ፕሬስኮት አእምሮ ከሰማይ ተጥለው በወጡት መላእክት ተጽዕኖ ሥር እየተሠሩ ነበር...»

“የሰይጣን ሥራ አእምሮአችሁን ለማስወገድ ነበር፤ እንዲሁም ጌታ እንድታስገቡ ያልነሳሳችሁን ጥቃቅን ነገሮችን ነጥብ ነጥቦች እንዲገቡ ያደርግ ዘንድ። እነርሱ አስፈላጊ አልነበሩም። ነገር ግን ይህ ለእውነት ሥራ ታላቅ ትርጉም ነበረው። እና የአእምሮአችሁ ሐሳቦች፣ ወደ ጥቃቅን ነገሮች ወይም ወደ ነጥብ ነጥቦች ልትሳቡ ብትችሉ፣ ይህ የሰይጣን ተንኮል የሆነ ሥራ ነው። በተጻፉት መጻሕፍት ውስጥ ያሉትን ትንንሽ ነገሮች ማስተካከል ታላቅ ሥራ እየሠራችሁ ነው ብላችሁ ታስባላችሁ። ነገር ግን ዝምታ ንግግር ነው ተብሎ እንድናገር ታዝዜአለሁ።”

እነርሱ በኡርያ ስሚዝ መጽሐፍ፣ ሐሳቦች በዳንኤልና ራእይ ላይ፣ ውስጥ ገብተው ስለ “ዘወትሩ” አረማዊነት እንደሆነ የተናገረውን ለማስወገድ ፈለጉ። ስለዚህ በዚህ የጊዜ ዘመን ከዊሊ ዋይት፣ ፕሬስኮት እና ዳንኤልስ ጋር በመቃወም ላይ ከሚዋጉት ሰዎች አንዱ ላሪ ስሚዝ የተባለ ሰው ነው።

ላሪ ስሚዝ ማን ነው? ያ የኦርያ ልጅ ነው፤ እነርሱም ምን ማድረግ እንደሚፈልጉ ያውቃል፣ ከአባቱም ጋር ቆሞአል፤ “ዕለታዊው” አረማዊነት ነው።

“እኔ ልል የሚገባኝ፣ ጉድለት መፈለጋችሁን አቁሙ። ይህ የሰይጣን ዓላማ ብቻ ተፈጽሞ ሊወጣ ቢችል፣ ሥራችሁ በአስተሳሰቡ እጅግ ድንቅ እንደሆነ በእናንተ ዘንድ ይታያል። የጠላት ዕቅድ፣ ሁሉም ዓይነት አእምሮዎች ያልተስማሙባቸው ሁሉንም ተቃውሞ የሚያስነሱ ተብለው የሚቆጠሩ ገጽታዎች ሁሉ እንዲሰበሰቡ ማድረግ ነበር።”

“እንግዲህ ምን ይሆናል? ሰይጣንን የሚያስደስተው ነገር ራሱ ይፈጸማል። ከእምነታችን ውጭ ላሉት ሰዎች ስለ እምነታችን የሚቀርበው መግለጫ ለእነርሱ በትክክል የሚስማማ ዓይነት ይሆናል፤ ይህም እነዚያን የባሕርይ ባህሪያት ያበረታታ ነበር፣ እነርሱም”

ምን ያደርጉ? “ታላቅ ግራ መጋባት ያስከትላሉ።”

ስለ “ዕለታዊው” የተወሰዱ ሌሎች አመለካከቶች ውዥንብርንና ጨለማን ያመጣሉ።

“እነርሱም ለሕዝቡ ፊት ታላቁን መልእክት በቅንዓት ለማቅረብ ሊውሉ የሚገባቸውን ወርቃማ አፍታዎች ይይዙ። በማንኛውም ርዕስ ላይ የሠራንባቸው ማቅረቦች ሁሉ በሙሉ ሊስማሙ አይችሉም፤ ውጤቱም የሚሆነው የአማኞችንና የማያምኑትን አእምሮ ማደናገር ነበር። ይህ ሰይጣን እንዲፈጸም ያቀደው በትክክል ይህ ነበር—እንደ አለመስማማት ሊጎላ የሚችል ማንኛውም ነገር።”

ፈቃዱ የጌታ ከሆነ፣ እነዚህን ትምህርቶች ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥናታችን ማስረጃ ማቅረብ ስንጀምር ሕዝቅኤል 28ን እንመለከታለን፤ ምክንያቱም የ“ዘወትር” እጅግ መሠረታዊ ሥር የተለየበት ቦታ ሕዝቅኤል 28 ነው። ሕዝቅኤል 28 ስለ ሉሲፈር ከፍ መደረግ ነው፤ እርስዎም ይህን እያመለከተች ነበር፤ ምክንያቱም እነርሱ “ዘወትር” የክርስቶስን የቤተ መቅደስ አገልግሎት እንደሚወክል ለመናገር ሲሞክሩ፣ የ“ዘወትር”ን እውነተኛ አመለካከት፣ የራስን ከፍ ማድረግ ምልክት መሆኑን፣ እየተቃወሙ ብቻ ሳይሆን፣ ያንኑ የራስን ከፍ ማድረግ በራሳቸው ልምድ ውስጥ እየገለጡ ነበር። እርስዎ በእኛ መካከል ውስጥ ግራ መጋባትን እንደሚያመጡ ታጠናክራለች።

አሁን፣ እንግዲህ እንግዳ መናፍስት ሊገቡበት የሚችሉበት ታላቅ ሥራ አለ። ነገር ግን ጌታ ሊጠፋ ያሉትን ነፍሳት ለማዳን ሊደረግ ያለበት ሥራ አለው፤ ሰይጣንም ተሸሽጎ በወገኖቻችን መካከል ውዥንብር በማስገባት ሊሞላቸው የሚችላቸውን ቦታዎች በፍጹም ያከናውናል፤ እነዚያም ትንንሽ ልዩነቶች ሁሉ እየተጋነኑ ጎልተው ይታያሉ።

እና “ተገለጠልኝ” ማለት ምን ማለት ነው? እግዚአብሔር ይህን በተለይ ነግሯታል።

“በመጀመሪያውም ጌታ የዚህን ሥራ ሸክም ለሸማግሌዎች ዳኒኤልስ ወይም ፕሬስቲት እንዳልሰጠ ተገለጠልኝ። የሰይጣን ተንኮሎች ይገቡ ዘንድ ይገባልን? ይህ ‘ዕለታዊ’ አእምሮን ለማደናገርና በዚህ አስፈላጊ የጊዜ ወቅት የሥራውን እድገት ለማሰናከል እንዲገባ እስከሚያስችል ድረስ እንዲህ ታላቅ ጉዳይ ነውን? ምንም ይሁን ምን፣ እንዲህ መሆን የለበትም። ይህ ርእስ መቅረብ የለበትም።”

እህት ዋይት ስለ “ዴይሊ” ትርጉሙን ተረድታ ነበር፤ እንዲሁም “ዴይሊ” ማለት የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ነው ብሎ ማስተማር ከሰማይ ከተሰደዱ መላእክት የመጣ ነገር መሆኑንና ይህም confusion እና ጨለማ ብቻ እንደሚያመጣ ትረዳ ነበር፤ እንዲሁም “ዴይሊ” ጣዖትነትን እንደሚወክል፣ እና “ዴይሊ” በተወሰደ ጊዜ የ1335 ዓመታት የዘመን ትንቢት እንደተጀመረ የአቅኚዎችን አቋም ታውቅ ነበር። ይህን ታውቅ ነበር። እነዚህ ሰዎች ምንም ቢሉ ልዩነቱን ታውቅ ነበር።

“ምንም ቢሆን እንኳ ይህ ሊደረግ አይገባም። ይህ ጉዳይ ሊቀርብ አይገባም፤ ምክንያቱም የሚገባው መንፈስ የሚከለክል ይሆናል፣ ሉሲፈርም እያንዳንዱን እንቅስቃሴ እየተከታተለ ነው። የሰይጣን ወኪሎች ሥራቸውን ይጀምራሉ፣ በረድፎቻችንም ውስጥ ውዥንብር ይገባል። ፈተና የሚሆን ጥያቄ ያልሆነውን የአመለካከት ልዩነት ለመፈለግ ጥሪ የለብህም፤ ነገር ግን ዝምታህ ንግግር ነው። ጉዳዩ ሁሉ በፊቴ በግልጽ ተቀምጦልኛል። ዲያብሎስ እንዳቀደው ከራሳችን ሕዝብ መካከል በእነዚህ ጉዳዮች ላይ አንድ ሰው እንኳ ሊያሳትፍ ቢችል፣ የሰይጣን ዓላማ ድል ያደርግ ነበር። አሁን ያለ መዘግየት ሊነሳ ያለበት ሥራ ነው፣ ምንም የአመለካከት ልዩነትም ሊገለጥ አይገባም።”

ሰይጣን ከእኛ ዘንድ ወጥተው የሄዱትን እነዚያን ሰዎች ከክፉ መላእክት ጋር እንዲተባበሩ እና ሥራችንን በማይጠቅሙ ጥያቄዎች እንዲያዘገዩ ያነሣላቸው ነበር፤ በዚያን ጊዜም በጠላት ሰፈር ውስጥ ምንኛ ታላቅ ደስታ በሆነ ነበር! ተጠባቂ፣ ተጠባቂ፣ ልዩነት ሁሉ ይቀበር። አሁን ሥራችን እነዚህን ልዩነቶች ከመንገድ ላይ ለማስወገድ ሥጋዊ ኃይላችንንና የአእምሮ ነርቭ ኃይላችንን ሁሉ መስጠት እና ሁላችንም በአንድነት መስማማት ነው። ሰይጣን በታላቅ ያልተቀደሰ ጥበቡ ትንሽ እንኳ መያዣ እንዲያገኝ ቢፈቀድለት፣ [ይደሰት ነበር]።

“አሁን እናንተ እንዴት እየሠራችሁ እንደ ነበረ ባየሁ ጊዜ፣ አእምሮዬ ሁኔታውን ሁሉ እና እናንተ ወደ ፊት ብትሄዱ እና ከእኛ የተለዩትን ወገኖች በውስጣችን ውስጥ ውዥንብር ለማምጣት እጅግ ትንሽ ዕድል እንኳ ብትሰጧቸው የሚመጡትን ውጤቶች ሁሉ አስተዋለ። የጥበብ እጥረታችሁ ሰይጣን የሚፈልገው በትክክል ያ ነበር። የእናንተ ከፍተኛ መግለጫ በመንፈስ ቅዱስ መነሣላችሁ ሥር አልነበረም። እናንተን እንድል ተመርቻለሁ፤ በእግዚአብሔር ተመርተው የነበሩ ሰዎች ጽሑፎች ውስጥ እንከን መፈለጋችሁ

ከእግዚአብሔር የመጣ መነሣሣት አይደለም። እና ይህ ሽማግሌ ዳንዩልስ ለሕዝቡ የሚሰጠው ጥበብ ከሆነ፣ እርሱን በምንም መንገድ በአፈሴላዊ ሹመት አታኖሩት፤ ምክንያትን ከውጤት ጋር በትክክል ሊያመዘዝን አይችልምና። በዚህ ጉዳይ ላይ ዝምታችሁ ጥበባችሁ ነው። አሁንም፣ ሕያዋን ያልሆኑ ሰዎች ሕትመቶች ውስጥ እንከን መፈለግ ያለ ነገር ሁሉ፣ እግዚአብሔር ከእናንተ ማንኛውንም እንዲያደርገው የሰጠው ሥራ አይደለም። ምክንያቱም እነዚህ ሰዎች—ሽማግሌዎች ዳንዩልስና ፕሬስቲት—በከተሞች ሥራ ላይ የተሰጡትን መመሪያዎች ተከትለው ቢሠሩ ኖሮ፣ ብዙዎች፣ እጅግ ብዙዎች፣ በእውነት ተረጋግጠው ተለውጠውም ነበር፤ ብቃት ያላቸው ሰዎችም ዛሬ [አሁን] ፈጽሞ ሊደረስባቸው በማይቻልባቸው ስፍራዎች ላይ አይገኙም ነበር።”

“ዓለም ሁሉ እንደ አንድ ታላቅ ቤተሰብ ሊቆጠር ይገባል። እና ከዚህ ያለውን እንደዚህ ያለ የእውቀት ምንጭ ልትቀዱ ሲኖራችሁ፣ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጡትን ምስክርነቶች እያላችሁ ዓለምን ለዓመታት እንዲጠፋ ለምን ተወቅቷላችሁ? እውነተኛ ሃይማኖት ወንድንና ሴትን ሁሉ መልካም ልናደርግለት እንደምንችል ሰው እንድንመለከት ያስተምረናል።”

“ይህ ለብዙ ዓመታት በሕትመት ላይ ቆይቶአል። —‘የተመጣጠነ አእምሮ’ ለኤልደር አንድሩስ የተሰጠ ምስክርነት። አእምሮው መቼ መናገር እንዳለበትና ምን ዓይነት ሽክሞችን መሸከም እንዳለበት እንዲያውቅ ወደ ኃይል እስኪሆን ድረስ ሊለማመድ ይችላል። ምክንያቱም ክርስቶስ መምህራችሁ ነውና። እናም እናንተ ጥበባችሁን ከፍ ከፍ ስታደርጉና የአስተያየት ልዩነቶችን የሚያመጣ መንገድ ስትከተሉ [ሰይጣን] በጣም ፈርቼ ነበር። ጌታ ጥበባችን ሰዎችን ይጠራል፤ ለእነርሱ ዝም ማለት ጥበብ በሆነ ጊዜ ሰላማቸውን ሊጠብቁ የሚችሉ ሰዎችን። ሙሉ ሰው ለመሆን ብትፈልጉ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት መቀደስ ያስፈልጋችኋል። አሁን ገና የተጀመረ ሥራ አለ፣ ጥበብም በእያንዳንዱ አገልጋይ፣ በእያንዳንዱም የጉባኤ [የ]ፕሬዚዳንት ውስጥ ይታይ። ነገር ግን ከዓመታት በፊት ልትይዙት የሚገባችሁ ሥራ ነበረ፤ ለዚህ እጅግ ሥራ ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ እንድትናገሩ ተፈልጋችሁ ባለበት ስፍራ። ክርስቶስ ለሕዝቡ ሁሉ ምን ማድረግ እንዳለባቸውና ምን ነገሮች እንዳያደርጉ ልዩ መመሪያዎችን ሰጥቶአቸዋል። የጌታንም ጽድቅ ለመፈጸም የቀረልን ጊዜ ጥቂት ነው። የጌታን መንገድ ልትረዱ ትችላላችሁ። ፕሬዚዳንት ሆናችሁ ከተሸማችሁ በኋላ ነገሮችን በራሳችሁ እቅድ መሠረት ለማስኬድ ያላችሁን ዓላማ አየሁ። እናንተ እጅግ ድንቅ ነገሮችን እንደምታደርጉ አስባችሁ ነበር፤ ነገር ግን ያ እግዚአብሔር እንድታደርጉት በእጃችሁ ያልሰጠው ሥራ ነበር። አሁን ሥራችሁ መጨቆን ሳይሆን፣ ጌታ እናንተን ለማገልገል ተቀብሎአችሁ ከሆነ፣ የሚቻለውን ሁሉ አስፈላጊ ነገር ነጻ ማውጣት ነው። ነገር ግን ጥበብና የተቀደሰ ፍርድ በእናንተ ዘንድ እንዳልታዩ ማስረጃን እጅግ ቀድሞችሁ ሰጥታችኋል። ጌታ ብርሃን ካልሰጠ በቀር የማይቀበሉ ጉዳዮችን አፈነዱ።”

«እንዲህ ያሉ ቸኩለኛ እርምጃዎች ሊወሰዱ እንዳልነበረ ተምረዋለሁ፤ እንኳን ለሌላ አንድ ዓመት ደግሞ እርስዎን የጉባኤው ፕሬዚዳንት አድርጎ መምረጥ ያሉ እርምጃዎች። ነገር ግን ጉዳዩ በጸሎት ፊት ለፊት ወደ ጌታ እስኪቀርብ ድረስ ጌታ ከእንግዲህ ወዲህ እንዲህ ያሉ ቸኩለኛ ውሳኔዎችን ይከለክላል፤ እናም በጌታ ሥራ ላይ በፕሬዚዳንቱ ላይ የሚያርፈው ኃላፊነት እጅግ ጽኑ እና ቅዱስ ኃላፊነት መሆኑን መልእክት እንደደረሰልዎ ሁኔታ፣ በ—Daily’ ጉዳይ ላይ እንደ አደረጉት በብርቱ መፈንዳት እና ተጽእኖዎ ጥያቄውን እንደሚወስን መገመት የሞራል መብት አልነበረዎትም። ከባድ ኃላፊነቶችን የተሸከመ ኤልደር ሃስኬል ነበረ፤ እንዲሁም ኤልደር ኢርዊን አለ፣ እና እኔ ልጠቅሳቸው የምችላቸው ሌሎች ብዙ ወንዶችም አሉ እነርሱም ደግሞ ከባድ ኃላፊነቶች አሉባቸው።»

“ለዕድሜ የደረሱ ሰዎች ክብርህ የት ነበረ? ጉዳዩን እንዲመዝኑ ኃላፊነት ያለባቸውን ሰዎች ሁሉ ሳትወስድ ምን ሥልጣን ልትጠቀም ትችል ነበር? ነገር ግን አሁን ጉዳዩን እንመርምር። አሁን ደግሞ ችላ ተብሎ በቀረው ሥራ ፊት ሥራውን እንኳ ለሌላ አንድ ዓመት ለመሸከም ያላችሁን ቅንዓት ለማሳየት የጌታ ፍርድ መሆኑን እንደሆነ ዳግመኛ ልንመለከት ይገባናል። ከእናንተ ጋር በሚተባበር እርዳታ ሥራውን

ሌላ አንድ ዓመት ብታስቀጥሉ በእናንተና በሽማግሌ ፕሬስኮት ዘንድ ለውጥ ሊከሰት ይገባል። ልባችሁንም በእግዚአብሔር ፊት አዋርዱ። ጌታ በእናንተ ውስጥ ሌላ ዓይነት ልምድ መገለጥን ማየት ይኖርበታል፤ ምክንያቱም መቼም ወንዶች እንደገና መለወጥ ያስፈልጋቸው ከነበረ፣ በዚህ በአሁኑ [ጊዜ] የሚያስፈልጋቸው ሽማግሌ ዳኔኤልስና ሽማግሌ ፕሬስኮት ናቸው።”

ሰባት ሰዎች መመረጥ ይገባል፤ እነርሱም የጥበብ ሰዎች ሆነው በእግዚአብሔር ጸጋ ሥራ እንደገና የተመለሱ መሆናቸውን የሚያሳይ ማስረጃ ሊኖራቸው ይገባል። ምክንያቱም ከምክንያት ወደ ውጤት ማመዛዘን የማይችሉ እስከሚሆን ድረስ የታወሩ ሰዎች፣ የሥራውን ኃላፊነቶች የተሸከሙ ሰዎችና እነዚህን የኮንፈረንስ ፕሬዚዳንቶች ችላ ብለው፣ ሥራውን ከሁለት ዓመት በላይ የተሸከሙ ሰዎች እንደማይቆጠሩ አድርገው፣ እንዲሁም ሰዎች ለዓመታት በፊታቸው ተቀምጦ የቆዩውን ሥራ—በከተሞች ሥራ መሥራትን—እስኪተዉ ድረስ እንዲህ ያለ ድንገተኛ ውጤት እንዲከሰት በማድረግ፣ ከሽማግሌዎች ምክር ለመቀበል ምንም ወይም እጅግ ጥቂት ትኩረት ብቻ ሰጥተው፣ ይልቅንም ለሕዝቡ ሊሰጡ የመረጡትን ነገሮች ብቻ በማወጅ ሲሠሩ፣ እንደዚህ ያሉ ሰዎች እንደዚህ ያለ ታላቅና ድንቅ ሥራ እንዲያስተማሙባቸው ደህንነታቸው የሌለ መሆኑን ራሱ ራሱ ይመሰክራል።

ክርስቶስ ሞቶ አይደለም። ሥራው በዚህ እንግዳ መንገድ እንዲቀጥል ፈጽሞ አይፈቅድም። መጻሕፍቱን እንዳሉ ተዉአቸው። ማንኛውም ለውጥ አስፈላጊ ከሆነ፣ እግዚአብሔር በዚያ ለውጥ ውስጥ ያለው ስምምነት የተገባ እንዲሆን ያደርጋል፤ ነገር ግን መልእክት ከተያያዙት ታላላቅ ኃላፊነቶች ጋር ለሰዎች በአደራ ሲሰጥ፣ [እግዚአብሔር] በፍቅር የሚሠራና ነፍስን የሚያነጻ ታማኝነትን ይጠይቃል። ሽማግሌዎች ዳንገልስና ፕሬስኮት ሁለቱም እንደ ገና መለወጥ ያስፈልጋቸዋል። እንግዳ ሥራ ገብቶአል፣ እርሱም ክርስቶስ ወደ ዓለማችን ሊያደርግ ከመጣው ሥራ ጋር ስምምነት የለውም፤ እውነተኛ የተለወጡ ሁሉም ደግሞ የክርስቶስን ሥራዎች ያደርጋሉ።

“እኛ ሁላችን አብን የሚያከብር ሥራ እንድንፈጽም ነው። ወደ ቀውስ ደርሰናል—በዚህ የዝግጅት ጊዜ በትክክል ከኢየሱስ ክርስቶስ ባሕርይ ጋር እንድንስማማ ወይም ይህን ለማድረግ ፈጽሞ እንዳንሞክር። ሽማግሌ ዳንኤልስ፣ እንደ ተመሳሳይ ሁኔታዎች እንዳደረጉት ድምፅዎን ከፍ አድርገው እንዲሰማ ለማድረግ በነፃነት እንዳለዎት አትሰሙ። እንዲሁም የኮንፈረንስ ፕሬዚዳንት ገዥ እንዳልሆነ ያስተውሉ። እርሱ እግዚአብሔር የተቀበላቸው እና የፕሬዚዳንትነት ስፍራ የያዙት ጥበበኛ ሰዎች ጋር በመተባበር ይሠራል። እግዚአብሔር የተቀበላቸው እስክረብቶች ከወጡ በታተሙ መጻሕፍት ውስጥ ባሉ ጽሑፎች ጣልቃ የሚገባበት ነፃነት የለውም። የመግዛትና የመቆጣጠር ኃይልን ያነሰ ካላሳዩ በቀር ከእንግዲህ በኋላ ሥልጣን አይያዙ። ምክንያቱም እግዚአብሔር ይዋረዳልና ቀውሱ ደርሶአል።”

ጌታ በሥራ ያልተነኩትን ከተሞች እንዴት ይመለከታቸዋል? ክርስቶስ በሰማይ ነው። አሁንም የሚገለጥ ነገር፣ — የንጉሣዊ ግዛት የለም። እና አሁን የዚህ ዓለም ቀውስ ነው። አሁን እኔ ለማዳን ወይም ለማጥፋት ኃይል ነኝ። አሁን የሁሉ ዕጣ ፈንታ በእጄ ያለበት ጊዜ ነው። ዓለሙን ለማዳን ሕይወቴን ሰጥቻለሁ። እና “እኔም ከምድር ከፍ ብዬ ብሆን” የማድን ጸጋ የምሰጠው፣ በመለኮታዊ አምሳል ሊቀረጹ የሚፈቅዱ ሁሉ ከእኔም ጋር አንድ የሚሆኑ በማዳን ጸጋዬ ኃይል እኔ እንደምሠራ እንዲሁ እንደሚሠሩ ያረጋግጣል።’ የሚፈቅድ ማንም፣ ጌታ በሚሰጠው ምክር ሥር ኃላፊነት ባላቸው በታዎች ሳሉ እንዲሠሩት የተሰጣቸውን ሥራ ለመሥራት ከወንድሞቼ ጋር ይተባበር፣ እና ዓለሙን እጅግ ስለወደደ ሕይወቴን ለዓለም መዳን ፍጹም መሥዋዕት አድርጎ ከሰጠው ከእርሱ ጋር ፍጹም ተስማምቶ ለመሥራት ከልቡ በጣም ይፈልግ። ለአገልጋዮቻችን እናገራለሁ፤ በከተሞቻችን ውስጥ ሥራውን ሲጀምሩ የቃሉን አገልግሎት የሚከተል የተረጋጋ ቅድስና ይኑር። እኛ በሰዎች አእምሮ ላይ ተገቢውን ተጽዕኖ ማሳደር አንችልም እንደሆነ እኛ . . . [የዚህ ገጽ የታችኛው ሦስተኛ ክፍል ባዶ ተውቷል።]

ከመዝገብ ዕለቱ እገልጥጣለሁ። እውነት በኢየሱስ እንዳለች ሆና—ንገሯት፣ ጸልዩአት፣ በቀላልነቷም ቃል በቃል እመኑአት። ስሕተቶች ከእምነት የራቁና ለሚያስቱ መናፍቆች ጀሮ የሰጡ ሰዎች ፊት ቢቀርቡ ምን

ታተርፋላችሁ? እነዚህ ሰዎች ጥቂት ጊዜ ከዚህ በፊት ከእኛ ጋር በእምነት ውስጥ ነበሩ። በሰይጣን ወገን ትቆማላችሁን? ትኩረታችሁን ባልተሠሩት ማሳዎች ላይ ስጡ። በፊታችን ዓለምን የሚሸፍን ሥራ አለ። ስለ ጆን ኬሎግ ምሳሌያዊ መግለጫዎች ተሰጥተውኝ ነበር።

በጣም ማራኪ የሆነ አካል እርሱ የሚያቀርባቸውን ማታለያ የተሞሉ ክርክሮች ሐሳቦች ይወክል ነበር፤ እነዚህም ከእውነተኛው የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት የተለዩ አስተያየቶች ነበሩ። እና ለአዲስ ነገር የሚራቡና የሚጠሙ ሰዎች ኤልደር ፕሬስተር በእጅጉ አደጋ ውስጥ እንዲገባ የሚያደርጉ [እንዲህ ያሉ እጅግ ማታለያ የሆኑ] ሐሳቦችን እያራመዱ ነበር። ኤልደር ዳኒኤልስ ደግሞ፣ እነዚህ አስተያየቶች በሁሉም ስፍራ ሊነገሩ ቢችሉ ዓለም እንደ አዲስ ዓለም ይሆናል በሚል ማታለያ ውስጥ እንዲጠቀሙ በታላቅ አደጋ ውስጥ ነበር።

አዎን፣ እንዲሁ ይህን ነበር፤ ነገር ግን አእምሮአቸው እንዲህ በተሞላ ሳለ፣ ወንድም ዳንኤልስና ወንድም ፕሬስተር መንፈሳዊ[ዝምድናዊ] መልክ ያላቸውን አስተሳሰቦች ወደ ልምዳቸው እየጠለፉ እንደነበር ታዩኝ፤ ይህም ቢቻል እንኳ እጅግ የተመረጡትን ደግሞ ለማታለል የሚችሉ ውብ ሐሳቦች ወደ ሕዝባችን እየሳበ ነበር።

እጅግ የተመረጡት አይታለሉም፤ ነገር ግን ከእጅግ የተመረጡት ጋር የቆሙ ሰዎች ይኖራሉ፣ እነርሱም ይታላላሉ። እጅግ የተመረጡት ጥበበኛ ደናግል ናቸው። ሰነፎቹ ደናግል ግን ይታላላሉ፤ እንዲህ አይደለምን?

እናም በዚህ የጊዜ ወቅት፣ ሙከራው እስከ ተመረጡት እንኳ ለማታለል በሚኖርበት ጊዜ፣ ጥበበኛ ደናግል የመንፈስ ቅዱስን መፍሰስ ሲቀበሉ፣ ሰነፍ ደናግል ምን እየተቀበሉ ነው? የ2 ተሰሎንቄ ጽኑ ማታለያን። ይህንንም ደግሞ ከዕለታዊው ጋር በተያያዘ እንመለከታለን።

—“በተሞክሮአቸው ውስጥ መንፈሳዊ[ስቲክ] መልክ ያላቸውን አመለካከቶች እያስገቡ ነበር፣ እናም የሚቻል ቢሆን እንኳ ራሳቸውን የተመረጡትን ለማታለል የሚችሉ ውብ ስሜቶች ወደ ሕዝባችን እየሳቡ ነበር።”

የመናፍስተኝነት ፍፁም የመጨረሻ ነጥብ ምንድን ነው?

የንጉሥ ሳኦል ታሪክ ሲነሳ፣ ሳሙኤል ምን አለ? “ዓመፅ እንደ ጥንቆላ ነው።” ዓመፅ ጥንቆላ ነው።

ሳኦል የሚያበቃው ወዴት ነው?

ከተሰብሳቢዎች፡- ከኤንዶር አስማተኛይቱ ጋር።

ከኤንዶር ጠንቋይቱ ጋር።

ንጉሥ ሳኦል እስከ ዐይንዶር ምትሃተኛ ድረስ የሚያደርሰውን ይህን ተከታታይ ክስተቶች ለማምጣት ምን አደረገ? ቃሉን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ አኖረ። ምን ማድረግ እንዳለበት ተነግሮት ነበር፣ ነገር ግን እርሱ ወደ ፊት ሄዶ መፈለጉን አደረገ።

መናፍስታዊነት በመሠረቱ ሁሉ የሚወርደው ነገር፣ ቃልህን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ማኖር ነው። ሁሉም ነገር ከዚያ ይጀምራል። ይህ ጥንቆላ ነው።

ጥንቆላ ማለት ሰይጣን እንዴት ከተጽዕኖው በታች እንደሚያስገባህ መለየት ነው። እንዴት እንደሚማርክህ፣ ይህ ከአስማታዊ ማታለያ ጋር የተያያዘ አስማታዊ ቃል ነው።

በጥንቁላ ስትገቡ፣ በመጀመሪያ የሚጠምድ ማን ነው? ጠንቋይ ራሱ። ሁሉም ነገር የሚጀምረው ቃሉን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ሳኖር ነው። ይህ ጥንቁላ ነው፤ ይህም ዓመፅ ነው፤ በተጠመደም የሆነሁት እኔ ራሴ ነኝ። እንዲሁም ይህ በዳንኤልስና በፕሬስተር ላይ የደረሰው ነው።

ይህ በሚከናወነው ጊዜ ዳኒኤልስና ፕሬስቦት ምን ዓይነት አመለካከቶችን ለማስገባት ይሞክሩ ነበር? ስለ "Daily" የተሳሳተ አመለካከት።

ስለዚህ ዕለታዊውን በእውነት እንዴት ማየት ይገባል? እርሱ አረማዊነት ነው፤ አረማዊነትም ራስን ከፍ የማድረግ ሃይማኖት ነው። ይህም ሰይጣን ቃሉን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ባቆመ ጊዜ፣ በሰማይ አደባባዮች የተጀመረ ሃይማኖት ነው፤ እንዲሁም በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ የኃጢአትን ምስጢር አስገባ።

ምስጢር ዓመፃ ሰይጣን እኛን በመማረክ የሚያከናውነው ሥራ ነው። እርሱ እኛን የራሳችንን ቃል ወይም የእርሱን ቃል ከእግዚአብሔር ቃል በላይ እንድናኖር የሚያደርገው ሥራ ነው።

በእኔ አሳብ ትከተላላችሁን?

ኃጢአትን ተመልከቱ። በስትሮንግ ኮንኮርዳንስ ውስጥ ኃጢአትን ይገልጻል። ወደ ሥራ ቃል በምታወርዱት ጊዜም፣ የኃጢአት ሥር ቃል ምንድር ነው? አልፋ፣ አልፋ። ያ የአልፋ ክህደት ነው።

ዳኒኤልስና ፕሬስቦት ይህን ሞኝነት የተሞላ አመለካከት መቼ ይገፋ ነበር? በአልፋ ክህደት ዘመን ውስጥ።

እንግዲህ፣ እህት ኋይት እዚህ ስለ "ተመረጡትን እንኳ ማታለል" እና ሕዝቅኤል 28ን ስለ ማንበብ የምትናገረውን አታልፉ። እርስዎ የሚካሄደውን ታውቃላች። ይህ "Daily" ተብሎ የሚጠራው ነገር በትምህርተ እምነት ብቻ የተሳሳተ ሳይሆን፣ ስለ "Daily" የተሳሳተውን አመለካከት ሊሰብኩ የሚሄዱት ሰዎች ቃላቸውን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ እንዲያኖሩ ይጠይቃል፤ እንዲሁም እነርሱን የተማረኩ በሆኑበት ሁኔታ ውስጥ ያኖራቸዋል፤ ስለዚህም በአመፃቸው ሌሎችን ለማማረክ በሰይጣን እጅ ያለ መሣሪያ ይሆናሉ።

በእነዚህ ወንድሞች ዘንድ በሚያሳስቱ አስተሳሰቦቻቸው ውስጥ እውነትን ወደ እርግጠኝነት ማጣት የሚያደርሱ ጉድለቶችን እንደሚያዩ እና [ሆኖም] እነርሱ [እንደ] ታላቅ መንፈሳዊ ማስተዋል ያላቸው [ሰዎች] ሆነው እንደሚቆሙ በብዕራ መከታተል አለብኝ። አሁንም ይህን ጉዳይ በተመለከተ በተገለጠልኝ ጊዜ [እንዲህ ነበር] ብዬ ልነግራቸው ይገባኛል።

ሰዎች ይላሉ፣ «አሁን ኤሊን ዋይት፣ ስለ "ዴይሊ" አቋም የላትም።»

«ይህ ጉዳይ ሲገለጥልኝ፣ ሽማግሌ ዳንኤልስ "የዕለታዊው" ሐሳቡን በመደገፍ እንደ መለከት ድምፁን ከፍ አድርጎ ሲናገር፣ የዚያ በኋላ የሚመጡት ውጤቶች ቀርበው ተገለጡልኝ። ሕዝባችን ግራ እየተጋባ ነበር። ውጤቱን አየሁ፤ ከዚያም ሽማግሌ ዳንኤልስ ለመጨረሻው ውጤት ምንም አክብሮት ሳያሳይ እንዲሁ ተጽእኖ ቢደርስበት እና ራሱን በእግዚአብሔር ተነሳስቶ እንዳለ እንዲያምን ከሆነ፣ የሚል ማስጠንቀቂያ ተሰጠኝ፤»

ይህ መናፍስታዊነት ነው። እርሱ ቃሉን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ አኖረዋል። በእግዚአብሔር እንደሚነሳሳ ያምናል።

እንዲህ ነው፤ ኤልደር ዳኒኤልስ ለውጤቱ ምንም ሳይቆጥር በዚህ መልኩ እንዲተነሣሣ እና እርሱም በእግዚአብሔር መንፈስ ሥር እንዳለ እንዲያምን ቢፈቅድ፣ ጥርጣሬ በሁሉም ስፍራ በእኛ መካከል ይዘራ ነበር፤ እኛም ሰይጣን መልእክቶቹን ወደሚያመጣበት ስፍራ እንደምንደርስ ነበር። የማያምንነትና የጥርጣሬ መንፈስ በሰዎች አእምሮ ውስጥ ይዘራ ነበር፤ እንግዳ የሆኑ የክፉ ሰብሎችም በእውነት ፋንታ ይተኩ ነበር። Ms 67, 1910, 1-8. Manuscript Release, volume 20, 17-22.

ዛሬ በአድቪንቲዝም ሁሉ ላይ የክፋት እንግዳ ሰብሎች እየበቀሉ ነው።

ኤሊን ዋይት ለ2520 ያለውን የአቅኚዎቹን መረዳት ድጋፊን ትሰጣለች።

ኤለን ኋይት በዳንኤል ሞጽሐፍ ውስጥ ያለው "ዘወትር" አረማዊነትን እንደሚወክል በአቅኚዎቹ የተያዘውን ግንዛቤ ድጋፊን ታኖራለች።